
Collected prayers by Raghunatha Dasa Goswami Stavavali

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Document Information

Text title : Collected prayers by Raghunatha Dasa Goswami Stavavali

File name : stavAvalI.itx

Category : vishhnu, raghunAthadAsagosvAmin, krishna, stavAvalI, sangraha, vishnu, stava

Location : doc_vishhnu

Author : RaghunathadAsagosvAmi

Transliterated by : Jan Brzezinski (Jagadananda Das) jankbrz at yahoo.com and Neal

Delmonico (Nitai Das) ndelmonico at sbcglobal.net

Acknowledge-Permission: <http://granthamandira.net> Gaudiya Grantha Mandira

Latest update : March 15, 2019

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 2, 2024

sanskritdocuments.org

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Contents	अनुक्रमणिका
stavAvalIsangraha	स्तवावलीसङ्ग्रहः
Shachisunvashtakam	शचीसू-वष्टकम्
Shri Gaurangastavakalpataruh	श्रीगौराङ्गस्तवकल्पतरुः
Manahshiksha	मनःशिक्षा
Shri Raghunathadasagosvaminah Prarthana	श्रीरघुनाथदासगोस्वामिनः प्रार्थना
Govardhanashrayadashakam	गोवर्धनाश्रयदशकम्
Govardhanavasaprarthanadashakam	गोवर्धनवासप्रार्थनादशकम्
Radhakundashtakam	राधाकुण्डाष्टकम्
Shri Vilapakusumanjalih	श्रीविलापकुसुमाञ्जलिः
Vrajavilasastava	व्रजविलासस्तव
Shri Radhikayah Premapurabhidhastotram	श्रीराधिकायाः प्रेमपूराभिधस्तोत्रम्
Shri Shrigranthakartuh Prarthana	श्रीश्रीग्रन्थकर्तुः प्रार्थना
Svaniyamadashakam	स्वनियमदशकम्
Shriradhikashtottarashatanamastotram	श्रीराधिकाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्
Radhikashtakam	राधिकाष्टकम् रघुनाथदासगोस्वामि
Premambhojamarandastavarajah	प्रेमाम्भोजमरन्दस्तवराजः
Svasankalpaprakashastotram	स्वसङ्कल्पप्रकाशस्तोत्रम्
Shri Shriradhakrishnojvalakusumakelih	श्रीश्रीराधाकृष्णोज्ज्वलकुसुमकेलिः
Prarthanamritastotram	प्रार्थनामृतस्तोत्रम्
Navashtakam	नवाष्टकम्
Shri Gopalarajastotra	श्रीगोपालराजस्तोत्रम्
Shri Madanagopalastotram	श्रीमदनगोपालस्तोत्रम्
Shri Vishakhanandabhidhastotram	श्रीविशाखानन्दभिधस्तोत्रम्
Shri Mukundashtakam	श्रीमुकुन्दाष्टकम्

Utkanthadashakam उत्कण्ठादशकम्

Shri Navayuvadvandvadidrikshashtakam श्रीनवयुवद्वन्द्वदृष्टिक्षाष्टकम्

Abhishtaprarthanashtakam अभीष्टप्रार्थनाष्टकम्

Shri Dananirvartanakundashtakam श्रीदाननिर्वर्तनकुण्डाष्टकम्

Shri Prarthanashrayachaturdashakam श्रीप्रार्थनाश्रयचतुर्दशकम्

Abhishtasuchanam अभीष्टसूचनम्

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shachisunvashtakam ॥ शचीसूनुवष्टकम् ॥

हरिर्दृष्ट्वा गोष्ठे मुकुटगतमात्मानमतुलं
स्वमाधुर्यं राधप्रियतरसम्भीवामुमभितः ।
अखो गौडे जातः प्रभुरपरगौरैकतनुभाङ्
शचीसूनुः किं मे नयनसरणीं यास्यति पदम् ॥ १ ॥

पुरीदिवयान्तःप्रणयमधुना स्नानमधुरो
मुहुर्गोविन्दोद्यद्विशदपरिचर्यार्थितपदः ।
स्वदुपस्य प्राणार्बुदपरिचर्यार्थितपदः
शचीसूनुः किं मे नयनसरणीं यास्यति पदम् ॥ २ ॥

ध्यानः कौपीनं तदुपरि बडिर्वस्त्रमरुणं
प्रकाण्डो डेमाद्रिद्युतिभिरभितः सेविततनुः ।
मुदा गायन्नृच्यैर्निजमधुरनामावलिमसौ
शचीसूनुः किं मे नयनसरणीं यास्यति पदम् ॥ ३ ॥

अनावेधां पूर्वैरपि मुनिगणैर्भक्तिनिपुणैः
श्रुतेर्गूढां प्रेमोज्ज्वलरसकृवां भक्तिलतिकाम् ।
कृपालुस्तां गौडे प्रभु अतिङ्गपाभिः प्रकटय-
शचीसूनुः किं मे नयनसरणीं यास्यति पदम् ॥ ४ ॥

निजत्वे गौडीयान्जगति परिगुह्य प्रभुरिमा-
न्दरे कृष्णोत्थेवं गणानविधिना कीर्तयत भोः ।
धृति प्रायां शिक्षां यरणमधुपेत्थ्यः परिदिश-
शचीसूनुः किं मे नयनसरणीं यास्यति पदम् ॥ ५ ॥

पुरः पश्यन्नीलायलपतिमुरुप्रेमनिवडैः
क्षरन्नेत्राम्भोभिः स्नपितनिजदीर्घोज्ज्वलतनुः ।

सदा तिष्ठन्देशे प्रणयिगरुऽस्तम्भयरमे

शयीसूनुः किं मे नयनसरणीं यास्यति पदम् ॥ ६ ॥

मुदा दन्तरि दृष्ट्वा धृतिविजितबन्धूकमधरं

करं कृत्वा वामं कटिनिष्ठितमन्यं परिलसन् ।

समुत्थाप्य प्रेमशागणितपुलको नृत्यकुतुकी

शयीसूनुः किं मे नयनसरणीं यास्यति पदम् ॥ ७ ॥

सरोत्तीरारामे विरडविधुरो गोकुलविधो-

र्नदीमन्यां कुर्वन्नयनजलधाराविततिभिः ।

मुडुर्भूर्च्छां गच्छन्मृतकमिव विश्वं विरयय-

शयीसूनुः किं मे नयनसरणीं यास्यति पदम् ॥ ८ ॥

शयीसूनोरस्याष्टकमिदमभीष्टं विरयय-

न्सदा दैन्योद्रेकादतिविशदबुद्धिः पठति यः ।

प्रकामं चैतन्यः प्रभुरतिकृपावेशविवशः

पृथुप्रेमाभोधौ प्रथितरसदे मज्जयति तम् ॥ ९ ॥

एति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां

श्रीशयीसूनवष्टकं सम्पूर्णम् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Gaurangastavakalpataruh ॥ श्रीगौराङ्गस्तवकल्पतरुः ॥

गतिं दृष्ट्वा यस्य प्रमदगजवर्येऽभिलजना
मुपं य श्रीयन्द्रोपरि दधति थूत्कारनिवडम् ।
स्वकान्त्या यः स्वर्णायलमधरयच्छीधु य वय-
स्तरङ्गौराङ्गो हृदय उदयन्मां मद्यति ॥ १ ॥

अलङ्कृत्यात्मानं नवविधरत्नैरिव वल
द्विवर्णात्वस्तम्भास्कुटवयनकम्पाश्रुपुलकैः ।
उसन्स्विधनृत्यन्शितिगिरिपतेर्निर्भरमुद्रे
पुरः श्रीगौराङ्गो हृदय उदयन्मां मद्यति ॥ २ ॥

रसोल्लासैस्तिर्यग्गतिभिरभितो वारिभिरलं
दृशोः सिञ्चन्लोकानरुणजलयन्त्रत्वमितयोः ।
मुदा दन्तैर्दृष्ट्वा मधुरमधरं कम्पयलितै-
र्नटन्श्रीगौराङ्गो हृदय उदयन्मां मद्यति ॥ ३ ॥

क्वयिन्मिश्रावासे प्रजपतिसुतस्योरुविरला-
त्श्वथच्छ्रीसन्धित्वाद्धधधिकदैर्घ्यं लुण्णपटोः ।
लुठन्भूमौ काकवा विकलविकलं गद्गदवया
रुदन्श्रीगौराङ्गो हृदय उदयन्मां मद्यति ॥ ४ ॥

अनुद्धाट्य द्वारत्रयमुरु य भित्तित्रयमडो
विलङ्घ्योश्चैः कालिङ्गिकसुरभिमध्ये निपतितः ।
तनूधत्सङ्कोयात्कमठ षव कृष्णोरुविरला-
द्विराजन्गौराङ्गो हृदय उदयन्मां मद्यति ॥ ५ ॥

स्वकीयस्य प्राणार्बुदसदृशगोष्ठस्य विरला-
त्प्रलापानुन्मादात्सततमति कुर्वन्विकलधीः ।

धृष्टमित्तौ शश्रद्धनविधुधर्षेण रुधिरं
क्षातोत्थं गौराङ्गो हृद्य उद्यन्मां मद्यति ॥ ६ ॥

उव मे कान्तः कृषरास्त्वशितमिड तं लोक्य सभे
त्वमेवेति द्वाराधिपमभिवदन्नुमद एव ।
द्रुतं गच्छ द्रष्टुं प्रियमिति तदुक्तेन धृतत-
द्भुजान्तगौराङ्गो हृद्य उद्यन्मां मद्यति ॥ ७ ॥

समीपे नीलाद्रेश्चटकगिरिराजस्य कलना-
द्ये गोष्ठे गोवर्धनगिरिपतिं लोकितुमितः ।
प्रजन्नस्मीत्युक्त्वा प्रमद एव धावन्नवधृतो
गाणैः स्वैर्गौराङ्गो हृद्य उद्यन्मां मद्यति ॥ ८ ॥

अलं दौलापेलामडसि वरतन्मण्डपतले
स्वर्णपेरा स्वेनापरनिजगणेनापि मिलितः ।
स्वयं कुर्वन्नाभ्रामतिमधुरगानं मुरभिदः
सरङ्गो गौराङ्गो हृद्य उद्यन्मां मद्यति ॥ ९ ॥

एयां यो गोविन्दे गरुड एव लक्ष्मीपतिरलं
पुरीष्टेवे भक्तिं य एव गुरुवर्यं यद्वरः ।
स्वर्णपे यः स्नेहं गिरिधर एव श्रीलसुभले
विधत्ते गौराङ्गो हृद्य उद्यन्मां मद्यति ॥ १० ॥

मडासम्पदावाद्यपि पतितमुद्धृत्य कृपया
स्वर्णपे यः स्वीये कुजनमपि मां न्यस्य मुदितः ।
उरोगुञ्जालारं प्रियमपि य गोवर्धनशिलां
ददौ मे गौराङ्गो हृद्य उद्यन्मां मद्यति ॥ ११ ॥

एति श्रीगौराङ्गोद्गतविविधसद्भावकुसुम
प्रभाभ्राजत्यधोवलिलवितशापं सुरतरुम् ।
मुडुर्योऽतिश्रद्धौषधिवरबलत्पाठसलिलै-
रलं सिञ्चेद्विन्देत्सरसगुरुतल्लोकनङ्गलम् ॥ १२ ॥

एति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां
श्रीगौराङ्गस्तवकल्पतरुः समाप्तः ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Manahshiksha ॥ मनःशिक्षा ॥

गुरौ गोष्ठे गोष्ठालयिषु सुजने भूसुरगणो
स्वमन्त्रे श्रीनाम्नि व्रजनवयुवद्वन्द्वस्मरणो । (द्वन्द्वशरणो)
सदा धर्मं छित्वा कुरु रतिमपूर्वामतितरा-
मये स्वान्तर्भातश्चाटुभिरभियाये धृतपदः ॥ १ ॥

न धर्मं नाधर्मं श्रुतिगणानिरुक्तं डिल कुरु
व्रजे राधाकृष्णप्रयुरपरिचर्यामिड तनु ।
शयीसूनुं नन्दीश्वरपतिसुतत्वे गुरुवरं
मुकुन्दप्रेष्ठत्वे स्मर परमजसं ननु मनः ॥ २ ॥

यदीच्छेरावासं व्रजभुवि सरागं प्रतिजनु-
र्युवद्वन्द्वं तथ्येत्परिचरितुमाराधभिलषेः ।
स्वरूपं श्रीरूपं सगणामिड तस्याग्रजमपि
स्फुटं प्रेम्णा नित्यं स्मर नम तदा त्वं शृणु मनः ॥ ३ ॥

असद्भातविश्या विसृज मतिसर्वस्वडरणीः
कथामुक्तिव्याख्या न शृणु डिल सर्वात्मगिलनीः ।
अपि त्यक्त्वा लक्ष्मीपतिरतिमितो व्योमनयनीं
व्रजे राधाकृष्णौ स्वरतिमणिद्वौ त्वं भज मनः ॥ ४ ॥

असञ्चेष्टाकष्टप्रदविकटपाशालिभिरिड
प्रकामं कामाद्विप्रकटपथपातिव्यतिकरैः ।
गले बद्ध्वा लन्येडडमिति बकभिद्धर्त्सपगणो
कुरु त्वं कृत्कारानवति स यथा त्वां मन एतः ॥ ५ ॥

अरे येतः प्रोद्यत्पटकुटिनाटीभरभर-
क्षरन्भूत्रे स्नात्वा दडसि कथमात्मानमपि माम् ।

सदा त्वं गान्धर्वागिरिधरपदप्रेमविलस-

त्सुधाभ्रमोघौ स्नात्वा त्वमपि नितरां मां य सुभय ॥ ६ ॥ (स्वमपि)

प्रतिष्ठाशा धृष्टा श्वपचरमणी मे हृदि नटे-

लथं साधुप्रेमा स्पृशति शुचिरितन्ननु मनः ।

सदा त्वं सेवस्व प्रभुदयितसामन्तमतुलं

यथा त्वां निष्काश्य त्वरितमिह तं वेशयति सः ॥ ७ ॥

यथा दृष्टत्वं मे दवयति शठस्यापि कृपया

यथा मर्त्यं प्रेमाभृतमपि ददात्युज्ज्वलमसौ ।

यथा श्रीगान्धर्वाभजनविधये प्रेरयति मां

तथा गोष्ठे डाडवा गिरिधरमिह त्वं भज मनः ॥ ८ ॥

मदीशानाथत्वे व्रजविपिनचन्द्रं व्रजवने-

श्वरीं तन्नाथत्वे तदतुलसम्प्रीत्ये तु ललिताम् । (मन्नाथत्वे)

विशाभां शिक्षालीवितरणागुरुत्वे प्रियसरो-

गिरीन्द्रौ तत्प्रेक्षाललितरतिदत्त्वे स्मर मनः ॥ ९ ॥

रतिं गौरीलीले अपि तपति सौन्दर्यकिरणैः

शथीलक्ष्मीसत्याः परिभवति सौभाग्यवलनैः ।

वशीकारैश्चन्द्रावलिमुभनवीनव्रजसतीः

क्षिपत्याराधा तां हरिदयितराधां भज मनः ॥ १० ॥

समं श्रीरूपेण स्मरविवशराधागिरिभृतो-

व्रजे साक्षात्सेवालभनविधये तद्गुणयुजोः ।

तद्विज्याभ्याध्यानश्रवणनतिपञ्चामृतमिदं

धयन्तीत्या गोवर्धनमनुद्दिनं त्वं भज मनः ॥ ११ ॥

मनःशिक्षाद्वैकादशकवरमेतन्मधुरया

गिरा गायत्युच्चैः समधिगतसर्वार्थयति यः ।

सयूथः श्रीरूपानुगं षड् भव-गोकुलवने

जनो राधाकृष्णातुलभजनरत्नं स लभते ॥ १२ ॥

एति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां

श्रीप्रार्थनामृतस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Raghunathadasagosvaminah Prarthana ॥

श्रीरघुनाथदासगोस्वामिनः प्रार्थना ॥

प्रातः पीतपटे कुयोपरिरुषा घूर्णाभरे लोचने
बिम्बौष्ठे पृथु वीक्षते जटिलया सन्दृश्यमाने मुहुः ।
वाया युक्तिजुषा मृषा ललितया तां संप्रतार्य कुधा
दृष्ट्वेमं दृष्टि भीषिता स्तुतवती राधा ध्रुवं पातु वः ॥ १ ॥

पीकपट्टरववाधैर्भृङ्गजङ्घारगानठः
स्फुरदतुलकुडुङ्गङ्कोडरङ्गे सरङ्गम् ।
स्मरसदसि कृतोद्यन्नृत्यतः श्रान्तगात्रं
प्रजनवयुवयुग्मं नर्तकं वीजयानि ॥ २ ॥

कुडूकण्ठीकण्ठादपि कमनकण्ठी मयि पुन-
र्विशाम्ना गानस्यापि य रुचिरशिक्षां प्राणयतु ।
यथाहं तेनैतद्युवयुगलमुल्लास्य सगणा-
ल्लभे रासे तस्मान्मणिप्रदकलारानिह मुहुः ॥ ३ ॥

कान्त्या निन्दन्तमुद्यजलधरनिययं तप्तकार्तस्वभावं
वासो भिन्नाशुभीषत्स्मितरुचिरभुजाभभोजमाकल्पिताङ्गम् ।
वामाङ्गे राषिकां तां प्रथमरसकलाकेलिसौभाग्यमत्तं
आलिङ्ग्यावापभङ्ग्या प्रजपतितनयं स्मेरयन्तं स्मरामि ॥ ४ ॥

इति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां
श्रीरघुनाथदासगोस्वामिनः प्रार्थना समाप्ता ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Govardhanashrayadashakam ॥ गोवर्धनाश्रयदशकम् ॥

समाहं मुरजित्कराभुजपरिभ्राजत्कनिष्ठाङ्गुलि
प्रोद्यद्भ्रुवरातकोपरिमिलन्मुग्धद्विरेहोऽपि यः ।
पाथःक्षेपकशङ्कनकमुभतः कोऽे व्रजं द्राग् अपा-
त्कस्तं गोकुलबन्धवं गिरिवरं गोवर्धनं नाश्रयेत् ॥ १ ॥

धन्द्रत्वे निभृतं गवां सुरनदीतोयेन दीनात्मना
शङ्केषानुगता यकार सुरभिर्येनाभिषेकं उरेः ।
यत्कच्छेऽजनि तेन नन्दितजनं गोविन्दकुण्डं कृती
कस्तं गोनिकरेन्द्रपट्टशिखरं गोवर्धनं नाश्रयेत् ॥ २ ॥

स्वर्धुन्यादिवरेण्यतीर्थगणतो लुधान्यजस्रं उरेः
सीरिभ्रुमडराप्सरःप्रियकतत्स्त्रीदानकुण्डान्यपि ।
प्रेमक्षेमरुचिप्रदानि परितो भ्राजन्ति यस्य व्रती
कस्तं मन्यमुनीन्द्रवर्णितगुणं गोवर्धनं नाश्रयेत् ॥ ३ ॥

जयोत्सनाभोक्षामात्युडारसुमनोगौरीबलारिध्वजा
गान्धर्वादिसरांसि निर्जरगिरिः शङ्गारसिंहासनम् ।
गोपालोऽपि हरिस्थवं हरिरपि स्फूर्जन्ति यत्सर्वतः
कस्तं गोमृगपक्षिवृक्षललितं गोवर्धनं नाश्रयेत् ॥ ४ ॥

गङ्गाकोट्यधिकं बकारिपदजरिष्टारिकुण्डं वल-
न्मक्त्या यः शिरसा नतेन सततं प्रेयान्शिवाद्यभूत् ।
राधाकुण्डमणिं तथैव मुरजित्प्रौढप्रसाहं दधा-
त्प्रेयःस्तव्यमनोऽभवत्कं उल तं गोवर्धनं नाश्रयेत् ॥ ५ ॥

यस्यां माधवनाविको रसवतीमाधाय राधां तरौ
मध्ये यञ्चलकेलिपातवलनात्रासैः स्तुवत्यास्ततः ।

સ્વાભિષ્ઠં પણમાદધે વહતિ સા યસ્મિન્મનોજાહ્લવી
કસ્તં તન્નવદમ્પતિપ્રતિભુવં ગોવર્ધનં નાશ્રયેત્ ॥ ૬ ॥

રાસે શ્રીશતવન્ધસુન્દરસખી વૃન્દાગ્ચિતા સૌરભ
ભ્રાજલ્કૃષ્ણરસાલબાહુવિલસત્કણ્ઠી મધૌ માધવી ।
રાધા નૃત્યતિ યત્ર ચારુ વલતે રાસસ્થલી સા પરા
યસ્મિન્સ યુક્તી તમુન્નતમયે ગોવર્ધનં નાશ્રયેત્ ॥ ૭ ॥

યત્ર સ્વીયગણસ્ય વિક્રમભૃતા વાચા મુહુઃ કુલ્લતોઃ
સ્મેરકૂરદ્દગન્તવિભ્રમશરૈઃ શશ્વન્મિથો વિદ્ધયોઃ ।
તદ્યૂનોર્નવદાનસૃષ્ટિજકલિર્ભડ્ગ્યા હસન્જૃમ્ભતે
કસ્તં તત્પૃથુકેલિસૂચનશિલં ગોવર્ધનં નાશ્રયેત્ ॥ ૮ ॥

શ્રીદામાદિવચસ્યસગ્યયવૃતઃ સકુર્ષણોન્લલસ-
ન્ચસ્મિન્ગોચયચારુચારણપરો રીરીતિ ગાયત્યસૌ ।
રડ્ગે ગૂઢગુહાસુ ચ પ્રથયતિ સ્મારક્રિયાં રાધયા
કસ્તં સૌભગભૂષિતાગ્ચિતતનું ગોવર્ધનં નાશ્રયેત્ ॥ ૯ ॥

કાલિન્દી તપનોદ્ભવં ગિરિગણાનત્યુન્નમાયેખરા-
ન્શ્રીવૃન્દાવિપિનં જનેષ્ણિતધરં નન્દીશ્વરં ચાશ્રયમ્ ।
હિત્વા યં પ્રતિપૂજયન્વ્રજકૃતે માનં મુકુન્દો દદૌ
કસ્તં શૃંગિકિરીટિનં ગિરિનૃપં ગોવર્ધનં નાશ્રયેત્ ॥ ૧૦ ॥

તસ્મિન્વાસદમસ્ય રમ્યદશકં ગોવર્ધનસ્યેહ ય-
ત્પ્રાદુર્ભૂતમિદં યદીયકૃપયા જીર્ણાન્ધવક્રાદપિ ।
તસ્યોદ્યદ્ગુણવૃન્દબન્ધુરખણેજીવાતુરૂપસ્ય તત્-
તોષાચાપ્યલં ભવત્કિલ્હ કલં પકવં મયા મૃગ્યતે ॥ ૧૧ ॥

ઇતિ શ્રીરઘુનાથદાસગોસ્વામિવિરચિતસ્તવાવલ્યાં
શ્રીગોવર્ધનવાસપ્રાર્થનાદશકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Govardhanavasaprarthanadashakam ॥ गोवर्धनवासप्रार्थनादशकम् ॥

निजपतिभुजदण्डस्थत्रभावं प्रपद्य
प्रतिष्ठतमदधृष्टोद्दण्डेवेन्द्रगर्व ।
अतुलपृथुलशैलश्रेणिभूप प्रियं मे
निजनिःकटनिवासं देहि गोवर्धन त्वम् ॥ १ ॥

प्रमदमदनलीलाः कन्दरे कन्दरे ते
रथयति नवयूनोर्द्धन्द्रमस्मिन्नमन्दम् ।
धृति किल कलनार्थं लग्नकस्तद्वययोर्मे
निजनिःकटनिवासं देहि गोवर्धन त्वम् ॥ २ ॥

अनुपममणिवेदीरत्नसिंहासनोर्वी-
रुलञ्जरदरसानुद्रोणिसङ्घेषु रङ्गैः ।
सह बलसम्पिभिः सङ्घ्नेलय-स्वप्रियं मे
निजनिःकटनिवासं देहि गोवर्धन त्वम् ॥ ३ ॥

रसनधि नवयूनोः साक्षिणीं दानकेले-
र्धुतिपरिमलविद्धं श्यामवेदिं प्रकर्ष्य ।
रसिकवरकुलानां मोदमास्कुललयन्मे
निजनिःकटनिवासं देहि गोवर्धन त्वम् ॥ ४ ॥

हरिदयितमपूर्वं राघिकाङ्कुण्डमात्म-
प्रियसम्पमिड कण्ठे नर्मणालिङ्ग्य गुप्तः ।
नवयुवयुगाप्पेलास्तत्र पश्यन्नखो मे
निजनिःकटनिवासं देहि गोवर्धन त्वम् ॥ ५ ॥

स्थलजलतलशष्पैर्भूरुलछायया च
प्रतिपदमनुकालं उन्त संवर्धयन्गाः ।

ત્રિજગતિ નિજગોત્રં સાર્થકં ખ્યાપયન્મે
નિજનિકટનિવાસં દેહિ ગોવર્ધન ત્વમ્ ॥ ૬ ॥

સુરપતિકૃતદીર્ઘદ્રોહતો ગોષ્ઠરક્ષાં
તવ નવગૃહરૂપસ્થાન્તરે કુર્વતૈવ ।
અઘબકશિપુણોચ્ચૈર્દત્તમાન દ્રુતં મે
નિજનિકટનિવાસં દેહિ ગોવર્ધન ત્વમ્ ॥ ૭ ॥

ગિરિનૃપહરિદાસશ્રેણિવર્યેતિનામા-
મૃતમિદમુદિતં શ્રીરાધિકાવકૃત્રચન્દ્રાત્ ।
પ્રજનવતિલકત્વે કલ્મવેદૈઃ સ્ફુટં મે
નિજનિકટનિવાસં દેહિ ગોવર્ધન ત્વમ્ ॥ ૮ ॥

નિજજનયુતરાધાકૃષ્ણામૈત્રીરસાક્ત-
પ્રજનરપશુપક્ષિપ્રાતસૌખ્યૈકદાતઃ ।
અગણિતકરુણાત્વાન્મં ઉરીકૃત્ય તાન્તં
નિજનિકટનિવાસં દેહિ ગોવર્ધન ત્વમ્ ॥ ૯ ॥

નિરુપધિકરુણેન શ્રીશયીનન્દનેન
ત્વયિ કપટિશઠોડપિ ત્વત્પ્રિયેનાર્પિતોડસ્મિ ।
ઇતિ ખલુ મમ યોગ્યાયોગ્યતાં મામગૃહ-
ત્રિજનિકટનિવાસં દેહિ ગોવર્ધન ત્વમ્ ॥ ૧૦ ॥

રસદદશકમસ્ય શ્રીલગોવર્ધનસ્ય
ક્ષિતિધરકુલભર્તુર્યઃ પ્રયત્નાદધીતે ।
સ સપદિ સુખદેડસ્મિન્વાસમાસાઘ સાક્ષા-
ચ્છુબદ્યુગલસેવારત્નમાપ્રોતિ તૂર્ણમ્ ॥ ૧૧ ॥

ઇતિ શ્રીરઘુનાથદાસગોસ્વામિવિરચિતસ્તવાવલ્યાં
શ્રીગોવર્ધનવાસપ્રાર્થનાદશકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Radhakundashtakam ॥ राधाकुण्डाष्टकम् ॥

वृषभधनुजनाशान्नर्मधर्मोक्तिरङ्गै-
निम्बिलनिजसम्पीलिर्यत्स्वल्दस्तेन पूर्णम् ।
प्रकटितमपि वृन्दारण्यराज्ञा प्रमोदै-
स्तदतिस्फुरन्नि राधाकुण्डमेवाश्रयो मे ॥ १ ॥

प्रजम्बुवि मुरशत्रोः प्रेयसीनां निकामै-
रसुलभमपि तूर्णं प्रेमकल्पद्रुमं तम् ।
जनयति लुटि भूमौ स्नातुरुच्यैर्प्रियं य-
त्तदतिस्फुरन्नि राधाकुण्डमेवाश्रयो मे ॥ २ ॥

अधरिपुरपि यत्नादत्र देव्याः प्रसाद-
प्रसरकृतकताक्षप्रान्तिकामः प्रकामम् ।
अनुसरति यद्दुयाधः स्नानसेवानुभव-धै-
स्तदतिस्फुरन्नि राधाकुण्डमेवाश्रयो मे ॥ ३ ॥

प्रजम्बुवनसुधांशोः प्रेमभूमिर्निकामं
प्रजमधुरकिशोरीभौविरत्नप्रियेव ।
परिचितमपि नाम्ना या य तेनैव तस्या-
स्तदतिस्फुरन्नि राधाकुण्डमेवाश्रयो मे ॥ ४ ॥

अपि जन षड् कश्चिदस्य सेवाप्रसादैः
प्राणयस्फुरलता स्यात्तस्य गोष्ठेन्द्रसूनोः ।
सापदि किल मदीशादास्यपुष्पप्रशस्या
त्तदतिस्फुरन्नि राधाकुण्डमेवाश्रयो मे ॥ ५ ॥

तटमधुरनिङ्कुञ्जः क्लृप्तनामान् उच्यै-
निजपरिजनवर्गैः संविभजयाश्रितस्तैः ।

મધુકરરુતરમ્યા યસ્ય રાજન્તિ કામ્યા-
સ્તદતિસુરભિ રાધાકુણ્ડમેવાશ્રયો મે ॥ ૬ ॥

તટભુવિ વરવેદ્યાં યસ્ય નર્માતિહૃદ્યાં
મધુરમધુરવાર્તા ગોષ્ઠ્યન્દ્રસ્ય ભડ્ગ્યા ।
પ્રઠયતિ મિથ ઈશા પ્રાણસખ્યાલિભિઃ સા
તદતિસુરભિ રાધાકુણ્ડમેવાશ્રયો મે ॥ ૭ ॥

અનુદિનમતિરડ્ગૈઃ પ્રેમમત્તાલિસડ્ઘૈ-
ર્વરસરસિજગન્ઘૈર્હારિવારિપ્રપૂર્ણો ।
વિહરત ઇહ યસ્મિન્દમ્પતી તૌ પ્રમત્તૌ
તદતિસુરભિ રાધાકુણ્ડમેવાશ્રયો મે ॥ ૮ ॥

અવિકલમતિ દેવ્યાશ્ચારુ કુણ્ડાષ્ટકં યઃ
પરિપઠતિ તદીયોલ્લાસિદાસ્યાર્પિતાત્મા ।
અચિરમિહ શરીરે દર્શયત્યેવ તસ્મૈ
મધુરિપુરતિમોદૈઃ શ્લિષ્યમાણાં પ્રિયાં તામ્ ॥ ૯ ॥

ઇતિ શ્રીરઘુનાથદાસગોસ્વામિવિરચિતસ્તવાવલ્યાં
રાધાકુણ્ડાષ્ટકં શ્રીસમ્પૂર્ણમ્ ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Vilapakusumanjali ॥ श्रीविलापकुसुमाञ्जलिः ॥

त्वं रुपमञ्जरि सभि प्रथिता पुरेऽस्मि-
न्मुसः परस्थ वदनं न छि पश्यसीति ।
भिम्भाधरे क्षतमनागतभर्तृकाया
यत्ते व्यधाधि किमु तच्छुक्पुङ्गवेन ॥ १ ॥ (वसन्त)
स्थलकमलिनि युक्तं गर्विता काननेऽस्मि-
न्प्राणयसि वरडास्यं पुष्पगुच्छच्छलेन ।
अपि निम्बिललतास्ताः सौरभाक्ताः स मुञ्च-
न्मृगयति तव मार्गं कृष्णभृङ्गो यदध ॥ २ ॥ (मालिनी)
प्रजेन्द्रवसतिस्थले विविधवल्लवीसङ्कुले
त्वमेव रतिमञ्जरि प्रयुरपुण्यपुञ्जोदया ।
विलासभरविस्मृतप्राणयिमेभलामार्गार्णे
यदध निजनाथया प्रजति नाथिता कन्दरम् ॥ ३ ॥ (पृथ्वी)
प्रभुरपि यद्गुनन्दनो य अेष
प्रिययद्गुनन्दन उन्नतप्रभावः ।
स्वयमतुलकृपामृताभिषेकं
मम कृतवांस्तमहं गुरुं प्रपद्ये ॥ ४ ॥ (पुष्पिताग्रा)
यो मां द्रुस्तरगेहनिर्जलमहाकृपादपारकलमा-
त्सधैः सान्द्रध्याम्बुधिः प्रकृतितः स्वैरी कृपारञ्जुभिः ।
उद्धृत्यात्मसरोजनिन्दियरणप्रान्तं प्रपाद्य स्वयं
श्रीदामोदरसाव्यकार तमहं यैतन्यचन्द्रं भजे ॥ ५ ॥ (शार्दूल)
वैराग्ययुगभक्तिरसाप्रयत्नै-
रपाययन्मामनभीप्सुमन्धम् ।
कृपाम्बुधिर्यः परदुःखदुःखी
सनातनं तं प्रभुमाश्रयामि ॥ ६ ॥ (उपजाति)

અત્યુલ્કટેન નિતરાં વિરહાનલેન

દન્દ્યમાનહૃદયા કિલ કાપિ દાસી ।

હા સ્વામિનિ ક્ષણમિહ પ્રણયેન ગાઠં

આકન્દનેન વિધુરા વિલપામિ પદૈઃ ॥ ૭ ॥ (વસન્ત)

દેવિ દુઃખકુલસાગરોદરે

દૂયમાનમતિદુર્ગતં જનમ્ ।

ત્વં કૃપાપ્રબલનૌકયાદ્ભુતં

પ્રાપય સ્વપદપદ્મજાલયમ્ ॥ ૮ ॥ (રથોદ્ધતા)

ત્વદલોકનકાલાહિદંશૈરેવ મૃતં જનમ્ ।

ત્વત્પાદાબ્જમિલલ્લાક્ષાભેષજૈર્દેવિ જીવય ॥ ૯ ॥ (અનુષ્ટુભ્)

દેવિ તે ચરણપદ્મદાસિકાં

વિપ્રયોગભરદાવપાવકૈઃ ।

દહ્યમાનતરકાયવલ્લરીં

જીવય ક્ષણનિરીક્ષણામૃતૈઃ ॥ ૧૦ ॥ (રથોદ્ધતા)

સ્વપ્નેડપિ કિં સુમુખિ તે ચરણામ્બુજાત

રાજત્પરાગપટવાસવિભૂષણેન ।

શોભાં પરામતિતરામહહોત્તમાડ્ગં

બિભ્રદ્ભવિષ્યતિ કદા મમ સાર્થનામા ॥ ૧૧ ॥ (વસન્ત)

અમૃતાબ્ધિરસપ્રાયૈસ્તવ નૂપુરસિન્જિતૈઃ ।

હા કદા મમ કલ્યાણિ વાધિર્યમપનેષ્યતે ॥ ૧૨ ॥ (અનુષ્ટુભ્)

શશકભૃદભિસારે નેત્રભૃડ્ગાઞ્ચલાભ્યાં

દિશિ વિદિશિ ભયેનોદ્ધુર્ણિતાભ્યાં વનાનિ ।

કુવલયદલકોષાણ્યેવ ક્ષમાનિ ચાભ્યાં

કિમુ કિલ કલનીયો દેવિ તાભ્યાં જનોડયમ્ ॥ ૧૩ ॥ (માલિની)

યદવધિ મમ કાચિન્મગ્જરી રૂપપૂર્વા

પ્રજભુવિ બત નેત્રદ્ધન્દ્દીપ્તિં ચકાર ।

તદવધિ તવ વૃન્દારણચરાણિ પ્રકામં

ચરણકમલલાક્ષાસન્દિદૃક્ષા મમાભૂત્ ॥ ૧૪ ॥ (માલિની)

યદા તવ સરોવરં સરસભૃડ્ગસડ્ઘોલ્લસ-

ન્સરોરુહકુલોજ્જવલં મધુરવારિસમ્પૂરિતમ્ ।

સ્ફુટસ્સરસિજાક્ષિ હે નયનયુગ્મસાક્ષાદ્ભૌ

તદૈવ મમ લાલસાજનિ તવૈવ દાસ્યે રસે ॥ ૧૫ ॥ (પૃથ્વી)

पादाब्जयोस्तव विना वरदास्यमेव
 नान्यत्कदापि समये डिल देवि याये ।
 सभ्याय ते मम नमोऽस्तु नमोऽस्तु नित्यं
 दास्यास्य ते मम रसोऽस्तु रसोऽस्तु सत्यम् ॥ १६ ॥ (वसन्त)
 अतिसुललितलाक्षाश्लिष्टसौभाग्यमुद्रा
 ततिभिरधिकतुष्ट्या चिह्नितीकृत्य बाहू ।
 नभदलितलसिद्रागर्वगौरि प्रियां मे
 यरलकमलसेवां डा कदा दास्यसि त्वम् ॥ १७ ॥ (मालिनी)
 प्रणालीं डीलालैर्बहुभिरेभि सङ्घाल्य मधुरै-
 र्मुदा सम्मार्ज्यं स्वैर्विवृतकयवृन्दैः प्रियतया ।
 कदा बाड्यागारे वरपरिमलैर्धूपनिवडै-
 र्विधास्ये ते देवि प्रतिदिनमडो वासितमडम् ॥ १८ ॥ (शिभरिणी)
 प्रातः सुधांशुमिलितां मृदमत्र यत्ना-
 दाडृत्य वासितपयश्च गृडान्तरे य ।
 पादाभ्युज्जे भत कदा जलधारया ते
 प्रक्षाल्य भाविनि कथैरिड मार्ज्यामि ॥ १९ ॥ (वसन्त)
 प्रक्षाल्य पादकमलं कृतदान्तकाष्ठां
 स्नानार्थमन्यसदने भवतीं निविष्टाम् ।
 अब्यज्य गन्धिततरैरिड तैलपूरैः
 प्रोद्धर्तयिष्यति कदा किमु किङ्करीयम् ॥ २० ॥ (वसन्त)
 अथि विमलजलानां गन्धकूपूरपुष्पै-
 र्जितविधुमुभपद्मे वासितानां घटोद्यैः ।
 प्रणयललितसभ्या दीयमानैः पुरस्ता-
 त्तव वरमभिषेकं डा कदाडं करिष्ये ॥ २१ ॥ (मालिनी)
 पानीयं यीनवस्त्रैः शशिमुभि शनडे रभ्यमृद्गुगयष्टे-
 र्यत्नादुत्सार्य मोदादिशि दिशि विचलनेत्रमीनाज्यलायाः ।
 श्रोणी रक्तं दृकुलं तदपरमतुलं चारुनीलं शिरोऽग्रा-
 त्सर्वाङ्गेषु प्रमोदात्पुलकितवपुषा किं मया ते प्रयोज्यम् ॥ २२ ॥ (स्रग्धरा)
 प्रक्षाल्य पादकमलं तदनुकमेण
 गोष्ठेन्द्रसूनुदयिते तव केशपाशम् ।
 डा नर्मदाग्रथितसुन्दरसूक्ष्ममाल्यै-
 र्वेणीं करिष्यति कदा प्रणयैर्जनोऽयम् ॥ २३ ॥ (वसन्त)

सुभगमृगमदेनाप्यशुभ्रांशुवत्ते

तिलकमिड ललाटे देवि भोद्याद्विधाय ।

मसृष्टाघुसृष्टायार्थमर्पयित्वा च गात्रे

स्तनयुगमपि गन्धैश्चित्रितं किं करिष्ये ॥ २४ ॥ (मालिनी)

सिन्दूररेष्वा सीमन्ते देवि रत्नशलाकया ।

भया या कल्पिता किं ते सालकाञ्छोभयिष्यति ॥ २५ ॥ (अनुष्टुभ्)

उन्त देवि तिलकस्य समन्ता-

द्विन्द्वोऽरुणसुगन्धिरसेन ।

कृष्णमादनमडौषधिमुष्या

धीरुदस्तमिड किं परिकल्प्याः ॥ २६ ॥ (स्वागता)

गोष्ठेन्द्रपुत्रमदयित्तकरीन्द्रराज

बन्धाय पुष्पधनुषः किल बद्धरज्जवोः ।

किं कर्णयोस्तव वरोरु वरावतंस

युग्मेन भूषणमडं सुषिता करिष्ये ॥ २७ ॥ (वसन्त)

या ते कञ्चुलिरत्र सुन्दरि भया वक्षोजयोरर्पिता

श्यामाख्यादनकाम्यया किल न सासत्येति विज्ञायताम् ।

किन्तु स्वामिनि कृष्ण अथ सडसा तत्तामवाप्य स्वयं

प्राणोभ्योऽप्यधिकं स्वकं निधियुगं सङ्गोपयत्येव हि ॥ २८ ॥ (शार्दूल)

नानामणिप्रकरगुम्फितयारुपुष्टा

मुक्तास्रजस्तव सुवक्षसि डेमगौरि ।

श्रान्त्याभृतालसमुकुन्दसुतूलिकायां

किं कल्पयिष्यतितरां तव दासिकेयम् ॥ २९ ॥ (वसन्त)

मणिययभयिताभिर्नीलयूडावलीभि-

र्त्तरिदयितकलाविद्वन्द्वमिन्दीवराक्षि ।

अपि अत तव द्विव्यैरङ्गुलीरङ्गुलीयैः

क्वचिदपि किल काले भूषयिष्यामि किं नु ॥ ३० ॥ (मालिनी)

पादाभ्रोजे मणिमयतुलाकोटियुग्मेन यत्ना-

दभ्यर्थे तद्वलकुलमपि प्रेष्टपादाङ्गुलीयैः ।

काञ्चीदाम्ना कटितटमिदं प्रेमपीठं सुनेत्रे

कंसारातेरतुलमयिरादर्थयिष्यामि किं ते ॥ ३१ ॥ (मन्दाकाङ्ता)

ललिततरमृणालीकल्पबाहुद्वयं ते

मुरजयिमतिडंसीधैर्यविध्वंसदक्षम् ।

मणिकुलरथिताभ्यामङ्गदाभ्यां पुरस्ता-
 त्प्रमदभरविनम्रा कल्पयिष्यामि किं वा ॥ ३२ ॥ (मालिनी)
 रासोत्सावे य षड गोकुलयन्द्रभाडु
 स्पर्शनं सौभगभरं नितरामवाप ।
 त्रैवेयकेषु किं तं तव कण्ठदेशं
 सम्पूजयिष्यति पुनः सुभगे जनोऽयम् ॥ ३३ ॥ (वसन्त)
 दत्तः प्रलम्बस्त्रिपुरोद्भटशङ्खयूः
 नाशात्प्रतोषि हृदयं मधुमङ्गलस्य ।
 उस्तेन यः सुमुषि कौस्तुभमित्रमेतं
 किं ते स्थमन्तकमणो तद्वं करिष्ये ॥ ३४ ॥ (वसन्त)
 प्रान्तद्रये परिविराजितगुच्छयुग्म
 विभ्राजितेन नवकाञ्चनडोरकेषु ।
 क्षीणं त्रुटत्यथ कृशोदरि येद्वितीव
 भद्रामि भोस्तव कदातिभयेन मध्यम् ॥ ३५ ॥ (वसन्त)
 कनकगुणितमुख्यैर्भौक्तिकं मत्करात्ते
 तिलककुसुमविजेत्री नासिका सा सुवृत्तम् ।
 मधुमथनमडालिक्षोभकं डेमगौरि
 प्रकटतरमरन्ध्रप्रायमादास्यते किम् ॥ ३६ ॥ (मालिनी)
 अङ्गदेन तव वामदोःस्थले
 स्वर्णगौरि नवरत्नमालिकाम् ।
 पट्टगुच्छपरिशोभितामिमां
 आज्ञया परिषयामि ते कदा ॥ ३७ ॥ (रथोद्धृता)
 कर्णयोरुपरि चङ्कशलाके
 यञ्चलाक्षि निहिते मयका ते ।
 क्षोभकं निम्बिलगोपवधूनां
 चङ्कवद्भ्रमयतां मुरशत्रुम् ॥ ३८ ॥
 कदा ते मृगशावाक्षि
 शिबुके मृगनाभिना ।
 बिन्दुमुल्लासयिष्यामि
 मुकुन्दामोदमन्दिरे ॥ ३९ ॥ (अनुष्टुप्)
 दशनांस्ते कदा रक्त

रेभाभिर्बूषयाम्यलम् ।

देवि मुक्ताङ्गुलीनील

पद्मरागगुणैरिह ॥ ४० ॥ (अनुष्टुभ्)

उत्पादितेण नवयन्द्रविराजितेन

रागेण ते वरसुधाधरभिम्बयुग्मे ।

गाङ्गेयगान्नि मयका परिरञ्जितेऽस्मि-

न्दंशं विधास्यति उठात्किमु कृष्णकीरः ॥ ४१ ॥ (वसन्ततिलक)

यत्प्रान्तदेशलववेशविधूर्णितेन

भङ्गः क्षण्णाद्भवति कृष्णकरीन्द्र उख्यैः ।

तत्प्रञ्जरीटजयिनेत्रयुगं कदायं

सम्पूजयिष्यति जनस्तव कञ्जलेन ॥ ४२ ॥ (वसन्त)

यस्याङ्गरञ्जितशिरास्तव मानभङ्गे

गोष्ठेन्द्रसूनुरधिकां सुषमामुपैति ।

लाक्षारसं स य कदा पद्योरधस्ते

न्यस्तो मयाप्यतितरां छविमाप्स्यतीह ॥ ४३ ॥ (वसन्त)

कलावति नतांसयोः प्रयुरकामपुञ्जोऽज्वल-

ढलानिधिमुरद्धिषः प्रकटराससम्भावयोः ।

भ्रमद्भ्रमरजङ्घ्रुतैर्भधुरमल्लिमावां मुदा

कदा तव तयोः समर्पयति देवि दासीजनः ॥ ४४ ॥

सूर्याय सूर्यमणिनिर्मितवेदिमध्ये

मुग्धाङ्गि भावत छडालिकुलैर्वृतायाः ।

अर्धं समर्पयितुमुत्कथियस्तवारा-

त्सञ्जानि किं सुमुष्णि दास्यति दासिकेयम् ॥ ४५ ॥

व्रजपुरपतिराज्ञया आज्ञया मिष्ठमन्त्रं

अङ्गुविधमतियत्नात्स्वेन पकवं वरोरु ।

सपदि निजसम्प्रीनां मद्धिधानां य उस्तै-

र्भधुमथननिमित्तं किं त्वया सन्निधास्यम् ॥ ४६ ॥

नीतान्नमद्धिधललाटतटे ललाटे

प्रीत्या प्रदाय मुद्धिता व्रजराजराज्ञी ।

प्रेमशा प्रसूरिव भवत्पुशवस्य पृच्छां

भव्ये विधास्यति कदा मयि तावकत्वात् ॥ ४७ ॥

कृष्णवङ्गाम्बुजोच्छिष्टं

प्रसादं परमादरात् ।

दत्तं धनिष्ठया देवि

किमानेष्यामि तेऽग्रतः ॥ ४८ ॥ (अनुष्टुप्)

नानाविधैरमृतसाररसायनैस्तेः

कृष्णप्रसादमिलितैरिह भोज्यपेयैः ।

डा कुडुमाङ्गि ललितादिसम्प्रीवृता त्वं

यत्नान्मया किमुत्तरामुपभोजनीया ॥ ४९ ॥ (वसन्त)

पानाय वारि मधुरं नवपाटलादि

कर्पूरवासिततरं तरलाक्षि दत्त्वा ।

काले कदा तव मयायमनीयदन्त

काष्ठादिकं प्रणयतः परमर्षणीयम् ॥ ५० ॥ (वसन्त)

(युग्मकम्)

भोजनस्य समये तव यत्ना-

द्वेवि धूपनिवृत्तान्वरगन्धान् ।

भीजनाधमपि तत्क्षणयोग्यं

डा कदा प्रणयतः प्रणयामि ॥ ५१ ॥ (स्वागता)

कर्पूरपूरपरिपूरितनागवल्ली

पर्णादिपूगपरिकल्पितवीटिकां ते ।

वङ्गाम्बुजे मधुरगात्रि मुदा कदाऽ

प्रोद्गुल्लरोमनिकरैः परमर्षयामि ॥ ५२ ॥ (वसन्त)

आरात्रिकेण भवती किमु देवि देवी

निर्मञ्जयिष्यतितरां ललिता प्रमोदात् ।

अन्यालयश्च नवमङ्गलगानपुष्पैः

प्राणाब्धैरपि कथैरपि दासिकेयम् ॥ ५३ ॥

आलीकुलेन ललिताप्रभुभेन सार्धं

आतन्वती त्वमिह निर्भरमर्मगोष्ठीम् ।

मत्पाणिक्लितमनोऽरकेलितत्वं

आभूषयिष्यसि कदा स्वपनेन देवि ॥ ५४ ॥

संवाडयिष्यति पदौ तव किङ्करीयं

डा रुपमञ्जरिरसौ य कराम्बुजे द्वे ।
यस्मिन्मनोज्ञाद्दृष्टये सद्येऽनयोः किं
श्रीमान्भविष्यतितरां शुभवासरः सः ॥ ५५ ॥
तवोद्गीर्णां भोज्यं सुमुष्णि किंल कल्लोलसखिलं
तथा पादाम्भोजामृतमिड मया भक्तिवतया ।
अयि प्रेम्णा सार्धं प्राणयिजनवर्गोर्बाहुविधै-
रडो लब्धव्यं किं प्रयुरतरभोग्योदयबलैः ॥ ५६ ॥

भोजनावसरे देवि
स्नेहेन स्वमुष्णाम्बुजात् ।
मध्यं त्वद्गतचित्तायै
किं सुधास्त्वं प्रदास्यसि ॥ ५७ ॥ (अनुष्टुप्)
अपि भत रसवत्याः सिद्धये माधवस्य
ब्रजपतिपुरमुद्यद्रोमरोमा ब्रजन्ती ।
स्मलितगतिरुद्यत्स्वान्तसौष्येन किं मे
क्वथिदपि नयनाभ्यां लप्स्यसे स्वामिनि त्वम् ॥ ५८ ॥ (मालिनी)
पार्श्वद्वये ललितयाथ विशाभया य
त्वां सर्वतः परिजनैश्च परैः परीताम् ।
पश्चान्मया विभूतमङ्गुरमध्यभागां
किं रुपमञ्जरिरियं पथि नेष्यतीड ॥ ५९ ॥

उम्भारवैरिड गवामपि बल्लवानां
डोलाडलैर्विधिवन्टिकलावतां तैः ।
सम्भ्राजते प्रियतया ब्रजराजसूनो-
गोवर्धनादपि गुरुर्ब्रजवन्दिताधः ॥ ६० ॥
प्राप्तां निजप्राणयिनीप्रकरैः परीतां
नन्दीश्वरं ब्रजमडेन्द्रमडालयं तम् ।
दूरे निरीक्ष्य मुदिता त्वरितं धनिष्ठा
त्वामानयिष्यति कदा प्रणयैर्ममात्रे ॥ ६१ ॥

(युग्मकम्)

प्रक्षाल्य पादकमले कुशले प्रविष्टा
नत्वा ब्रजेशमडिपीप्रभृतीर्गुरुस्ताः ।

डा कुर्वती रसवतीं रसभाक्कदा त्वं
सम्मज्जयिष्यसितरां सुप्पसागरे माम् ॥ ६२ ॥

माधवाय नतवङ्गत्रमादृता
भोज्यपेयरससञ्चयं कृमात् ।
तन्वती त्वमिह रोहिणीकरे
देवि कुल्लवदनं कदेक्ष्यसे ॥ ६३ ॥

भोजने गुरुसभासु कथञ्चि-
न्माधवेन नतदृष्टि मुदोत्कम् ।
वीक्ष्यमाणमिह ते मुष्पपद्मं
भोदयिष्यसि कदा मधुरे माम् ॥ ६४ ॥

अथि विपिनमटन्तं सौरभेयीकुलानां
ब्रजनृपतिकुमारं रक्षाणे दीक्षितं तम् ।
विडलमतिजनन्या लाव्यमानं कदा त्वं
स्मितमधुरकपोलं वीक्ष्यसे वीक्ष्यमाणा ॥ ६५ ॥

गोष्ठेशयाथ कुतुकाख्यपथादिपूर्वं
सुस्निग्धया सुमुष्णि मातृपराधर्तौऽपि ।
डा ह्रीमति प्रियगणैः सह भोज्यमानां
किं त्वां निरीक्ष्य हृदये मुदमध लभ्यसे ॥ ६६ ॥

आलिङ्गनेन शिरसः परियुम्भनेन
स्नेहावलोकनभरेण च भञ्जनाक्षि ।
गोष्ठेशया नववधूमिव लाव्यमानां
त्वां प्रेक्ष्य किं हृदि मखोत्सवमातनिष्ये ॥ ६७ ॥

डा रुपमञ्जरि सपि प्रणयेन देवीं
त्वद्भाहुदत्तभुजवल्गरिमायताक्षीम् ।
पश्चादहं कलितकामतरङ्गरङ्गां
नेष्यामि किं हरिविभूषितकेलिकुञ्जम् ॥ ६८ ॥

साकं त्वया सपि निकुञ्जगृहे सरस्याः
स्वस्थास्तटे कुसुमभावितभूषणेन ।
शृङ्गारितं विदधती प्रियमीश्वरी सा
डा डा भविष्यति मदीक्षाणगोचरः किम् ॥ ६९ ॥

श्रुत्वा विचक्षाणमुभाद्भ्रजराजसूनोः

शस्ताभिसारसमयं सुभगेऽत्र वृष्टा ।

सूक्ष्माभ्रैः कुसुमसंस्कृतकर्णपूर

छारादिभिश्च भवतीं किमलङ्कुरिष्ये ॥ ७० ॥

नानापुष्पैः क्वणितमधुपैर्दिवि सम्भाविताभि-

र्मावाभिस्तद्भ्रसृष्टाविलसत्कामचित्रालिभिश्च ।

राजद्वारे सपदि मदनानन्दामिष्यगेले

मल्लीजालैः शशिमुषि कदा तल्पमाकल्पयिष्ये ॥ ७१ ॥

श्रीरूपमञ्जरिकरार्चितपादपद्म

गोष्ठेन्द्रनन्दनभुजार्पितमस्तकायाः ।

छा मोदतः कनकगौरि पदारविन्द

संवाहनानि शनकैस्तव किं करिष्ये ॥ ७२ ॥

गोवर्धनाद्रिनिःकटे मुकुटेन नर्म

लीलाविदग्धशिरसां मधुसूदनेन ।

दानच्छलेन भवतीभवरुध्यमानां

द्रक्ष्यामि किं भ्रुकुटिद्विपितनेत्रयुगाम् ॥ ७३ ॥

तव तनुवरगन्धासङ्गिवातेन यन्द्रा

वलिकरकृतमल्लीडेलितल्पाच्छलेन ।

मधुरमुषि मुकुन्दं कुण्डतीरे मिलन्तं

मधुपमिव कदाहं वीक्ष्य दर्पं करिष्ये ॥ ७४ ॥

समन्ताद्भ्रन्तभ्रमरकुलजङ्घारनिकरै-

र्लसत्पद्मस्तोमैरपि विडगरावैरपि परम् ।

साभीवृन्दैः स्वीयैः सरसि मधुरे प्राणपतिना

कदा द्रक्ष्यामस्ते शशिमुषि नव डेलिनिवडम् ॥ ७५ ॥

सरोवरलसत्तटे मधुपगुञ्जिकुञ्जान्तरे

स्फुटत्सुमसङ्कुले विविधपुष्पसङ्घैर्मुदा ।

अरिष्टजयिना कदा तव वरोरु भूषाविधि-

र्विधास्यत एह प्रियं मम सुभाब्धिमातन्वता ॥ ७६ ॥

स्फीतस्वान्तं कथाचित्सरभसमचिरेणार्थमाणैर्दरोध-

त्रानापुष्पोरुगुञ्जाङ्गलनिकरलसत्केडिपिञ्छप्रपञ्चैः ।
 सौल्कम् रथ्यमानः कृतरुथिडरिणोत्तुल्लमङ्गं वडन्त्याः
 स्वामिन्याः केशपाशः डिमु मम नयनानन्दमुञ्चैर्विधाता ॥ ७७ ॥

माधवं मदनकेलिविभ्रमे
 मत्तया सरसिजेन भवत्या ।
 ताडितं सुमुष्णि वीक्ष्य किन्त्विचं
 गूढलास्यवदना भविष्यति ॥ ७८ ॥

सुललितनिजबाह्वाश्लिष्टगोष्ठेन्द्रसूनीः
 सुवलिततरबाह्वाश्लेषदीप्यन्नतांसा ।
 मधुरमदनगानं तन्वती तेन सार्धं
 सुभगमुष्णि मुदं मे ङा कदा दास्यसि त्वम् ॥ ७९ ॥

जित्वा पाशकभेलायां आस्थिध मुरलीं हरेः ।
 क्षिमां मयि त्वया देवि गोपयिष्यामि तां कदा ॥ ८० ॥

अपि सुमुष्णि कदाङ्गं मालतीकेलितल्पे
 मधुरमधुरगोष्ठीं विभ्रतीं वल्लभेन ।
 मनसिजसुभटेऽस्मिन्मन्दिरे स्मेरगाण्डां
 सपुलकतनुरेषा त्वां कदा जीज्यामि ॥ ८१ ॥

आयातोद्यत्कमलवदने उन्त लीलाभिसारा-
 द्रत्याटोपैः श्रमविलुलितं देवि पादाब्जयुग्मम् ।
 स्नेहात्संवाडयितुमपि ङ्रीपुञ्जमूर्तेऽप्यलज्जं
 नामग्राहं निजजनमिमं ङा कदा नोत्स्यसि त्वम् ॥ ८२ ॥

ङा नञ्चि राघे तव सूर्यभङ्गतेः
 कालः समुत्पन्न एतः कुतोऽसि ।
 एतीव रोषान्मुष्परा लपन्ती
 सुधेव किं मां सुप्रयिष्यतीड ॥ ८३ ॥

देवि भाषितपीयूषं स्मितकर्पूरवासितम् ।
 श्रोत्राभ्यां नयनाभ्यां ते किं नु सेविष्यते मया ॥ ८४ ॥

कुसुमथयनभेलां कुर्वती त्वं परीता
 रसकुटिलसभीभिः प्राणनाथेन सार्धम् ।

कपटकलडकेल्या क्वापि रोषेण भिन्ना

मम मुदमतिबेलं धास्यसे सुव्रते किम् ॥ ८५ ॥

नानाविधैः पृथुलकाडुभरैरसख्यैः

संप्रार्थितः प्रियतया बत माधवेन ।

त्वन्मानभङ्गविधये सदये जनोऽयं

व्यग्रः पतिष्यति कदा ललितापदान्ते ॥ ८६ ॥

प्रीत्या मङ्गलगीतनृत्यविलसद्गीणादिवार्धोत्सवैः

शुद्धानां पयसां धटैर्भङ्गुविधैः संवासितानां भृशम् ।

वृन्दारण्यमडाधिपत्यविधये यः पौर्णमास्या स्वयं

धीरे संविहितः स किं तव मडासेको मया द्रक्ष्यते ॥ ८७ ॥

भ्रात्रा गीयुतमत्र मञ्जुवदने स्नेहेन दत्त्वालयं

श्रीदाम्ना कृपाणां प्रतोष्य जटिलां रक्षाभ्यराडाक्षणे ।

नीतायाः सुभशोऽकरोदनभरैस्ते सन्द्रवन्त्याः परं

वात्सल्याज्जनकौ विधास्यत धतः किं लालनां मेऽग्रतः ॥ ८८ ॥

लज्जयालिपुरतः परतो मां

गह्वरं गिरिपतेर्भत नीत्या ।

दिव्यगानमपि तत्स्वरभेदं

शिक्षयिष्यसि कदा सदये त्वम् ॥ ८९ ॥

याचिता ललितया किल देव्या

लज्जया नतमुर्ध्नीं गणतो माम् ।

देवि दिव्यरसकाव्यकदम्भं

पाठयिष्यसि कदा प्राणयेन ॥ ९० ॥

निजकुण्डतटिकुञ्जे गुञ्जद्वन्द्वमरसङ्कुले ।

देवि त्वं कश्चपिशिक्षां कदा मां कारयिष्यसि ॥ ९१ ॥

विहारैस्त्रुटितं डारं गुम्फितुं दयितं कदा ।

सम्पीनां लज्जया देवि संज्ञया मां निदेक्ष्यसि ॥ ९२ ॥

स्वमुभान्मन्मुपे देवि कदा ताम्बूलशर्वितम् ।

स्नेहात्सर्वदृशे वीक्ष्य समये त्वं प्रदास्यसि ॥ ९३ ॥

निविडमदनयुद्धे प्राणनाथेन सार्धं

दयितमधुरकाञ्ची या मदाद्विस्मृतासीत् ।
 शशिमुपि समये तां उन्त सम्भाव्य भुङ्ग्या
 त्वरितमिह तदर्थं किं त्वयाहं प्रडेया ॥ ८४ ॥

उनापि दोषलवमात्रलवेन देवि
 सन्ताड्यमानं एह धीरमते त्वयोच्चैः ।
 रोषेण तल्ललितया किल नीयमानः
 सन्द्रक्ष्यते किमु मनाऽसदरं जनोऽयम् ॥ ८५ ॥

तवैवास्मि तवैवास्मि न जुवामि त्वया विना ।
 एति विज्ञाय देवि त्वं नय मां यरएान्तिके ॥ ८६ ॥

स्वकुण्डं तव लोलाक्षि सप्रियायाः सदास्पदम् ।
 अत्रैव मम संवास एतेव मम संस्थितिः ॥ ८७ ॥

हे श्रीसरोवर सदा त्वयि सा मदीशा
 प्रेष्ठेन सार्धमिह ज्वेलति कामरुङ्गैः ।
 त्वं येत्प्रियात्प्रियमतीव तयोरितीमां
 हा दर्शयाद्य कृपया मम जुवितं ताम् ॥ ८८ ॥

क्षणमपि तव सङ्गं न त्यजेदेव देवी
 त्वमसि समवयस्त्वान्नर्भूभिर्मिथ्यदस्थाः ।
 एति सुमुपि विशाभे दर्शयित्वा मदीशां
 मम विरहलतायाः प्राणरक्षां कुरुष्व ॥ ८९ ॥

हा नाथ गोकुलसुधाकर सुप्रसन्न
 वङ्गारविन्द मधुरस्मिते हे कृपाङ्ग ।
 यत्र त्वया विहरते प्रणयैः प्रियारा-
 त्तत्रैव मामपि नय प्रियसेवनाय ॥ ९० ॥

लक्ष्मीर्यदङ्घ्रिकमलस्य नभाञ्चलस्य
 सौन्दर्यभिन्दुमपि नार्हति लब्धुमीशे ।
 सा त्वं विधास्यसि न येन्मम नेत्रदानं
 किं जुवितेन मम दृग्भ्रष्टवाग्निदेन ॥ ९०९ ॥

आशाभरैरमृतसिन्धुमयैः कथञ्चि-
 ङ्खालो मयातिगमितः किल साम्प्रतं हि ।

ત્વં ચેત્કૃપાં મયિ વિધાસ્યસિ નૈવ કિં મે
પ્રાણૈર્બ્રજેન ચ વરોરુ બકારિણાપિ ॥ ૧૦૨ ॥

ત્વં ચેત્કૃપામયિ કૃપાં મયિ દુઃખિતાયાં
નૈવાતનોરતિતરાં કિમિહ પ્રલાપૈઃ ।
ત્વત્કુણ્ડમધ્યમપિ તદ્બહુકાલમેવ
સંસેવ્યમાનમપિ કિં નુ કચિષ્યતીહ ॥ ૧૦૩ ॥

અયિ પ્રણયશાલિનિ પ્રણયપુષ્ટદાસ્યામયે
પ્રકામમતિરોદનૈઃ પ્રચુરદુઃખદગ્ધાત્મના ।
વિલાપકુસુમાઞ્જલિર્હૃદિ નિધાય પાદામ્બુજે
મયા બત સમર્પિતસ્તવ તનોતુ તુષ્ટિં મનાઙ્ ॥ ૧૦૪ ॥

ઇતિ શ્રીરઘુનાથદાસગોસ્વામિવિરચિતસ્તવાવલ્યાં
શ્રીશ્રીવિલાપકુસુમાઞ્જલિઃ સમ્પૂર્ણા ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Vrajavilasastava ॥ व्रजविलासस्तव ॥

श्रीश्रीराधाकृष्णपादाभ्युज्येभ्यो नमः ।

प्रतिष्ठा रञ्जुभिर्बद्धं

कामाद्यैर्वर्त्मपातिभिः ।

छित्त्वा ताः संहरन्तस्ता

नधारेः पान्तु मां भटाः ॥ १ ॥

दग्धं वार्धकवन्धवह्निभिरलं दष्टं दुरान्ध्याडिना

भिद्धं मामतिपास्वश्यविशिष्यैः क्रोधादिसिद्धैर्वृतम् ।

स्वामिन्प्रेमसुधाद्रवं करुणया द्राक्षयाय श्रीहरे

येनैतानवधीर्यं सन्ततमलं धीरो भवन्तं भजे ॥ २ ॥

यन्माधुरी दिव्यसुधारसाब्धेः

स्मृतेः कण्ठेनाप्यतिलोलितात्मा ।

पद्मैर्गजस्थानपिला-व्रजं य

न्त्वा स्वनाथौ भत तौ दिदृक्षे ॥ ३ ॥

प्रादुर्भावसुधाद्रवेण नितरामङ्गित्वमास्वा ययो-

गोष्ठेऽतीक्ष्णमनङ्ग अेष परितः क्रीडाविनोदं रसैः ।

प्रीत्योक्त्वासायतीड मुग्धमिथुनश्रेणीवतंसाविमौ

गान्धर्वा गिरिधारिणौ भत कदा द्रक्ष्यामि रागेण तौ ॥ ४ ॥

वैकुण्ठादपि सोदरात्मजवृता द्वास्वती सा प्रिया

यत्र श्रीशतनिन्दितृमडिषीवृन्दैः प्रभुः भेवति ।

प्रेमक्षेत्रमसौ ततोऽपि मथुरा श्रेष्ठा उद्वेर्जन्मतो

यत्र श्रीव्रज एव राजतितरां तामेव नित्यं भजे ॥ ५ ॥

यत्र क्रीडति माधवः प्रियतमैः स्निग्धः सप्तीनां कुलै-

निर्त्यं गाढरसेन रामसहितोऽप्यधापि गोयारणैः ।
यस्याप्यद्भुतमाधुरीरसविदां लृधैव कापि स्फुरे-
त्त्रेष्ठे तन्मथुरापुत्रादपि छरेर्गोष्ठे तदेवाश्रये ॥ ६ ॥

वैद्योत्तरनर्मकर्मठसम्प्रीवृन्दैः परीतं रसैः
प्रत्येकं तरुकुञ्जवल्लरिगिरिद्रोणीषु रात्रिन्धिवम् । ?
नानाकेलिभरेण यत्र रमते तन्नव्यथूनोर्युगं
तत्पादाभ्युजगन्धवन्युरतरं वृन्दावनं तद्भजे ॥ ७ ॥

यत्र श्रीः परितो भ्रमत्यविरतं तास्ता मडासिद्धयः
स्कीताः सुष्टिरलं गवामुद्यनी वासोऽपि गोष्ठौकसाम् ।
वात्सल्यात्परिपालितो विडरते कृष्णः पितृभ्यां सुष्पै
स्तत्रान्दीश्वरमालयं व्रजपतेर्गोष्ठोत्तमाङ्गं भजे ॥ ८ ॥

पुत्रस्याभ्युद्यथार्थमादरभरैर्मिष्टान्नपानोत्तरै-
र्दिव्यानां य गवां मणिप्रजयुषां दानैरिड प्रत्युडम् ।
यो विप्राङ्गाशः प्रतोषयति तद्भव्यस्य वार्तां मुहुः
स्नेहात्पृच्छति यश्च तद्गतमनास्तं गोकुलेन्द्रं भजे ॥ ९ ॥

पुत्रस्नेहभरैः सदास्नुतकुच्यद्भङ्गा तदीयोश्चल-
द्धर्मस्यापि लवस्य रक्षाशविधौ स्वप्राणदेहाभुष्टैः ।
आसक्ता क्षाणमात्रमप्यकलनात्सधः प्रसूतेव गौ-
र्व्याया विलपत्यलं भुङ्गुभयात्सा पातु गोष्ठेश्वरी ॥ १० ॥

पुत्राद्गुणैरपि उलधरात्सिञ्चति स्नेहपुत्रै-
र्गोविन्दं याद्भुतरसवतीप्रक्षियासु प्रवीणा ।
सभ्यश्रीभिर्प्रजपुरमडाराजराज्ञीं नयैस्त-
द्रोपेन्द्रं या सुभयति भजे रोडिणीमीश्वरीं ताम् ॥ ११ ॥

उद्यच्छुभांशुकोटिद्युतिनिकरतिरस्कारकार्युञ्जवलश्री-
र्दुर्वारोद्गामधामप्रकररिपुघटोन्मादविध्वंसिदग्धः ।
स्नेहादप्युन्निमेषं निजमनुजमितोऽराण्यभूमौ स्ववीतं
तद्दीर्यज्ञोऽपि यो न क्षाणमुपनयते स्तौमि तं धेनुकारिम् ॥ १२ ॥

पर्जन्यनामानिजनमृगवैः
पर्जन्यलक्षानभितो विनिन्दन् ।
यो नर्म तन्वन्नमतेऽस्य कर्णो

नमाम्युखो कृष्णपितामहं तम् ॥ १३ ॥

प्रियस्य नमः सुभतोऽतिगर्वा-

त्पादौ न यस्याः पततः पृथिव्याम् ।

नमामि नमार्थितनमृथन्त्रां

वरीयसीं कृष्णपितामहीं ताम् ॥ १४ ॥

श्वेतश्मश्रुभरेण सुन्दरमुष्णः श्यामः कृती मन्त्रेण

भिज्ञः संसदि सन्ततं प्रजपतेः कुर्वन्स्थितिः योऽर्थितः ।

स्वप्राणार्भुदण्डनैर्मुदुर्भिदं भ्रातुः सुतं तोषये-

त्साहारे निवसन्सगोष्ठमवतान्नाम्नोपनन्दः सदा ॥ १५ ॥

गौरः कोमलधीरुदारथरितः स्निग्धो प्रजेन्द्रानुजः

श्यामश्मश्रुत्वं तदीयथरणे भक्तः सुनन्दापिता ।

यः प्राणैः परिमञ्छ्य माधवसुष्मं दग्ना मडिष्याः परं

सन्नन्दस्तनुते सा पातु नितरां नः कासरीणां पतिः ॥ १६ ॥

श्यामः सूक्ष्मभतिर्युवातिमधुरो ज्योतिर्विदामग्रणीः

पाण्डित्यैर्जितगीष्पतिर्प्रजपतेः सव्ये कृतावस्थितिः ।

कृष्णं पालयतीह यः प्रियतमा प्राणार्भुदरथ्यत्वं

मन्त्रेणायुपनन्दसूनुमिह तं प्रीत्या सुभद्रं नुमः ॥ १७ ॥

दैत्याद्भीतेरतिविकलधीः कोमलाङ्गस्य सूनोः

कृष्णस्योच्चैः सततमवने वत्सला व्यग्रचित्ता ।

कृच्छ्रैरम्भां भुङ्गुभिरभितो उन्त सन्तोष्य शूरं

दैत्यद्वं या सुतमजनयत्साग्भिका पातु धात्री ॥ १८ ॥

नादैर्यस्य स्फुटति परितो दिव्यविध्याण्डकोटिः

के ते तावत्किल दितिस्तुताः क्षुद्रकात्सुद्रज्जवाः ।

स्नेहान्मात्रा विजयमभितो रक्षणे सन्नियुक्तं

कृष्णस्यारात्परमिह भजे उन्त धात्री सुतं तम् ॥ १९ ॥

मन्त्रन्यासैरिह मुररिपोस्तत्पुरोधाः पुरस्ता-

त्सर्वाङ्गानि प्रकटनिगमो भागुरिथोऽभिरक्ष्य ।

आशीर्भिश्च प्रतिदिनमहो तच्छिरो जिघृतीदं

वन्दे तावन्मुनिसुरपतेस्तस्य पादाब्जयुग्मम् ॥ २० ॥

કૃષ્ણસ્થોચ્ચૈઃ પ્રણયવસતિઃ સંપ્રવીણઃ સખીનાં
 શ્યામાડ્ગસ્તત્સમગુણં વયોવેશસૌન્દર્યદર્પઃ ।
 સ્નેહાદન્ધઃ ક્ષણમકલનાજજાયતે યોડવધૂતઃ
 શ્રીદામાનં હરિસહચરં સર્વદા તં પ્રપદ્યે ॥ ૨૧ ॥

ગાઢાનુરાગભવતો વિરહસ્ય ભીત્યા
 સ્વપ્નેડપિ ગોકુલવિધોર્ન જહાતિ હસ્તમ્ ।
 યો રાધિકાપ્રણયનિર્ઝરસિક્તચેતા
 સ્તં પ્રેમવિહ્વલતનું સુબલં નમામિ ॥ ૨૨ ॥

કૃત્વૈકત્ર ગવાં કુલાનિ પરિતઃ કૃષ્ણેન સાર્ધં મુદા
 હસ્તાહસ્તિ વિનોદનર્મકથનૈઃ ખેલન્તિ મિત્રોહરાઃ ।
 પ્રેમામ્ભોધિવિધૌતગૌરવમહાપડુાસ્તદહુાર્થિતા
 સ્તત્પાદાર્પિતચિત્તજીવિતકલા યે તાન્પ્રપદ્યામહે ॥ ૨૩ ॥

મૂર્તો હાસ્યરસઃ સદૈવ સુમનાઃ કામં બુભુક્ષાતુરઃ
 પ્રાણપ્રેષ્ઠવયસ્યયોરનુદિનં વાગ્દેહભડ્ગ્યુહરૈઃ ।
 હાસ્યં યો મધુમડ્ગલઃ પ્રકટયન્સમ્ભ્રાજતે કૌતુકી
 તં વૃન્દાવનચન્દ્રનર્મસચિવં પ્રીત્યાશુ વન્દ્યામહે ॥ ૨૪ ॥

ગૂઢં તત્સુવિદગ્ધતાર્થિતસખીદ્વારોન્નયન્તી તયોઃ
 પ્રેમ્ના સુષ્ટુ વિદગ્ધયોરનુદિનં માનાભિસારોત્સવઃ ।
 રાધામાધવયોઃ સુખામૃતરસં ચૈવોપભુડ્કતે મુહુ-
 ગોંષ્ઠે ભવ્યવિધાયિનીં ભગવતીં તાં પૌર્ણાસીં ભજે ॥ ૨૫ ॥

ખર્વશ્મશ્રુમુદારમુજ્જવલકુલં ગૌરં સમાનં રકુર-
 ત્યગ્ચાશત્તમવર્ષવન્દિતવયઃક્રાન્તિં પ્રવીણં વ્રજે ।
 ગોષ્ઠેશસ્ય સખાયમુન્નતતરશ્રીદામતોડપિ પ્રિય
 શ્રીરાધં વૃષભાનુમુદ્ભટયશોપ્રાતં સદા તં ભજે ॥ ૨૬ ॥

અનુદિનમિહ માત્રા રાધિકાભવ્યવાર્તાઃ
 કલચિતુમતિયત્તાત્પ્રેષ્યતે ધાત્રિકાયાઃ ।
 દુહિતૃયુગલમુચ્ચૈઃ પ્રેમપૂરપ્રપગ્ચૈ-
 વિકલમતિ યયાસૌ કીર્તિદા સાવતાન્નઃ ॥ ૨૭ ॥

પ્રથમરસવિલાસે હન્ત રોષેણ તાવ-
 ત્પ્રકટમિવ વિરોધં સન્દધાનાપિ ભડ્ગ્યા ।

प्रवलयति सुभं या नव्ययूनोः स्वनज्रोः

परमिड भुभरां तां मूर्ध्नि वृद्धां वडामि ॥ २८ ॥

सान्द्रप्रेमरसैः प्लुता प्रियतया प्रागल्भ्यमात्मा तयोः

प्राणप्रेष्ठवयस्यथोरनुदिनं लीलाभिसारं डमैः ।

वैदग्ध्येन तथा सभ्नीं प्रति सदा मानस्य शिक्षां रसै-

र्येयं कारयतीड उन्त ललिता गृह्णातु सा मां गणैः ॥ २९ ॥

प्राणयललितनर्मस्फारभूमिस्तयोर्या

व्रजपुरनवयूनोर्या य कण्ठान्घिकानाम् ।

नयति परमधस्तादिव्यगानेन तुष्टया

प्रथयतु मम दीक्षां उन्त सेयं विशाप्ता ॥ ३० ॥

प्रतिनवनवकुञ्जं प्रेमपूरेण पूर्णा

प्रयुरसुरभिपुष्पैर्भूषयित्वा डमेण ।

प्राणयति भत वृन्दा तत्र नीलोत्सवं या

प्रियगणवृत्तराधाकृष्णयोस्तां प्रपद्ये ॥ ३१ ॥

साभ्येनालं परमरुचिरा नर्मभव्येन राधां

पाकार्यं या व्रजपतिमखिष्याज्ञया सन्नयन्ती ।

प्रेमणः शश्रत्पथि पथि उरेर्वार्तया तर्पयन्ती

तुष्यत्वेतां परमिड भजे कुन्टपूर्वा लतां ताम् ॥ ३२ ॥

व्रजेश्वर्यानीतां भत रसवतीकृत्यविधये

मुदा कामं नन्दीश्वरगिरिनिकुञ्जे प्राणयिनी ।

छलैः कृष्णः राधां दयितमभि तां सारयति या

धनिष्ठां तत्प्राणप्रियतरसभ्नीं तां डिल भजे ॥ ३३ ॥

अवन्तीतः कीर्तेः श्रवणभवतो मुग्धदृष्टया

प्रगाढोत्कण्ठान्घिर्प्रजम्बुवमुरीकृत्य डिल या ।

मुदा राधाकृष्णोश्जवलयरससुभं वर्धयति तां

मुभ्नीं नान्दीपूर्वा सततमभिवन्दे प्राणयतः ॥ ३४ ॥

मुदा राधाकृष्णप्रयुरजलकेली रसभर

स्मलत्कस्तूरीतद्भुसुण्णघनयर्थावितजला ।

प्रमोदात्तौ कृष्णस्मितमुदितमूर्मिस्कुटकर

श्रिया सिञ्चन्तीव प्रथयतु सुभं नस्तरण्णिजा ॥ ३५ ॥

सर्वानन्दकदम्बेन हरिणा प्राग्यायिता आश्रमः

स्वैरं यारु हरिसया रक्षसि याः क्रोधादनादृत्य ताम् ।

प्राज्ञेभ्योऽपि निजामनुद्दिनं तेनैव सार्धं मुदा

राधां संरभयन्ति ताः प्रियसापी भूर्ध्ना प्रपद्येतराम् ॥ ३६ ॥

प्रेमणा ये परिबलनेन कलिताः सेवासद्वैतोत्सुकाः

कुर्वाणाः परमादरेण सततं दासा वयस्योपमाः ।

वंशीदर्पणदूत्यवारिविलसत्ताम्बूलवीणादिभिः

प्राज्ञेशं परितोषयन्ति परितस्तान्प्रिमुष्यान्भजे ॥ ३७ ॥

ताम्बूलार्पणपादमर्दनपयोदानाभिसारादिभि-

र्वृन्दारण्यमलेश्वरीं प्रियतया यास्तोषयन्ति प्रियाः ।

प्राज्ञेभ्योऽपि कुलादपि डिवासङ्घोयिताभूमिकाः

केलीभूमिषु उपमञ्जरीमुभास्ता दासिकाः संश्रये ॥ ३८ ॥

तृणीकृत्य स्फारं सुभजलधिसारं स्फुटमपि

स्वकीयं प्रेम्नां ये भरनिकरनम्रा मुररिपोः ।

सुभाभासं शश्वत्प्रथयितुमलं प्रौढकुतुका-

द्धतन्ते तान्धन्यान्परमिड भजे माधवगणान् ॥ ३९ ॥

तस्याः क्षणादर्शनतो म्रियन्ते

सुभेन तस्याः सुम्भिनो भवन्ति ।

स्निग्धाः परं ये कृतपुण्यपुञ्जाः

प्राज्ञेश्वरीप्रेष्ठगणान्भजे तान् ॥ ४० ॥

सापत्न्योऽथयत्पुण्यदृष्टविवलरसस्योऽर्थैः समुद्धृष्टये

सौभाग्योद्भटगर्वविलम्बमभूतः श्रीराधिकायाः स्फुटम् ।

गोविन्दः स्मरकुल्लवल्लवधूर्वर्गोऽथ येन क्षणं

कीडत्येष तमत्र विस्तृतमहापुण्यं य वन्दामहे ॥ ४१ ॥

अत्रमाङ्गात्परमुच्छलत्सुभभरं तत्कीटिसङ्ख्यादपि

प्रेमणा कृष्णसुरक्षिताः प्रतिमुहुः प्राप्ताः परं निर्वृताः ।

कामं तत्पादपद्मसुन्दरनभप्रान्तस्मलद्रेणुका

रक्षाप्यग्रधियः स्फुरन्ति डिल ये तान्गोपवर्यान्भजे ॥ ४२ ॥

प्राज्ञेभ्योऽप्यधिकैः प्रियैरपि परं पुत्रैर्मुकुन्दस्य याः

स्नेहात्पादसरोजयुग्मविगलद्धर्मस्य बिन्दोः कणाम् ।
निर्मञ्छयोरुशिभाएडसुन्दरशिरश्रुम्भान्ति गोप्यश्चिरं
तासां पादरञ्जसि सन्ततमलं निर्मञ्छयामि स्फुटम् ॥ ४३ ॥

धन्वनीलभुरराजिताः परं
स्वर्णबद्धवरशङ्खगुरञ्जिताः ।
पाएडुगएडगिरिगर्वभर्विकाः
पान्तु नः सपदि कृष्णधेनवः ॥ ४४ ॥

यासां पालनदोषनोत्सवरतः सार्धं वयस्योत्कटैः
कामं रामविराजितः प्रतिदिनं तत्पादरेणूज्ज्वलम् ।
प्रीत्या स्त्रीतवनोरुपर्वतनदीकच्छेषु बद्धस्पृहो
गोष्ठाभाएडलनन्दनो विहरते ताः सौरभेयीर्भजे ॥ ४५ ॥

मणिभयितसुवर्णश्चिष्टशङ्खगुह्यश्री-
रसितमणिमनोहृज्जयोतिरुद्यत्पुराढ्यः ।
स्फुरदरुणिमगुच्छान्दोलविद्योतिकण्ठः
स जयति बकशत्रोः पद्मगन्धः ककुम्भी ॥ ४६ ॥

मृदुनवतृनमल्पं सस्मृलं वक्त्रमध्ये
क्षिपति परमयत्नादल्पकण्ठं य गात्रे ।
प्रथयति मुरवैरी लन्त यद्भ्रत्सकानां
सपदि किल द्दिदृक्षे तत्तदाटीकनानि ॥ ४७ ॥

नक्तं दिवं मुरशिपोरधरामृतं या
स्त्रीता पिबत्यलमभाधमडो सुभाग्या ।
श्रीराधिकाप्रथितमानमपील द्रिय
नादैरधो नयति तां मुरलीं नमामि ॥ ४८ ॥

दूतीभिर्बहुयाटुभिः सभिकुलेनालं वयोभङ्गिभिः
पादान्ते पतनैर्गजेन्द्रतनयेनापि कुड्गालीगणैः ।
राधायाः सभि शक्यते द्रवयितुं यो नैव मानो यथा
कुत्सुत्यैव निरस्यते सुकृतिनीं वंशीं सपीं तां नुमः ॥ ४९ ॥

स्त्रीतस्ताएडविको उरेर्मुदलिकानादेन नृत्योत्सवं
धूर्णव्यारुशिभाएडवल्गुसरसीतीरे निकुञ्जाग्रतः ।
तन्वकुञ्जविहारिणोः सुभभरं सम्पादयेद्यस्तयोः

स्मृत्वा तं शिभिराजमुत्सुकतया बाढे द्दृक्षामहे ॥ ५० ॥

समाहं मुरमर्दनः प्राणयतो गोष्ठैकरक्षोत्सुको

बिभ्रन्मानमुदारपाणिरमणैर्यस्मै सलिलं ददौ ।

गान्धर्वामुरभिद्विलासविगलत्काशमीररज्यद्रुह

स्तत्पट्टाथितरत्नसुन्दरशिलो गोवर्धनः पातु वः ॥ ५१ ॥

नीपैश्चाम्पकपालिभिर्नववराशोडै रसालोत्तरैः

पुन्नागैर्भकुलैर्वङ्गलतिका वासन्तिकाभिर्वृतैः ।

वृधं तत्प्रियकुण्डयोस्तटमिलन्मध्यप्रदेशं परं

राधामाधवयोः प्रियस्थलमिदं डेल्यास्तदेषाश्रये ॥ ५२ ॥

श्रीवृन्दाविपिनं सुरभ्यमपि तच्छ्रीमान्स गोवर्धनः

सा रसस्थलिकाप्यलं रसमयी किं तावदन्यस्थलम् ।

यस्याप्यंशालवेन नार्हति मनाःकसाम्यं मुकुन्दस्य तत्-

प्राणोभ्योऽप्यधिकप्रियेव दयितं तत्कुण्डमेवाश्रये ॥ ५३ ॥

स्फूर्ति रत्नसुवर्णमौक्तिकभरैः सन्निर्मिते माण्डपे

थूत्कारं विनिधाय यत्र रत्नसात्तौ दम्पती निर्भरम् ।

तन्वाते रतिनाथनर्मसाथिवौ तद्राज्ययथार्थं मुदा

तं राधासरसीतटोज्ज्वलमडाकुञ्जं सदाहं भजे ॥ ५४ ॥

कान्त्या हन्त मिथः स्फुटं वृद्धिं तटे सम्भिम्भितं धोतते

प्रीत्या तन्मिथुनं मुदा पदकवद्रागेषा बिभ्रद्ययोः ।

धात्रा भाग्यभरेषा निर्मिततरे त्रैलोक्यलक्ष्यास्पदे

गौरश्यामतमे षमे प्रियतमे रूपे कदाहं भजे ॥ ५५ ॥

नेत्रोपान्तविधूर्णनैरलघु तद्गोर्भूलसञ्चालनै-

रीषद्भास्यरसैः सुधाधरधयैश्चुम्बैर्दृढालिङ्गनैः ।

अेतैरिष्टमलोपयारनिचयैस्तत्रन्ययूनोर्युगं

प्रीत्या यं भजते तमुज्ज्वलमडाराजं प्रवन्दामहे ॥ ५६ ॥

नेत्रे दैर्घ्यमपाङ्गयोः कुटिलता वक्षोजवक्षःस्थले

स्थौल्यं तन्मृदुवायि वडिमधुरा श्रोणौ पृथु स्फारता ।

सर्वाङ्गे वरमाधुरी स्फुटमभूद्येनेह लोकोत्तरा

राधामाधवयोरलं नववयः सन्धिं सदा तं भजे ॥ ५७ ॥

दृष्टारिष्टवधे स्वयं समुदभूत्कृष्णाङ्घ्रिपद्मादितं
 स्त्रीतं यन्मकरन्दविस्तृतिरिवारिष्टाप्यमिष्टे सरः ।
 सोपानैः परिरञ्जितं प्रियतया श्रीराधया कारितैः
 प्रेम्णाविद्गदिव प्रिया सर एदं तन्नीत्यनित्यं भजे ॥ ५८ ॥

कदम्बानां प्रातैर्मधुपकुलजङ्गारललितैः
 परीते यत्रैव प्रियसलिललीलाडतिमिषैः ।
 मुद्गुर्गोपिन्द्रस्थात्मजमभिसरन्त्यम्बुजदृशो
 विनोदेन प्रीत्या तद्विदमवतात्यावनसरः ॥ ५९ ॥

पञ्चैशेन पितामहेन नितरामाराध्य नारायणं
 त्यक्त्याडारमभूत पुत्रक एव स्वीयात्मजे गोष्ठपे ।
 यत्रावापि सुरारिडा गिरिधरः पौत्रो गुणैकाकरः
 क्षुण्णालारतया प्रसिद्धमवनौ तन्मे तडागं गतिः ॥ ६० ॥

सार्धं मानसजाह्ववीभुपनदीवर्गेः सरङ्गोत्तरैः
 सावित्र्यादिसुरीकुलैश्च नितरामाकाशवाण्या विधोः ।
 वृन्दारण्यवरेण्यराज्यविषये श्रीपौर्णमासी मुदा
 राधां यत्र सिषेय सिञ्च्यतु सुभं सोन्मत्तराधास्थली ॥ ६१ ॥

प्रीत्या नन्दीश्वरगिरितटे स्फारपाषाणवृन्दै-
 श्चाटुष्कोण्येऽनुकृतिगुरुभिर्निर्मिता या विदग्धैः ।
 रेमे कृष्णः सभ्रिपरिवृत्तो यत्र नर्माणि तन्वन्-
 नास्थानीं तां हरिपदलसत्सौरभाक्तां प्रपद्ये ॥ ६२ ॥

वैदग्ध्योज्ज्वलवल्गुवल्लवधूर्वोण नृत्यन्नसौ
 डित्वा तं मुरजिद्रसेन रडसि श्रीराधिकां मण्डयन् ।
 पुष्पालङ्कृतिसञ्चयेन रमते यत्र प्रमोदीत्तरै-
 स्त्रैवोड्याद्भुतमाधुरी परिवृता सा पातु रासस्थली ॥ ६३ ॥

गान्धर्विकाभुरविमर्दननौविडार
 लीलाविनोदरसनिर्भरभोगिनीयम् ।
 गोवर्धनोज्ज्वलशिलाकुलमुन्नयन्ती
 वीथीभरैरवतु मानसजाह्ववी माम् ॥ ६४ ॥

येषां क्वापि य माधवो विडरते स्निग्धैर्वयस्योत्तरै-
 स्तद्धातुद्रवपुञ्जचित्रिततरैस्तैस्तैः स्वयं चित्रितः ।

भेलाभिः किलपालनैरपि गवां कुत्रापि नर्मोत्सवैः

श्रीराधासङ्घितो गुडासु रमते तान्शैलवयान्भजे ॥ ६५ ॥

स्फीते यत्र सरित्सरोवरकुले गाः पालयन्निवृते

ग्रीष्मे वारिविडारकेलिनिलुङ्गोपिन्द्रविधात्मजः ।

प्रीत्या सिञ्चति मुग्धमित्रनिकरान्छर्षेण मुग्धः स्वयं

काङ्क्षन्स्वीयजयं जयार्थिनं धमाम्नित्यं तद्वैतद्भजे ॥ ६६ ॥

येषां कश्चपिका लसन्मुरलिकानादेन छर्षोत्तरैः

अस्तार्धस्तृणगुच्छे अेष नितरां वङ्गेषु संस्तम्भते ।

सभ्येनापि तयोः परं परिवृता राधाबद्धेषिणो

स्ते धृधा मृगयूथपाः प्रतिदिनं मां तोषयन्तु स्फुटम् ॥ ६७ ॥

गुञ्जद्भृङ्गकुलेन जृष्टकुसुमैः संलब्धमञ्जुश्रियां

कुञ्जानां निकरेषु येषु रमते सौरभ्यविस्तारिणाः ।

उद्यत्कामतरङ्गरङ्गितमनस्तन्नव्ययूनोर्युगं

तेषां विस्तृतकेशपाशनिकरैः कुर्यामिहो मार्जनम् ॥ ६८ ॥

येषां यारु तलेषु शीतनिविडच्छायेषु रात्रिन्दिवं

पुष्पाणां विगलत्परागविलसत्तल्पेषु क्लृप्ताश्रयम् ।

प्रीत्या स्निग्धमधुप्रतैर्भृङ्गकणैः संसेवितं तन्नवं

यूनोर्युग्मतरे मुदा विहरते ते पान्तु मां भूरुडाम् ॥ ६९ ॥

गान्धर्वा मुरवैरिणोः प्रणयिणोः पुष्पाणि सञ्चिन्वतोः

स्वैरं स्मेरसम्पीकुलेन वृत्तयोरीषत्स्मितेन द्वयोः ।

दृष्ट्वा डेलिकलिं तथोर्नवनवं डस्थेन पुष्पच्छलैः

कामं या विलसन्ति ताः किल लताः सेव्याः परं प्रेमभिः ॥ ७० ॥

परिचयरसमग्राः काममारात्तथोर्ये

मधुरतररुतेनोल्लासमुल्लासयन्ति ।

प्रजम्बुवि नवयूनोः सुप्रियाः पक्षिणस्ते

विदधतु मम सौभ्यं स्फुरमालोडनेन ॥ ७१ ॥

यूतेष्वेषु कदम्बकेषु बकुलेष्वन्येषु वृक्षेष्वलं

प्रीत्या माधविकादिवल्लिषु तथा भाङ्गारनादैर्द्रव्योः ।

ये भृङ्गाः परितस्तयोः सुप्भरं विस्तारयन्ति स्फुटं

गुञ्जन्तो भत विभ्रमेण नितरां तानेव वन्दामहे ॥ ७२ ॥

पुष्पैर्यस्य मुदा स्वयं गिरिधरं स्वैरं निकुञ्जेश्वरीं

कुल्लां कुल्लतरैरमाण्डयदलं कुल्लो निकुञ्जेश्वरः ।

ऋषन्नेत्रविधूर्णनेन कलितस्वाधीन उच्यैस्तथा

श्रीमान्स प्रथयत्वडो मम दृशोः सौप्यं कदम्बेश्वरः ॥ ७३ ॥

नीयैः प्रौढमयात्स्वयं सुरपतिः पादौ विधृत्येह यैः

स्वर्गाङ्गासलिलैश्चकार सुरभिद्वाराभिषेकोत्सवम् ।

गोविन्दस्य नवं गवामधिपता राजये स्फुटं कौतुका-

तैर्यत्राद्दुरभूत्सदा स्फुरतु तद्रोविन्दकुण्डं दृशोः ॥ ७४ ॥

प्रजेन्द्रवर्यार्पितभोगामुच्यै-

धृत्वा भृङ्गायमधारिरुत्तः ।

वरेण राधां छलयन्विभुङ्क्ते

यत्रात्रकूटं तदहं प्रपद्ये ॥ ७५ ॥

गिरीन्द्रवर्योपरिडाररुपी

हरिः स्वयं यत्र विडारकारी ।

सदा मुदा राजति राजभोगै-

र्हरिस्थलं तत्तु भजेऽनुरागैः ॥ ७६ ॥

घट्टुकीडाकुतुङितमना नागरेन्द्रोन्वीनो

दानी भूत्वा मदननृपतेर्गव्यदानच्छलेन ।

यत्र प्रातः सप्तिभिरभितो वेष्टितः संरुरोध

श्रीगान्धर्वा निजगणवृतां नौमि तां कृष्णवेदीम् ॥ ७७ ॥

निभृतमजनि यस्माद्दाननिर्वृतिरस्मि

यत्र षट्मभिधानं प्रापयत्तत्सभायाम् ।

रसविमुभनिगूढे तत्र तज्जुक्तेषु

सरसि भवति वासो दाननिर्वर्तनेन ॥ ७८ ॥

सीरिभ्रुमकदम्बभाण्डसुमनोरुद्राप्सरोगौरिका

ज्योत्स्नाभोक्षाणामाल्यडारविभुधारीन्द्रध्वजाध्याप्यया ।

यानि श्रेष्ठसरांसि भान्ति परितो गोवर्धनाद्रेरभू

नीडे यङ्कतीर्थद्वैतगिरि श्रीरत्नपीठान्यपि ॥ ७९ ॥

अडो दौलाडीडारसवरभरोत्सुल्लवदनौ

मुहुः श्रीगान्धर्वागिरिवरधरु तौ प्रति मधु ।
 सभिवृन्दं यत्र प्रकटितमुद्यान्दोलयति तत्-
 प्रसिद्धं गोविन्दस्थलमिदमुदारं बत भजे ॥ ८० ॥

प्रिया प्रियप्राणवयस्यवर्गं
 धृतापराधं किल कालियं तम् ।
 यत्रार्थ्यत्पादतलेन नृत्य-
 न्दरिर्भजे तं किल कालियं ह्रदम् ॥ ८१ ॥

सूर्ध्वैर्द्रादशभिः परं मुररिपुः शीतार्तं उग्रातपै-
 र्भक्तिप्रेमभरैरुदारयसितः श्रीमान्मुदा सेवितः ।
 यत्र स्त्रीपुरुषैः क्वाणत्पशुकुलैरावेष्टितो राजते
 स्नेहैर्द्रादशसूर्यनाम तद्विदं तीर्थं सदा संश्रये ॥ ८२ ॥

अत्यन्तातपसेवनेन परितः सञ्जातघर्मोत्तरै-
 र्गोविन्दस्य शरीरतो निपतितैर्यत्तीर्थमुख्यैरभूत् ।
 तत्तत्कीमलसान्द्रसुन्दरतरश्रीमत्सदङ्गोच्छल-
 द्गन्धैर्हारिसुवारिसुधुति भजे प्रस्कन्दनं वन्दनैः ॥ ८३ ॥

कात्यायन्यतुलार्थनार्थममले कृष्णाजले मज्जतः
 कन्यानां प्रकरस्य थीरनिकरं संरक्षितं तीरतः ।
 हृत्वारुण्य कदम्बमुज्ज्वलपरीडासेन तं लज्जय-
 स्मरेरस्तं प्रददौ सुभङ्गिभुरजितं थीरघट्टं श्रये ॥ ८४ ॥

उषाभिर्जगतीत्रयं मदभरैरुत्कम्पयन्तं परैः
 कुल्लन्नेत्रविधूर्णनेन परितः पूर्णां दलन्तं जगत् ।
 तं तावत्प्राणवद्विदीर्यं अकभिक्षिद्वेषिणं केशिनं
 यत्र क्षालितवान्दरौ सरुधिरौ तत्केशितीर्थं भजे ॥ ८५ ॥

अत्रैर्यत्र यतुर्विधैः पृथुगणैः स्वैरं सुधानिन्दिभिः
 कामं रामसमेतमभ्युत्तमडो स्निग्धैर्वयस्यैर्वृतम् ।
 श्रीमान्याज्ञिकविज्ञासुन्दरवधूवर्गः स्वयं यो मुदा
 भक्त्या भोजितवान्स्थलं य तद्विदं तं यापि वन्दामहे ॥ ८६ ॥

मुदा गोपेन्द्रस्यात्मजभुजपरिष्वङ्गनिधये
 स्फुरद्गोपीवृन्दैर्यमिड भगवन्तं प्राणयिभिः ।
 भजद्भिस्तैर्भक्त्या स्वमभिलषितं प्राप्तमथिरा-

धमीतीरे गोपीश्वरमनुद्दिनं तं डिल भजे ॥ ८७ ॥

भयात्कंसस्यारात्सद्यमचिराच्छन्तनुपटे

विनिक्षिप्ता राधा रडसि डिल पित्रा प्रकृतितः ।

स्फुरन्तं तं दृष्ट्वा कमपि धनपुञ्जाकृतिवरं

तमेवासं यत्नाधमभजत सूर्योऽवतु स नः ॥ ८८ ॥

आविर्भावमडोत्सवे मुररिपोः स्वर्णोरुमुक्ताङ्गल

श्रेणीविभ्रममण्डिते नवगवीलक्षे ददौ द्वे मुदा ।

दिव्यालङ्कृतिरत्नपर्वततिलप्रस्थादिकं यादरा-

द्विप्रेभ्यः डिल यत्र स प्रजपतिर्वन्दे बृडत्काननम् ॥ ८९ ॥

गान्धर्वाया जनिमण्डिरभूधत्र सङ्घीर्तितायां

आनन्दोत्तैः सुरमुनिनरैः कीर्तिदागर्भजन्याम् ।

गोपीगोपैः सुरभीनिकरैः सम्परीतेऽत्र मुष्णे

रावल्याभ्ये वृषरविपुरे प्रीतिपूरो ममास्ताम् ॥ ९० ॥

यस्य श्रीमन्धरराजकमले कोमले कोमलापि

श्रीराधोश्चैर्निजसुभङ्गते सन्नयन्ती कुयात्रे ।

भीताप्यारादथ नडि दधात्यस्य कार्कश्यदोषा-

त्स श्रीगोष्ठे प्रथयतु सदा शेषशायी स्थितिं नः ॥ ९१ ॥

यत्र कामसरः साक्षाद्गोपिकारमणं सरः ।

राधामाधवयोः प्रेष्ठे तद्भनं काम्यकं भजे ॥ ९२ ॥

मल्लीकृत्य निजाः साभीः प्रियतमा गर्वेण सम्भाविता

मल्लीभूय मदीश्वरी रसमयी मल्लत्वमुत्कण्ठया ।

यस्मिन्साम्यगुपेयूषा बडभिदा राधा नियुङ्क्तं मुदा

कुर्वाणा मदनस्य तोषमतनोद्भाण्डीरकं तं भजे ॥ ९३ ॥

आकृष्टा या कुपितडलिना लाङ्गलात्रेण कृष्णा

धीरा यान्ती लवणजलधौ कृष्णसम्बन्धलीना ।

अधापीत्यं सकलमनुजैर्दृश्यते सैव यस्मि-

न्भक्त्या वन्देऽद्भुतमिदमडो रामघट्टं प्रदेशम् ॥ ९४ ॥

प्राणप्रेष्ठवयस्यवर्गमुदरे पापीयसोऽघासुर

स्यारण्योद्भटपावकोत्कटविषैर्दुष्टे प्रविष्टं पुरः ।

व्यग्रः प्रेक्ष्य रुषा प्रविश्य सलसा उत्वा भवं तं बली
यत्रैनं निजमाररक्ष मुरजित्सा पातु सर्पस्थली ॥ ८५ ॥

द्रष्टुं साक्षात्स्वपतिमडिमोद्रेकमुत्केन धात्रा
वत्सप्राते द्रुतमपहृते वत्सपालोत्सरे य ।
तत्तद्रूपो हरिरथ भवन्त्र तत्तत्प्रसूनां
मोदं यडेऽशनमपि भजे वत्सलारस्थलीं ताम् ॥ ८६ ॥

भाढं वत्सकवत्सपाललृतितो जातापराधाद्भवै-
र्ब्रह्मा सास्रमपूर्वपद्यनिवडैर्यस्मिन्निपत्यावनौ ।
तुष्टावाद्भुतवत्सपं प्रजपतेः पुत्रं मुकुन्दं मनाङ्
स्मेरं भीरुयतुर्मुष्पाप्यमनिशं शेषं प्रदेशं नुमः ॥ ८७ ॥

गन्धव्याकुलभुङ्गसञ्चययमूसङ्घृष्टपुष्पोत्तरै-
र्भाजित्कल्पलता पलाशिनिकरैर्विभ्राजितानि स्फुटम् ।
यानि स्फारतडागपर्वतनदीवृन्देन राजन्त्यडो
कृष्णप्रेष्ठवनानि तानि नितरां वन्दे मुहुर्द्रादृश ॥ ८८ ॥

पूर्णाः प्रेमरसैः सदा मुररिपोर्दासः सप्ता य प्रियं
स्वप्राणार्भुदतोऽपि तत्पद्युगं छित्वेह मासान्दश ।
प्रीत्या यो निवसंस्तदीयकथया गोष्ठे मुहुर्जुवय-
त्यायातं डिल पश्य कृष्णामिति तं मूर्ध्ना वडाम्बुधुवम् ॥ ८९ ॥

मुदा यत्र ब्रह्मा तृणानिकरगुल्मादिषु परं
सदा काङ्क्षन्जन्मार्पितविविधकर्माप्यनुदिनम् ।
कमाद्यै तत्रैव प्रजम्बुवि वसन्ति प्रियजना
मया ते ते वन्द्याः परमविनयात्पुण्यभयिताः ॥ ९० ॥

पुरा प्रेमोद्रेकैः प्रतिपदनवानन्दमधुरैः
कृतश्रीगान्धर्वाय्युतयरणवयार्थिनबलात् ।
निकाभं स्वामिन्धः प्रियतरसरस्तीरम्बुवने
वसन्ति स्फीत ये त एव मम श्रुवातव धमे ॥ ९०१ ॥

यत्किञ्चित्तृगुल्मकीकटमुषं गोष्ठे समस्तं छि तत्-
सर्वानन्दमयं मुकुन्ददयितं लीलानुकूलं परम् ।
शास्त्रैरेव मुहुर्मुहुः स्फुटमिदं निष्टङ्कितं याञ्चया
ब्रह्मादेरपि सस्पृहेण तदिदं सर्वं मया वन्द्यते ॥ ९०२ ॥

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Radhikayah Premapurabhidhastotram ॥ श्रीराधिकायाः
प्रेमपूराभिधस्तोत्रम् ॥

मधुमधुरनिशायां ज्योतिरुद्भासितायां
सितकुसुमसुवासाः क्लृप्तर्पूरभूषा ।
सुबलसम्पुपेता दूतिकान्यस्तदस्ता
क्षणमपि मम राधे नेत्रमानन्द्य त्वम् ॥ १ ॥

स्मरगुहमविशन्ती वाभ्यतो धाम गन्तुं
सरणिमनुसरन्ती तेन संरुद्ध्य तूर्णम् ।
बलसवलितकाक्या लम्बितान्तःस्मिताक्षी
क्षणमपि मम राधे नेत्रमानन्द्य त्वम् ॥ २ ॥

मुद्दिरुचिरवक्षस्युन्नते माधवस्य
स्थिरथरवरविद्युद्भ्रल्लिवन्मल्लितल्पे ।
ललितकनकयूथीमालिकावय्य भान्ती
क्षणमपि मम राधे नेत्रमानन्द्य त्वम् ॥ ३ ॥

स्मरविलसिततल्पे जल्पलीलामनल्यां
कमकृतिपरिणीनां भिन्नती तेन सार्धम् ।
मिथ एव परिरम्भारम्भवृत्त्येकवर्षा
क्षणमपि मम राधे नेत्रमानन्द्य त्वम् ॥ ४ ॥

प्रमदमदनयुद्धश्रान्तिः कान्तदुष्ण
प्रयुरसुभदवक्षःस्फारतल्पे स्वपन्ती ।
रसमुदितविशाभाञ्जविताब्धौ समृद्धा
क्षणमपि मम राधे नेत्रमानन्द्य त्वम् ॥ ५ ॥

अपि अत सुरतान्ते प्रौढिसौभाग्यदृष्य-

त्प्राणयधृतसुसुष्योन्मादमत्तोरुगर्वैः ।
 दृश्यादितमुकुन्दाकल्पिताकल्पतल्पा
 क्षणमपि मम राधे नेत्रमानन्दय त्वम् ॥ ६ ॥
 स्मरदयितनिकुञ्जप्राङ्गणो व्यावडास्यां
 व्रजनवयुवराजं वड्ढिमाडम्भरेण ।
 सदसि परिभवन्ती संस्तुतावीकुलेन
 क्षणमपि मम राधे नेत्रमानन्दय त्वम् ॥ ७ ॥
 क्वचन य दृशोषाद्वैवतः कृष्णजाता-
 त्सपदि विडितमाना भौनिनी तत्र तेन ।
 प्रकटितपटुयाटुप्रार्थ्यमानप्रसादा
 क्षणमपि मम राधे नेत्रमानन्दय त्वम् ॥ ८ ॥
 पितुश्चिड वृसभानोर्भाङ्ग्यभङ्गी भकारेः
 प्राणयविपिनभृङ्गी सङ्गिनी तस्य देवी ।
 निजगणकुमुदालेः क्रीमुटी डा कृपाब्धे
 क्षणमपि मम राधे नेत्रमानन्दय त्वम् ॥ ९ ॥
 निरवधिगुणसिन्धो भद्रसेनादिबन्धो
 निरुपमगुणवृन्दप्रेयसीवृन्दमौले ।
 अतिकदनसमुद्रे मज्जतो डा कृपाद्रै
 क्षणमपि मम राधे नेत्रमानन्दय त्वम् ॥ १० ॥
 नटयति रुचिनान्दीमुन्नयन्सूत्रधार
 प्रवर षव रसज्ञानर्तकी रङ्गरूपे ।
 रसवति दशकेडस्मिन्प्रेमपूराभिधे यः
 स सपदि लभते तत्तद्भरत्प्रसादम् ॥ ११ ॥
 षति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां
 श्रीराधिकायाः प्रेमपूराभिधस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Shrigranthakartuh Prarthana ॥ श्रीश्रीग्रन्थकर्तुः प्रार्थना ॥

सुबलसम्पाधरपल्लव

समुदितमधुमुग्धमधुरीलुब्धाम् ।

रुचिजितकञ्चनचित्रां

काञ्चन चित्रां पिडीं वन्दे ॥ १ ॥

वृषरविजाधराभिम्बी

कुलरसपानोत्कमद्भुतं भ्रमरम् ।

धृतशिम्पिपिञ्जकयूलं

पीतदुकूलं चिरं नौमि ॥ २ ॥

जितः सुधांशुर्यशसा ममेति

गर्वं मूढं मा भत गोष्ठवीर ।

तवाग्निरीनयनाम्बुपाली

जिगाय तातं प्रसन्नं यतोऽस्य ॥ ३ ॥

कुञ्जे कुञ्जे पशुपवनितावालिनीभिः समस्ता-

त्स्वैरं कृष्णः कुसुमधनुषो राजययर्थां करोतु ।

अेतत्प्रार्थ्यं सन्नि मम यथा चित्तलारी स धूर्ता

अद्भुं येतस्त्यजति किमु वा प्राणमोषां करोति ॥ ४ ॥

एति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां

श्रीश्रीग्रन्थकर्तुः प्रार्थना समाप्ता ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Svaniyamadashakam ॥ स्वनियमदशकम् ॥

गुरौ मन्त्रे नाम्नि प्रभुवरशयीगर्भजपदे
स्वरूपे श्रीरूपे गणायुञ्जि तदीयप्रथमजे ।
गिरीन्द्रे गान्धर्वासरसि मधुपुर्यां प्रजयने
प्रजे भक्ते गोष्ठालयिषु परमास्तां मम रतिः ॥ १ ॥

न यान्त्र क्षेत्रे हरितनुसनाथेऽपि सुजना-
द्रसास्वादं प्रेम्णा दधदपि वसामि क्षणमपि ।
समं त्वेतद्गाम्यावलिभिरभितन्वन्नपि कथां
विधास्ये संवासं प्रजम्बुवन अवे प्रतिभवम् ॥ २ ॥

सदा राधाकृष्णोच्छलदतुलभेलास्थलयुगं
प्रजं सन्त्यज्यैतद्युगविरहितोऽपि ऋटिमपि ।
पुनर्द्रारावत्यां यद्युपतिमपि प्रौढविभवैः
स्फुरन्तं तद्वाद्यापि य न हि यलामीक्षितुमपि ॥ ३ ॥

गतोन्मादै राधा स्फुरति हरिणा श्लिष्टलृष्टया
स्फुटं द्वाारावत्यामिति यद्दि शृणोमि श्रुतितटे ।
तदाहं तत्रैवोद्धतमति पतामि प्रजपुरा-
त्समुद्गीय स्वान्ताधिगतिभगेन्द्रादपि जवात् ॥ ४ ॥

अनादिः साद्विर्वा पटुरतिमूर्ध्वा प्रतिपद्य
प्रमीलत्कारुण्यः प्रगुणकरुणाडीन एति वा ।
महावैकुण्ठेशाधिक एह नरो वा प्रजपते-
रयं सूनूर्गोष्ठे प्रतिजनि ममास्तां प्रभुवरः ॥ ५ ॥

अनादृत्योद्गीतामपि मुनिगणैर्वैशिङ्कमुपैः
प्रवीणां गान्धर्वामपि य निगमैस्तत्प्रियतमाम् ।

य अेकं गोविन्तं भजति कपटी दाम्भिकतया
 तदभ्यार्षो शीर्षो क्षणमपि न यामि व्रतमिदम् ॥ ६ ॥
 अजाएउं राघेतिस्फुरदभिधया सिक्तजनन्या-
 नया साकं कृष्णं भजति य षु प्रेमनमितः ।
 परं प्रक्षाल्यतस्वरणकमले तज्जलमलो
 मुदा पीत्वा शश्रुच्छिरसि य वडामि प्रतिदिनम् ॥ ७ ॥
 परित्यक्तः प्रेयोजनसमुद्यैर्बाढिमसुधी-
 र्दुन्द्यो नीरन्ध्रं कदनभरवाढ्यौ निपतितः ।
 तृणं दन्तैर्दृष्ट्वा यटुभिरभियायेऽथ कृपया
 स्वयं श्रीगान्धर्वा स्वपदनविनातं नयतु माम् ॥ ८ ॥
 प्रजोत्पन्नक्षीराशनवसनपात्रादिभिरुं
 पदार्यैर्निर्वाह्य व्यवहृतिमदम्भं सनियमः ।
 वसामीशाकुएउं गिरिकुलवरे यैव समये
 मरिष्ये तु प्रेष्ठे सरसि षलु शुवादिपुरतः ॥ ९ ॥
 स्फुरल्लक्ष्मीप्रजविजयिलक्ष्मीभरलस-
 द्रुपुःश्रीगान्धर्वास्मरनिकरदीव्यद्विरिभृतोः ।
 विधास्ये कुञ्जादौ विविधवरिवस्थाः सरभसं
 रतः श्रीरुपाप्यप्रियतमजनस्यैव चरमः ॥ १० ॥
 कृतं केनाप्येतन्निजनियमशंसिस्तवमिमं
 पठेद्यो विश्रद्धः प्रिययुगलरुपेऽर्पितमनाः ।
 दृढं गोष्ठे लृष्टो वसतिवसतिं प्राप्य समये
 मुदा राधाकृष्णौ भजति स हि तेनैव सङ्घितः ॥ ११ ॥
 षति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां
 स्वनियमदशकं सम्पूर्णां ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shriradhikashtottarashatanamastotram ॥ श्रीराधिकाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्

॥

अवीक्ष्यात्मेश्वरीं काचिद्दृष्ट्वावनमत्तेश्वरीम् ।
तत्पदाम्भोजमात्रैकगतिर्दास्यतिकातरा ॥ १ ॥

पतिता तत्सरस्तीरे रुदत्यर्तरवाकुलम् ।
ताष्ट्रीवङ्ग्रेक्ष्णवासास्यै नामान्येतानि सञ्जगौ ॥ २ ॥

राधा गान्धर्विका गोष्ठयुवराजैककामिता ।
गान्धर्वा राधिका यन्द्रकान्तिर्माधवसङ्गिनी ॥ ३ ॥

दामोदराद्वैतसप्ती कार्तिकोत्कीर्तिदेश्वरी ।
मुकुन्ददयितावृन्दधम्मिल्लमणिमञ्जरी ॥ ४ ॥

भस्करोपासिका वार्धमानवी वृषभानुजा ।
अनङ्गमञ्जरीज्येष्ठा श्रीदामावरजोत्तमा ॥ ५ ॥

कीर्तिदाकन्यका मातृस्नेहपीयूषपुत्रिका ।
विशाभासवयः प्रेष्ठविशाभाञ्जविताधिका ॥ ६ ॥

प्राणद्वितीयललिता वृन्दावनविहारिणी ।
ललिताप्राणलक्ष्मैकरक्षा वृन्दावनेश्वरी ॥ ७ ॥

प्रजेत्रङ्गुडिनीकृष्णप्रायस्नेहनिर्केतनम् ।
प्रजगोगोपगोपालीञ्जुवमात्रैकञ्जुवनम् ॥ ८ ॥

स्नेहलाभीरराजेत्रवत्सलाय्युतपूर्वजा ।
गोविन्दप्रणयाधारसुरभिसेवनोत्सुका ॥ ९ ॥

धृतनन्दीश्वरक्षेमगमनोत्कण्ठिमानसा ।
स्वदेहाद्वैततादृष्टिधनिष्ठाध्येयदर्शना ॥ १० ॥

ગોપેન્દ્રમહિષીપાકશાલવેદિપ્રકાશિકા ।
 આયુર્વર્ધકરદ્વાન્ના રોહિણીઘાતમસ્તકા ॥ ૧૧ ॥
 સુબલન્યસ્તસારૂપ્યા સુબલપ્રીતિતોષિતા ।
 મુખરાદૃકસુધાનખી જટિલાદૃષ્ટિભીષિતા ॥ ૧૨ ॥
 મધુમડ્ગલનમૌક્તિજનિતસ્મિતચન્દ્રિકા ।
 પરુણમાસીબહિઃખેલત્રાણપઞ્ચરશારિકા ॥ ૧૩ ॥
 સ્વગણાદ્વૈતજીવાતુઃ સ્વીયાહકુરવર્ધિની ।
 સ્વગણોપેન્દ્રપાદાબ્જસ્પર્શલમ્બનહર્ષિણી ॥ ૧૪ ॥
 સ્વીચવૃન્દાવનોદાનપાલિકીકૃતવૃન્દકા ।
 જ્ઞાતવૃન્દાટવીસર્વલતાતરુમુગદ્વિજા ॥ ૧૫ ॥
 ઈષાયન્દનસડ્ઘૃષ્ટનવકાશ્મીરદેહભાઃ ।
 જવાપુષ્પપ્રભાહારિપટ્ટચીનારુણામ્બરા ॥ ૧૬ ॥
 ચરણાબ્જતલજયોતિરરુણીકૃતભૂતલા ।
 હરિચિત્તચમત્કારી ચારુનૂપુરનિઃસ્વના ॥ ૧૭ ॥
 કૃષ્ણશ્રાન્તિહરશ્રોણીપીઠવલ્ગિતઘણ્ટિકા ।
 કૃષ્ણસર્વસ્વપીનોદ્યત્કુચાગ્યન્મણિમાલિકા ॥ ૧૮ ॥
 નાનારત્નોલ્લસાછડ્ખમ્બૂડાચારુભુજદ્વયા ।
 સ્યમન્તકમણિભ્રાજન્મણિબન્ધાતિબન્ધુરા ॥ ૧૯ ॥
 સુવર્ણદર્પનજયોતિરુલ્લડ્ઘિમુખમણ્ડલા ।
 પક્વદાડિમબીજાભદન્તાકૃષ્ટાઘભીછુકા ॥ ૨૦ ॥
 અબ્જરાગાદિસૃષ્ટાબ્જકલિકાકર્ણભૂષણા ।
 સૌભાગ્યકજ્જલાહ્વાક્તાનેત્રનિન્દિતખઞ્જના ॥ ૨૧ ॥
 સુવૃત્તમૌક્તિકમુક્તાનાસિકાટિલપુષ્પિકા ।
 સુચારુનવકસ્તૂરીતિલકાગ્ચિતભાલકા ॥ ૨૨ ॥
 દિવ્યવેણીવિનિર્ધૂતકેકિપિઞ્છાવરસ્તુતિઃ ।
 નેત્રાન્તશરવિધ્વંસિકૃતચાણૂરજિહ્વરિઃ ॥ ૨૩ ॥
 સ્ફુરત્કૈશોરતારુણ્યસન્ધિબન્ધુરવિગ્રહા ।
 માધવોલ્લાસકોન્મતા પિકોરુમધુરસ્વરા ॥ ૨૪ ॥

प्राणायुतशतप्रेष्ठमाधवोत्कीर्तिलम्पटा ।
 कृष्णपद्गतर्दुगोधत्स्मितपीयूषबुद्धदा ॥ २५ ॥
 पुञ्जभूतजगल्लज्जावैद्यधीद्विधविग्रहा ।
 करुणविद्रवदेहा मूर्तिभन्माधुरीघटा ॥ २६ ॥
 जगद्गुणवतीवर्गगीयमानगुणोच्यया ।
 शय्यादिसुभगवृन्दवन्धमानोरुसौभगा ॥ २७ ॥
 वीणावादनसङ्गीतरासलास्यविशारदा ।
 नारदप्रभुभोद्गीतजगदानन्दसधशः ॥ २८ ॥
 गोवर्धनगुहागेलगुलिणी कुञ्जमण्डना ।
 यण्डांशुनन्दिनीबद्धभागिनीभावविभ्रमा ॥ २९ ॥
 दिव्यकुन्दलतानर्मसम्पदामविभूषिता ।
 गोवर्धनधराह्लादिशङ्खगाररसपण्डिता ॥ ३० ॥
 गिरीन्द्रधरवक्षःश्रीशङ्खयूडारिञ्जवनम् ।
 गोकुलेन्द्रसुतप्रेमकामभूपेन्द्रपट्टनम् ॥ ३१ ॥
 वृषविध्वंसनर्भोक्तिस्वनिर्मितसरोवरा ।
 निजकुण्डजलक्रीडाजितसङ्घर्षानुजा ॥ ३२ ॥
 मुरमर्दनमत्तेभविडाराभूतदीर्घिका ।
 गिरीन्द्रधारपारीन्द्ररतियुद्धोरुसिंहिका ॥ ३३ ॥
 स्वतनुसौरभोन्मत्तीकृतमोहनमाधवा ।
 दौर्भूलोच्यलनक्रीडाव्याकुलीकृतकेशवा ॥ ३४ ॥
 निजकुण्डतटीकुञ्जकूमकेलिकलोधमा ।
 दिव्यमल्लिकुलोल्लासिशय्याकल्पितविग्रहा ॥ ३५ ॥
 कृष्णवामभुजान्यस्तयारुदक्षिणगण्डका ।
 सव्यबाहुलताबद्धकृष्णदक्षिणसद्वभुजा ॥ ३६ ॥
 कृष्णदक्षिणयारुश्विष्टवामोरुम्भिका ।
 गिरीन्द्रधरधृग्वक्षोमर्दिस्तुतनपर्वता ॥ ३७ ॥
 गोविन्दाधरपीयूषवासिताधरपल्लवा ।

सुधासग्यययाउक्तिशीतलीकृतमाधवा ॥ ३८ ॥
गोविन्दोद्गीर्णताम्बूलरागराज्यत्पोलिका ।
कृष्णसम्भोगसकृलीकृतमन्मथसम्भवा ॥ ३९ ॥
गोविन्दमार्जितोद्गामरतिप्रस्विन्नसन्मुष्णा ।
विशाभावीजितकीडाश्रान्तिनिद्रालुविग्रहा ॥ ४० ॥
गोविन्दचरणान्यस्तकायमानसञ्चयना ।
स्वप्रानार्बुदनिर्मञ्जयडरिपादरजःकणा ॥ ४१ ॥
अशुमात्राय्युतादर्शशायमानात्मलोचना ।
नित्यनूतनगोविन्दवक्त्रशुभांशुदर्शना ॥ ४२ ॥
निःसीमडरिमाधुर्यसौन्दर्याद्यैकभोगिनी ।
सापत्यधाममुरलीमात्राभाज्यकटाक्षिणी ॥ ४३ ॥
गाढबुद्धिबलकीडाजितवंशीविकर्षिणी ।
नर्मोक्तियन्त्रिकोटुल्लकृष्णकामाब्धिवर्धिनी ॥ ४४ ॥
व्रजयन्त्रेन्द्रियग्रामविश्रामविधुशालिका ।
कृष्णसर्वेन्द्रियोन्मादिराधेत्यक्षरयुग्मका ॥ ४५ ॥
छंद श्रीराधिकानाम्नामष्टोत्तरशतोज्ज्वलम् ।
श्रीराधालम्भकं नाम स्तोत्रं यारु रसायनम् ॥ ४६ ॥
योऽधीते परमप्रीत्या दीनः कतरमानसः ।
स नाथमचिरेणैव सनाथमीक्षते ध्रुवम् ॥ ४७ ॥
छति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां
श्रीराधिकाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Radhikashtakam ॥ राधिकाष्टकम् रघुनाथदासगोस्वामि ॥

रसवलितमृगाक्षीमौलिमाण्डिज्यलक्ष्मीः
प्रमुदितमुरवैरिप्रेमवापीमरावी ।
प्रजवरवृषभानोः पुण्यगीर्वाणवल्ली
स्नपयति निजदास्ये राधिका मां कदा नु ॥ १ ॥

स्फुरदरुणदुःखधोष्ठतोद्यन्नितम्भ
स्थलमभि वरकाञ्चिलास्यमुल्लासयन्ती ।
कुचकलसविलासस्फीतमुक्तासरश्रीः
स्नपयति निजदास्ये राधिका मां कदा नु ॥ २ ॥

सरसिजवरगर्भाभ्रवकान्तिः समुद्य-
त्तरुणिमघनसाराश्लिष्टकैशोरसीधुः ।
दरविकसितडास्यस्यन्दिभिम्भाधरात्रा
स्नपयति निजदास्ये राधिका मां कदा नु ॥ ३ ॥

अतिथटुलतरं तं काननान्तर्मिलन्तं
प्रजनृपतिकुमारं वीक्ष्य शङ्काकुलाक्षी ।
मधुरमृदुवयोभिः संस्तुता नेत्रमङ्ग्या
स्नपयति निजदास्ये राधिका मां कदा नु ॥ ४ ॥

प्रजकुलमडिलानां प्राणभूताभिलानां
पशुपतिगुण्डिण्याः कृष्णवत्प्रेमपात्रम् ।
सुललितललितान्तःस्नेहकुल्लान्तरात्मा
स्नपयति निजदास्ये राधिका मां कदा नु ॥ ५ ॥

निरवधि सव्विशाभा शाभियूथप्रसूनैः
स्रजमिड रथयन्ती वैजयन्तीं वनान्ते ।

અઘવિજયવરોરઃપ્રેયસી શ્રેયસી સા

સ્નપયતિ નિજદાસ્યે રાધિકા માં કદા નુ ॥ ૬ ॥

પ્રકટિતનિજવાસં સ્નિગ્ધવેણુપ્રસાદૈ-

દ્વૃતગતિહરિમારાત્રાપ્ય કુન્જે સ્મિતાક્ષી ।

શ્રવણકુહરકુણ્ડં તન્વતી નમ્નવકૃત્રા

સ્નપયતિ નિજદાસ્યે રાધિકા માં કદા નુ ॥ ૭ ॥

અમલકમલરાજિસ્પર્શિવાતપ્રશીતે

નિજસરસિ નિદાઘે સાયમુલ્લાસિનીયમ્ ।

પરિજનગણાયુક્તા કીડયન્તી બકારિં

સ્નપયતિ નિજદાસ્યે રાધિકા માં કદા નુ ॥ ૮ ॥

પઠતિ વિમલચેતા મૃષ્ટરાધાષ્ટકં યઃ

પરિહૃતનિખિલાશાસન્તતિઃ કાતરઃ સન્ ।

પશુપતિકુમારઃ કામમામોદિતસ્તં

નિજજનગણમધ્યે રાધિકાયાસ્તનોતિ ॥ ૯ ॥

ઇતિ શ્રીરઘુનાથદાસગોસ્વામિવિરચિતસ્તવાવલ્યાં

શ્રીરાધિકાષ્ટકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Premambhojamarandastavarajah ॥ प्रेमाभोजमरन्दस्तवराजः ॥

मडाभावोज्ज्वलस्थिन्तारबोद्धभावितविग्रहाम् ।
साभीप्रणयसद्गन्धवरोद्धर्तनसुप्रभाम् ॥ १ ॥

कारुण्यामृतवीथिभिस्तारुण्यामृतधारया ।
लावण्यामृतवन्याभिः स्नपितां ग्लमेन्दिराम् ॥ २ ॥

द्वीपट्टवस्रगुमाङ्गीं सौन्दर्यघुसुणाञ्छिताम् ।
श्यामलोज्ज्वलकस्तूरीविचित्रितकलेवराम् ॥ ३ ॥

कम्पाश्रुपुलकस्तम्भस्वेदगद्गदरक्तताः ।
उन्मादो जाड्यमित्येतै रथनिर्नवभिरुत्तमैः ॥ ४ ॥

कल्मालङ्कृतिसंस्लिष्टां गुणालीपुष्पमालिनीम् ।
धीराधीरात्वसद्भासपटवासैः परिष्कृताम् ॥ ५ ॥

प्रच्छन्नमानधम्मिल्लां सौभाग्यतिलकोज्ज्वलाम् ।
कृष्णनामयशःश्राववतंसोल्लासिकर्णिकाम् ॥ ६ ॥

रागताम्बूलरक्तौष्ठीं प्रेमकौटिल्यकज्जलाम् ।
नर्मभाषितनिस्थन्तस्मितकर्पूरवासिताम् ॥ ७ ॥

सौरभान्तःपुरे गर्वपर्यङ्कोपरि लीलया ।
निविष्टां प्रेमवैश्वित्यवियलत्तरलाञ्छिताम् ॥ ८ ॥

प्रणयकोधसख्योलीबन्धुमीकृतस्तनाम् ।
सपत्नीवक्त्रदृष्ट्योषियशःश्रीकञ्चपीवराम् ॥ ९ ॥

मध्यतात्मसाभीस्कन्धलीलान्यस्तकराम्बुजाम् ।
श्यामां श्यामस्मरामोदमधुलीपरिवेशिकाम् ॥ १० ॥

त्वां नत्वा यायते धृत्वा तृष्णं दन्तैरयं जनः ।

स्वदास्यामृतसेकेन ज्वयामुं सुदुःषितम् ॥ ११ ॥

न मुञ्चेच्छरणायातमपि दृष्टे दयामयः ।

अतो गान्धर्विके डा डा मुञ्चैनं नैव तादृशम् ॥ १२ ॥

प्रेमाभोजमरन्दार्प्यं स्तवराजमिमं जनः ।

श्रीराधिकाकृपातेतुं पठंस्तदास्थमाप्नुयात् ॥ १३ ॥

एति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां

प्रेमाभोजमरन्दस्तवराजः सम्पूर्णाः ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Svasankalpaprakashastotram ॥ स्वसङ्कल्पप्रकाशस्तोत्रम् ॥

अनाराध्य राधापदाभ्मोजरेणुं

अनाश्रित्य वृन्दाटवीं तत्पदाङ्गाम् ।

असम्भाष्य तद्भावगम्भीरयित्ता-

न्दुतः श्यामसिन्धौ रस्यस्थावगाढः ॥ १ ॥

नवं द्रियं काव्यं स्वकृतमतुलं नाटककुलं

प्रहेलीगूढार्थाः सपि रुचिरवीणाध्वनिगतीः ।

कदा स्नेहोल्लासैर्ललितललिताप्रेरणबला-

त्सलज्जं गान्धर्वा सरसमसङ्खिक्शयति माम् ॥ २ ॥

अलं मानग्रन्थेर्निभृतयटुमोक्षाय निभृतं

मुकुन्दे ङा डेति प्रथयति नितान्तं मयि जने ।

तदर्थं गान्धर्वाथररापतितं प्रेक्ष्य कुटिलं

कदा प्रेमकौर्यात्प्रापरललिता भर्त्सयति माम् ॥ ३ ॥

मुदा वैदग्ध्यान्तर्ललितनवकर्पूरमिलन

स्फुरन्नानानर्मोत्तरमधुरमाध्वीकरयने ।

सगर्वं गान्धर्वागिरिधरकृते प्रेमविवशा

विशाभा मे शिक्षां वितरतु गुरुस्तधुतसम्प्री ॥ ४ ॥

कुङ्कुमकण्ठीकण्ठादपि कमनकण्ठी मयि पुन-

र्विशाम्ना गानस्यापि य रुचिरशिक्षां प्राणयतु ।

यथाढं तेनैतधुवयुगलमुल्लास्य सगाणा-

ल्लेभे रासे तस्मान्मणिपदकडारानिड मुहुः ॥ ५ ॥

कवयित्कुञ्जे कुञ्जे छलमित्गोपालमनु तां

मदीशां मध्याह्ने प्रियतरसम्प्रीवृन्दवलिताम् ।

સુધાજૈત્રૈરત્રૈઃ પચનરસવિચ્ચમ્પકલતા

કૃતોદ્યસ્થિક્ષોડહં જન ઇહ કદા ભોજયતિ ભોઃ ॥ ૬ ॥

કવચિત્કુન્જક્ષેત્રે સ્મરવિષમસડગ્રામગરિમ

ક્ષરચ્ચિત્રશ્રેણીં વ્રજયુવયુગસ્યોલ્કટમટૈઃ ।

વિધત્તે સોલ્લાસં પુનરસમયં પર્ણકચયૈ-

વિચિત્રં ચિત્રાતઃ સપ્તિ કલિતશિક્ષોડપ્ચનુ જનઃ ॥ ૭ ॥

પરં તુડગાઘા યૌવતસદસિ વિઘાદ્ભુતગુણૈઃ

સ્ફુટં જિત્વા પદ્માપ્રભૃતિનવનારીર્ભમતિ યા ।

જનોડયં સમ્પાદ્ય સપ્તિ વિવિધવિઘાસ્પદતયા

તયા કિં શ્રીનાથાચ્છલનિહિતનેત્રેડ્ગિતલવૈઃ ॥ ૮ ॥

સ્ફુરન્મુક્તાગુન્જામણિસુમનસાં હારરચને

મુદેન્દોર્લેખા મે રચયતુ તયા શિક્ષણાવિધિમ્ ।

યથા તૈઃ સકુર્મૈર્દયિતસરસીમધ્યસદને

સ્ફુટં રાધાકૃષ્ણાવયમપિ જનો ભૂષયતિ તૌ ॥ ૯ ॥

અયે પૂર્વ રડ્ગેત્યમૃતમયવર્ણદ્વયરસ

સ્ફુરદેવીપ્રાર્થ્યં નટનપટલં શિક્ષયતિ ચેત્ ।

તદા રાસે દૃશ્યં રસવલિતલાસ્યં વિદધતો-

સ્તયોર્વક્ટ્રે યુન્જે નટનપટુવીટિં સપ્તિ મુહુઃ ॥ ૧૦ ॥

સદક્ષક્રીડાનાં વિધિમિહ તયા શિક્ષયિતું સા

સુદેવી મે દિવ્યં સદસિ સુદૃશાં ગોકુલભુવામ્ ।

તયોર્દ્વન્દ્રે ખેલામથ વિદધતોઃ સ્ફૂર્જતિ તયા

કરોમિ શ્રીનાથાં સપ્તિ વિજયિનીં નેત્રકચનૈઃ ॥ ૧૧ ॥

રહઃ કીરદ્ધારાપ્યતિવિષમગૂડાર્થરચનં

દલે પાર્શ્વે પદ્યં પ્રહિતમુદયચ્ચાટુહરિણા ।

સમગ્રં વિજ્ઞાયાચલપતિવલત્કન્દરપદે

તદભ્યર્ણો નેષ્ઠે દ્રુતમતિ મદીશાં નિશિ કદા ॥ ૧૨ ॥

અદભં બિભ્રાણૌ સ્મરરણભરં કન્દરખલે

મિથો જેતું વિદ્ધાવપિ નિશિતનેત્રાચ્ચલશરૈઃ ।

અપિ ક્વિલધદ્ગાત્રૌ નખદશનશસ્ત્રૈરપિ દરા

ત્યજન્તૌ દ્રષ્ટું તૌ કિમુ તમસિ વત્સ્યામિ સમયે ॥ ૧૩ ॥

समानं निर्वाह्य स्मरसदसि सङ्ग्राममतुलं

तदाज्ञातः स्थित्वा मिलिततनु निद्रां गतवतोः ।

तथोर्युग्मं युक्त्या त्वरितमभिसङ्गम्य कुतुका-

ल्लडाळं सेविष्ये सपि कुसुमपुञ्जव्यजनभाङ् ॥ १४ ॥

मुदा कुञ्जे गुञ्जदृष्टमरनिकरे पुष्पशयनं

विधायारान्भालाघुसृष्टामधुवीटीविरचनम् ।

पुनः कर्तुं तस्मिन्स्मरविलसितान्मुलमनसो-

स्तयोस्तोषायालं विधुमुष्णि विधास्यामि डिमडम् ॥ १५ ॥

जितोन्मीलनीलोत्पलरुचिनि कान्त्योरसि डरे-

र्निकुञ्जे निद्राणां धृतिविजितगाङ्गेयगुरुताम् ।

कदा दृष्ट्वा राधां नभसि नवमेघे स्थिरतया

वलद्विधुल्लक्ष्यां मुडुरिड दधे थुत्कृतिमडम् ॥ १६ ॥

विलासे विस्मृत्य स्मलितमुरुरङ्गैर्मणिसरं

द्रुतं भीत्यागत्य प्रियतमसम्पीसंसदि द्विया ।

तमानेतुं स्मित्वा तद्विदितनेत्रान्तनटनैः

कदा श्रीमन्नाथा स्वजनमथिरात्प्रेरयति माम् ॥ १७ ॥

क्वचित्पद्मशैव्यादिकवलितयन्द्रावलिमुरु

प्रियालापोल्लासैरतुलमपि धि-वन्नघडरः ।

कदा वा मत्प्रेक्षालवकलितवैलक्ष्यभरतः

क्व राधेत्याजल्पन्मलिनयति सर्वाः परमिमाः ॥ १८ ॥

सगर्वाः संरुद्ध्य प्रभरललिताद्याः सडयरी-

स्ततो दानं दर्पात्सपि मृगयता स्वं गिरिभृता ।

विशाभा मन्नाथानयननटनप्रेरणभला-

द्विधृत्यारान्नीता रुषमिड दधाना क्षिपतु नः ॥ १९ ॥

स्तनौ शैलप्रायावपि तव नितम्भो रथसमः

स्कुटं ज्ञोर्णा नौर्मे कलय तटिनीं वातविषमाम् ।

कथं पारं गच्छेरिड निवस रात्राविति डरे-

र्वचः श्रुत्वा राधा कपटकुपिता स्मेरयतु माम् ॥ २० ॥

छंदं स्वान्ते भुञ्जे कदलमपि यद्गङ्गाणलता

त्रिधैकस्वर्वल्लीपवनवभनेनैव कृतितम् ।

तदभ्यासे स्फूर्जन्मदनसुभगं तद्युवयुगं

भजिष्ये सोल्लासं प्रियजनगणैस्त्रिभिः ॥ २१ ॥

एति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां

स्वसङ्कल्पप्रकाशस्तोत्रं सम्पूर्णात् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Shriradhakrishnojvalakusumakelih ॥

श्रीश्रीराधाकृष्णोज्ज्वलकुसुमकेलिः ॥

सभीवृन्दैर्वृन्दार्थितमुदितवृन्दानपदं

विनोदनासाधे प्रियकुसुमपात्राङ्कुरकुलम् ।

उरन्त्यां राधायां ध्वनिभिरभिसङ्गम्य गिरिभृ-

द्धृताटोपं ताभिः सल विवदमानोऽवदद्विदम् ॥ १ ॥

रलः पाटयर्थः कुरुत किमिदं यौवतमदा-

त्सुकुटं युष्माभिर्मे विपिनमपाणं नाशितमदः ।

अतो वल्लर्यर्थे तनुतटिमवश्यं क्लृप्तते

कुथान्वो लुण्ठामः किसलयपदे याधरकुलम् ॥ २ ॥

धति निशम्य लुभङ्गमवलोकन्त्यां ललितायामन्याः सस्मितमूयुः

वदन्त्यः स्मो नूनं तव क्कितव सत्यं छितमिदं

वृथाटोपं छित्वा प्रज ङटटि नन्दीश्वरपुरम् ।

न जानीषे किं तं प्रभरललिताविक्कमतटिं

यथा ते वान्यान्तः क्षपितमसकृत्वौरुषयशः ॥ ३ ॥

धति विशाभाकथितमाकण्यं सधर्पाभिनयं कृष्णः पुनः प्राड

अडो शिष्या अेवं छि कुरुत धारुष्यं मयि पुन-

र्यथा श्रुत्वा कुधन्त्यभिललतितामण्डनवरः ।

मया कामं यत्र प्रगुणगुरुणा यत्करुणया

वितीर्णा वो दीक्षा न डिल कतिधा जैनरयिताः ॥ ४ ॥

अेतन्निशम्य लज्जया कोपमिव विवृण्वतीषु सर्वासु

प्रसङ्गान्तरेण तं विजेतुं विशाभा सन्यासमाड

स्वयं यो निर्भन्धाद्भनवितरणैर्लोकतटिभिः

કરોત્યારામં યં સ હિ ભવતિ તસ્યૈવ નિયતમ્ ।

ઇદં તુ શ્રીવૃન્દાવનમકૃતમન્યૈરનુદિનં

સમાનં સર્વેષાં કથમિવ તવૈવાધ ભવિતા ॥ ૫ ॥

ઇતિ વિશાખાસન્યાયકથિતમાકર્ણ્ય સદર્પાભિનયં શ્રીકૃષ્ણઃ પુનઃ પ્રાહ

અકુણ્ઠં વૈકુણ્ઠે દિવિ ભુવિ ચ રસાયાં શ્રુતિગણૈઃ

પ્રગીતં મન્નામ્ના વનમિતિ ન યદ્ઃ શ્રુતિમિતમ્ ।

ન યુષ્મદ્દોષોડસ્મિન્નબલમદગર્વોત્તરુણતા

ત્રિદોષિ બાધિર્યં પ્રચુરમકરોઘત્સ્કુટમિદમ્ ॥ ૬ ॥

એતદાકર્ણ્ય તિર્યગ્વિલોક્યન્તી રાધા સસ્મિતમુવાચ

અયે ચેઘન્નામ્નાહ્નિતમિતિ ભવેત્તસ્ય વિપિનં

તદાસ્મદ્વૃન્દાયા ભવતિ સુતરામેવ કપટિન્ ।

યતોડસ્ય નામ્નૈવ ત્રિજગતિ જનૈર્ગાયત ઇહ

સ્વયં ચ શ્રીસ્વામિન્બત તુ ન હિ નામ્ના ક્વચિદપિ ॥ ૭ ॥

ઇતિ રાધાયાઃ સચુક્તિકવાક્યીયૂષમત્તઃ શ્રીકૃષ્ણઃ સસ્મિતમાહ

ઇયં લક્ષ્મીવૃન્દાદપિ મધુરવૃન્દા મમ વધૂ-

ભવેન્નો ચેદારાત્સશપથમિમં પૃચ્છત સતીમ્ ।

શ્રુતૌ યદ્મત્યોર્ન હિ ભવતિ ભેદસ્ત્રુટિરતો

દ્વયોર્નો નામ્નૈવ ત્રિજગતિ જનો ગાયતિ વનમ્ ॥ ૮ ॥

ઇતિ શ્રીકૃષ્ણસ્ય વાગમૃતમાપીય રાધા વૃન્દાં પ્રતિ નીચૈરાહ

ઇદં વૃન્દે સત્યં ભવતિ ન હિ કિં વા કથય નઃ

પુરો લજ્જા હા હા કથમિવ તનોષિ પ્રિયગણે ।

ઋતં ચેત્તદ્દોષચ્છલત ઇવ ગચ્છ ક્ષણમિતો

યથા નાનાવાદૈર્વયમિહ જયામઃ શઠગુરુમ્ ॥ ૯ ॥

ઇદં કર્ણે તસ્યા નિગદિતવતીષ્વાશુ સહસં

મૃષારોષાદૈષા ચલકુટિલચિલ્લીક્ષણતટૈઃ ।

અલં શોભૈરેણીદ્ગતિકુટિલાઃ પ્રેક્ષ્ય સપ્તિ તાઃ

સર્ગર્વે ગોવિન્દે પરિષદિ દદાવુત્તરમિદમ્ ॥ ૧૦ ॥

અયે પદ્માષણ્ડ વ્રજનગરભણ્ડ વ્રજવના-

દિતસ્ત્વં ચેદિચ્છે રુચિરવનરાજત્વમચિરાત્ ।

સખીસ્થલ્યાઃ ષષ્ઠી ભજ નિજવધૂં તાં કિલ તદા

यथा सा तुष्ट्या ते बध्नवन्नराज्यं वितरती ॥ ११ ॥

तत षत्थं तत्सौन्दर्याद्विस्तवन्नारभत्या श्रीगान्धर्वाया वृन्दाटव्यां

स्वतामर्षयन्ती तमुपलभ्य सोल्लासं पुनराह

यदेतद्धिम्भत्वाल्लसति मुभमस्याः कमलतो

दृशोर्द्ध्रं यञ्चक्षुवलयमृगानामिव यथात् ।

उदञ्चन्नासश्रीः शुक्नवयुवत्रोटिवलना-

ल्लसद्ध्रन्धूकेभ्योऽपि य रुचिघटराज्यदधरः ॥ १२ ॥

अये दन्ताः कुन्दावलीकरकभीजादिरयना-

दपि स्फीता गीताः कुमुदवनतोऽपि स्मितलवः ।

श्रुतिद्ध्रं मुञ्जालवितगुणपुञ्जादपि पुन-

र्ललाटोद्यल्लक्ष्मीः सुभगबकपुष्पादतितराम् ॥ १३ ॥

यलायिल्लीवल्ली भ्रमरवरपङ्क्तेरपि ततः

स्फुरञ्जम्भूपङ्कवप्रयुरकुलतोऽप्येतदलकः ।

कयोल्लासः स्फुर्जन्मदशिभिःशिषाएऽदपि मधौ

पिकोत्तानध्वानादपि परमुदारं मृदुवयः ॥ १४ ॥

नितम्भः शैलानामपि विपुलभारादतिगुरुः

कुयौ तुङ्गौ भिल्व्यादिकङ्कलकुलाद्यतिघनौ ।

भुजयुग्मं भ्राजद्प्रतितितितोऽपीड ललितां

ललामश्रीलोमावलीरपि भुजाङ्गीततिरुथेः ॥ १५ ॥

वरोडु रम्भाविकमरयनजृम्भादपि गति-

र्भरालीपालीनामपि यलनरङ्गान्मृदुतरा ।

पदद्ध्रं कुल्लस्थलकमलवृन्दादपि सदा

वदान्यत्वं कल्पद्रुमनिकरतोऽपि प्रजपुरे ॥ १६ ॥

दृशोः प्रेमशा शश्रत्क्षरदमृतनिःस्यन्दवितति-

स्तथा स्वेदस्तोमः कनकजयिवर्षप्रप्रतितः ।

मनोगङ्गाङ्घ्र्याविविधसरसीवृन्दविचल-

त्प्रवाडाद्युथैः पुलक उत नीपस्तवकतः ॥ १७ ॥

अलं गन्धस्निग्धा कनकगिरिवन्धा धुतिरपि

स्फुटक्षुल्लयम्पावलीकनकयूथीनिवडतः

अपि भ्राजद्भक्षःस्थलमतुलसिंहासनकुला-

एपि भ्राम्यन्नेत्रकमण्डनटनं भञ्जनगाणा-
 परं यास्यादीनां विकसनभरादेषु किल स
 क्वचिन्मानान्त्वानेर्भत भवति सैवैष्विड यतः ।
 अतोऽस्याश्छायैव स्फुटमटविरित्थं भवु भवे-
 ङ्थङ्कारं स्वामिन्भवतु भवतः साम्प्रतमियम् ॥ १९ ॥

अपि य
 मुभादीनां पद्मादिकपुरुपदार्थः समरुथः
 प्रपन्नाः साङ्ग्यं यदति विलसन्ति स्फुटमतः ।
 अजाएते विभ्याता प्रकृतिमधुरेयं समगुणा
 ततः श्रीराधायाः प्रकटमटवीथं प्रियसम्पी ॥ २० ॥

विराजाछायात्वे प्रकटतरसाङ्ग्यववना-
 त्सम्पीत्वेऽपि क्रीडास्पष्टमटविरेषा रसमयी ।
 सदैतस्या अेव व्रजभुवि भवत्येव सुतरां
 यतश्छायासाभ्योः स्फुरति न डि भेदः क्वचिदपि ॥ २१ ॥

अदो वृन्दानान्दीस्तवरसभरैः पोषितवपुः
 श्रिया पूर्णो धूर्णत्स्मरनटनतृष्णातरविते ।
 अडो राधोन्मीलन्मनसिजमडानाटकनटी
 नटायार्ये तस्मिन्नटितुमिव दृष्टिं समतनोत् ॥ २२ ॥

विशाभा तु स्नेहस्नपनकृतरोमञ्चविलस-
 द्रपुस्तामालिङ्ग्य स्तवरचितङ्गीश्रीस्मितवृताम् ।
 सडासं दृग्भङ्ग्या गिरिधरमुपालभ्य सडसं
 विनोदैर्वृन्दायाः शिरसि सुमनोवृष्टिमकरोत् ॥ २३ ॥

अेतन्मधुरवर्णनाकर्णनेन स्वान्तस्तोषं अडिर्विडस्य सोत्प्रासं कृष्णः पुनराड
 त्वदावेरङ्गाली मम कमनवृन्दावनतनोः
 सङ्गानां कुञ्जादिकरुचिरनाम्नां रुचिधनम् ।
 ध्रुवं हृत्वा म्लानं प्रकटमकरोत्तं कथमिमं
 छदानीं साङ्ग्यस्तवनमिषतो रक्षसि शठे ॥ २४ ॥

तवाल्या अेवं येदति गुणगणा मत्प्रियवना-
 एपि श्रेष्ठः सुष्ठु ध्रुवमिड भवन्ति स्फुटममी ।
 तदा तुच्छं पुष्पं कथमपडरेत्सेयमथवा

स्वभावश्चौराणां परधनजिघृक्षुर्न हि चलेत् ॥ २५ ॥

प्रकारैश्छायातो यदतिवरभिम्बास्य मलिमा

नमुख्यैर्विस्फुर्य स्मरसि मधि राधां वितरितुम् ।

कथं तत्स्याद्यस्मात्पतिपरवशेयं तत धमं

स येदाराद्दद्याद्भवति मम तर्ह्येव ममता ॥ २६ ॥

येतद्विचित्ररङ्गोच्छलितवाग्भणिविलाससुधास्वर्धुनीतरङ्गेनोत्तरवीकृत-

दृढृत्तिदृढनौकं श्रीराधां सस्मितमलोकयन्तीषु

सर्वासु सस्मितं ललिता ललाप

पिपासार्थः कश्चित्क्षुदितविवशो वर्त्मनि यल-

न्मरुक्षेत्रे क्षारोदकमलभमानोऽपि विरसम् ।

स्वयम्भूसंस्तव्यं हरिपुरवरस्थामपि सुधां

प्रपातुं द्रागिच्छन्जगति डिल डार्यास्पदमभूत् ॥ २७ ॥

ततो रसिकशेखरं प्रजराजकुमारं स दृग्गयलविभ्रमेण पश्यन्ती

सम्पीः प्रति श्रीराधा व्यजडार

स्फुटं काली शैब्या यमरवनिता मध्यमवधू-

र्मंडापद्मा पद्मा परमरुचिकृत्कामदकुत्या ।

वरा षष्ठी यन्द्रावलिरपि लसेधस्य मलिषी

कथं तस्यायन्या भवतु भुवि योग्या नववधूः ॥ २८ ॥

ताष्ट्रवणतो रोषेणैव साटोपं तासां वासनडारादिकमादातुमुपसर्पति

श्रीप्रजेन्द्रनन्दने स्फुटमेव यम्पकलता सोल्लुण्ठमवटी-

वने कुल्ले खिल्लातकपतिरथं बाढमसकृ-

त्सतीरस्मान्प्रीत्या परिचरति भोगादिकुसुमैः ।

धति श्रीवृत्तान्तं निषमयितुमार्यां दिश नृपे

यथा शृण्वन्नस्मै स्रजमिड सुभं प्रेषयति सः ॥ २९ ॥

धति यम्पकलतालपितमवधार्य स्मित्वा सशिरोधुनानमुवाय कृष्णः

नृपेन्द्रेणैवारादपाणविपिनस्यावनकृते

नियुज्यास्मान्शश्वधेदुत गदितं ता छणुत भोः ।

निजो वा बाढ्यो वा डरति य धडास्यापि गलितं

दलं वा पुष्पं वा डरत डिल तद्भस्त्रपदकम् ॥ ३० ॥

अतोऽलं युष्माकं मणिवसनडारादिकमिदं

भलेनैवालुञ्ज्य प्रमदभरतो यामि सदनम् ।

न मन्यध्वे पुष्पाङ्कुरदललृतिं येत्रनु तदा

विद्यारं नीवीनामपि कुयपटानां वितरत ॥ ३१ ॥

धृति सोल्लुण्ठमाभाष्य सोद्ग्रीवमुद्गीक्ष्य अये ध्रुवमेता गुणवत्यो नीव्यः
परद्रव्यं न रक्षयिष्यन्त एव किन्तु कठिणेष्वेतेष्वेव तल्लक्षणं
लक्ष्यते । तथा हि

उरोजानुख्मनान्यदभिकलयाम्यद्य द्रिवसा-

त्परस्मात्तस्मान्मे कुसुमकुलमात्रैव भविता ।

अतो जिज्ञासोर्मे स्वकरमिलने दोष एव वो

भवेत्येन्मत्स्पर्शात्स्वयमकपटं प्रेक्षयत तान् ॥ ३२ ॥

तदनन्तरं भङ्ग्या श्रीराधानीव्यामेव सन्देहमिवोद्भव्य तस्यां दृष्टिं
निक्षिप्य अहो न्याय्यमित्युच्चैराभाष्य राधां प्रत्युवाच
राधे त्वन्नवनीविका गुणमयी साध्वीति साध्वीगुणैः

सश्चाद्यं परिगीयते यद्विदुः तत्सोल्लुण्ठमेव स्फुटम् ।

यदृष्टेः कृपया द्रुतं निविद्यतो बन्धाद्रिमुक्ताप्यसौ

तामेवाद्य दृढं सदात्मसविधे नीत्वा अबन्ध स्वयम् ॥ ३३ ॥

भोः पश्यत पश्यत कृताङ्गोऽनया नीव्या दम्भवृत्तिमाचार्य

मत्सुरभिपुष्पाणि स्वाधस्ताद्रक्षितानि सन्ति यतो रोमावली नाम

भ्रमरपङ्क्तिस्तत्सौरभ्यमनुभूय तदनुसरन्ति वर्तते । अेतदाकण्ठिनेन

भ्रूभङ्ग्या तमाक्षिप्य गुहाय गच्छन्त्यां बलात्कृष्णेन व्याधोतितयां

राधायां तुङ्गविधाभ्रवी-

शठेन्द्र त्वं शश्वत्पदकमपि हर्तुं वदसि य-

त्तदस्माभिः सोढं नृपसुततया संप्रति शृणु ।

समस्ताः सम्भूय द्वियमिह विहाय प्रियतमां

त्रिडिष्यामोऽवश्यं वयमपि तवास्त्रिध मुरलीम् ॥ ३४ ॥

ततः श्रीकृष्णः सदर्पमुपदिशन्निवाह

अहं सप्ये दक्षस्यतुरयुवराजो प्रजपुत्रे

स्वकं वृन्दारण्यं विकसदभिरक्षाम्यविवशः

प्रदायारादङ्कुस्रजमनुगता मत्करुणया

समस्ता हित्वैतामपसरत यौरीं यलसभीम् ॥ ३५ ॥

अेवमाकर्ण्य ललितान्तः सुष्ठु प्रमुदित्वा साकुटभङ्ग्याड

पुनर्गर्वं कुर्यान्न हि विट शठास्मत्पुर एड

प्रजस्यैतस्यालं यतुरयुवराजोडडमिति भोः ।

यदेषा त्वत्सेव्यस्मरनुतरसेन्द्रप्रियसमी

मडारञ्जु यडा त्वदुपरि य रागात्प्रतपति ॥ ३६ ॥

कुटिलदृष्टया सडासलज्जया तामवलोकयन्तीं श्रीराधां प्रति श्रीकृष्णो

व्यजडार

मुधावादं राधे न सृज निजमत्तालिलपना-

द्वप्रजै शुद्धा साध्वी यदसि तद्विदं वाग्निं विनयैः ।

त्वमेता छित्त्वोग्रा वनकरकृते मध्यमचिरा-

त्प्रसादं दत्त्वा ते रुचिरशुचिमालां प्रज गृडम् ॥ ३७ ॥

ता छुत्वा सल्लभङ्गां श्रीराधा भङ्ग्याड

त्वमासां वैदग्धीघटितवपुषां संसदि मदा-

न्न येमं भङ्ग्याभ्यां कुनटकुनतिं नाटय वृथा ।

वनादस्माद्गत्वा स्वकमुचिंतभाडत्वमचिरा-

न्नजस्थानीमध्ये रथय निवसन्भाडसम्भिभिः ॥ ३८ ॥

ततः कृष्णः स्मित्वा ससौटीर्यमुवाच

प्रजेडस्मञ्जुष्टान्नाशननिरतकीनाशवनिताः

कुरुध्वे मे नष्टां प्रकटमटवीं कस्य भलतः ।

एदानीं ताछान्तिं भत ञटिति लब्धुं गिरिपते-

गुंडाकारागारं धनतरतमिश्रं प्रविशत ॥ ३९ ॥

तदाकर्ण्य सस्मितगर्वं विशाप्पाभ्रवी-

भवादृक्सम्भूज्योज्ज्वलकुलवदेतत्पितृपदैः

स्वयं दत्ता यस्मै नवकमलिनीयं गुणवती ।

अडो सर्वश्रेष्ठः स य तव वितस्यापि कृषक-

स्तथोच्छिष्टप्राशी प्रथितजटिलासूनुरभवत् ॥ ४० ॥

सदा पद्मापुष्टाधरगलितमाध्वीकधयना-

न्निकामं श्यामात्मा भवसि यदपि द्रागपि तथा ।

वियार्य त्वं साध्वीनुतगुणविधुं मातुलवधुं

भजेमामन्न स्यात्किटव शिवलाभस्तव यथा ॥ ४१ ॥

તા છૂત્વા સનર્મભઙ્ગયોક્ત્યા દવીયઃસમ્બન્ધં ખ્યાપયન્કૃષ્ણઃ
સાદ્રમાલલાપ

અસાવસ્મન્માતુર્જનયતુપ્રસૂપૌત્રવનિતેત્ય-

અલં જ્ઞાતં યસ્મિન્ક્ષણ ઇહ સદૈનં તદવધિ ।

નમામિ ધ્યાયામિ દ્રુતમનુસરામિ વ્રજપુરે

ગ્રહીતું સત્કામાશિષમતિતરાં ભક્તિવિનતઃ ॥ ૪૨ ॥

ઉદગ્ચન્મગ્જીરધ્વનિસહચરીસગ્ચયજુષ-

શ્ચલન્ત્યા રાધાયાઃ પ્રકટિતરુષઃ શ્રીગિરિધરઃ ।

ગિરીન્દ્રાત્યારીન્દ્રાધિકગતિરુપેત્યાશુ નખરૈ-

ર્ગજેન્દ્રોદ્યત્કુમ્ભદ્રયમિવ દદાર સ્તનયુગમ્ ॥ ૪૩ ॥

ઇદં રાધાકૃષ્ણોજ્જવલકુસુમકેલિકલિમધુ

પ્રિયાલીનર્માલિપરિમલયુતં યસ્ય ભજનાત્ ।

મમાન્યસ્થાપ્યેતદ્વચનમધુપેનાલ્પગતિના

મનાગ્દ્ધાતં તન્મે ગતિરતુલરૂપાડ્ઘ્રિજરજઃ ॥ ૪૪ ॥

ઇતિ શ્રીરઘુનાથદાસગોસ્વામિવિરચિતસ્તવાવલ્યાં

શ્રીશ્રીરાધાકૃષ્ણોજ્જવલકુસુમકેલિઃ સમ્પૂર્ણા ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Prarthanamritastotram ॥ प्रार्थनामृतस्तोत्रम् ॥

श्रीरुपरतिमञ्जर्या-

रङ्घ्रिसेवैकगृधुना ।

असङ्घ्येनापि जनुषा

ब्रजे वासोऽस्तु मेऽनिशम् ॥ १ ॥

अयं ज्वो रङ्गैर्नयनयुगलस्यन्दिसलिल

प्रधौताङ्गो रङ्गो घटितपटुरोमाविनटनः ।

कदा रासे लास्यैः प्रेमजलपरिक्लिन्नपुलक-

श्रियौ राधाकृष्णौ मदनसुनटौ विजयति भोः ॥ २ ॥

प्रेमोद्रेकैर्नयननिपतद्धारिधारो धरण्यां

वैवर्ण्यालीसवलितवपुः प्रौढकम्मः कदाडम् ।

स्वेदाभ्मोभिः स्नपितपुलकश्रेणिमूलः स्मितोक्तौ

राधाकृष्णौ मदनसमरस्फुरदक्षौ स्मरामि ॥ ३ ॥

मसारक्षमासारोद्भववतमालोद्भवमद-

प्रहारिश्रीभारोज्ज्वलवपुषमुधाछुचिरसैः ।

कदा राकायन्द्रस्तुतवदननिद्रालसदृशं

दृशा कृष्णं वक्षःस्वपनपरराधं सभि लजे ॥ ४ ॥

सरागं कुर्वत्यः सभि हरिकृते डाररयनं

करे श्रीराधायाः प्रकटपुलकद्रोडि मयडा ।

विचित्यालं यञ्च्यद्युतिविविधवर्णं मणिकुलं

कमेणाराद्यं किमिति कृपया ताचरणयोः ॥ ५ ॥

मानेनालं कवलितधिया श्यामया राधिकाद्रां

द्वागाडूता व्यसनकथनायेति संविध कीरात् ।

तस्या वेशैर्गतमघडरं तस्य दोषं लपन्तं

तुष्ट्यालिङ्ग्य त्वरितमथ सा ज्ञाततत्त्वा जडासीत् ॥ ६ ॥

सनीरमुदिरद्युतिः पुरटनिन्दिवस्त्रं धा-

छिभार्डकृतशोभरः स्फुरितवान्यवेशः सुभी ।

समृद्धविधुमाण्डलीस्तवनलङ्घिवक्त्रे धृतं

३ ओष सभि वाद्यन्मुरविमघं बुद्धिं हरेत् ॥ ७ ॥

अेकं स्वप्रवरं शृणुष्व ललिते डा डा सभि श्रावय

स्वप्ने पुष्पद्धतौ त्वया सड मया प्राप्ते वने मत्पुरः ।

तन्वत्या दरवीक्ष्य यञ्चलदृशानङ्गं सटङ्गं जला-

त्स्मेरः कश्चन मेघसुन्दरवपुस्त्वामालिलिङ्गोन्मदः ॥ ८ ॥

दृष्ट्वा गोपतिनन्दनस्य कदनं वेणुर्गतो मूकतां

सर्वे स्थावरजङ्गमा प्रजवनीजाता ययुः क्षीणताम् ।

सोऽपि व्याग्रसुद्धृत्तो भुवि लुक्त्रास्ते विभूषः कृशो

राधे त्वं तु मुदा सदाधिपयसा मानोरगं पोषय ॥ ९ ॥

क्य राधे त्वं साक्षादित एतवती त्वद्भ्रशमिमं

जनं डा डागत्य स्नपय कृपया कौतुकरसैः ।

एति व्याग्रं शश्वन्मुरलिविवरे धर्धररवं

वितन्वाने कृषणे स्मितवलितवामेयमुदभूत् ॥ १० ॥

कृत्वा वामकरेऽद्य कर्मुकमये पौष्पं करस्यापर-

स्याभुग्राङ्गुलियुग्मकेन सरलं न्यास्येषुमस्मिन्पुरः ।

३ः श्यामो नटवेश ओष सुद्धृदां सङ्गेन रङ्गं सृज-

स्मेरः सुन्दरि भ्रममीति मदनस्थोन्मादिदृग्विभ्रमः ॥ ११ ॥

श्यामाश्यामनिकामकामसमरोज्जृम्भञ्च्युतालङ्कृति-

स्तोमामोदितमाव्यकुङ्कुमडिमव्याकीर्णकुञ्जं मुदा ।

दृष्ट्वागत्य सभि श्रमेण पवनं दूरे भजत्तद्युगं

द्रष्टुं न्यस्तदृशौ कदापि मयि तत्स्मेरे दृशं धास्यति ॥ १२ ॥

सुभलसम्पाधरपल्लव-

समुदितमधुमाधुरीलुब्धाम् ।

रुचिञ्जितकाञ्चनचित्रां

कञ्चनचित्रां पिडी वन्दे ॥ १३ ॥

वृषरविजाधरभिम्भी-

कृलरसपानोत्कमदुभुतं भ्रमरम् ।

कृतशिपिपिञ्जकयूलं

पीतदुकुलं शिरं नौमि ॥ १४ ॥

जितः सुधांशुर्यशसा भमेति

गर्वं मूढं मा अत गोष्ठवीर ।

तवारिनरीनयनाम्बुपावी

जिगाय तातं प्रसभं यतोऽस्य ॥ १५ ॥

अदृष्टा दृष्टेव स्फुरति सपि उयं प्रजवधूः

कुतोऽस्मिन्नायाता भजितुमतुला त्वां मधुपुरात् ।

अपूर्वेषांपुर्वा रमय उरिषौनामिति सरा-

धिदोद्यद्भङ्गयुक्त्या विदितयुवतित्वः स्मितमघात् ॥ १६ ॥

त्वद्भाग्यादिन्दुकात्तिर्वनमणिसदनं माऽयन्ती समन्ता-

द्भ्राजत्यस्मिन्वसन्ती उत्तमपि तिमिरं मध्यरात्रं य वीतम् ।

तूर्णं तस्माज्यकोर प्रज निजगगनात्सेवितुं तं पिपासो

यावत्सूरोऽभिमन्युर्दुतमिह उदितस्त्वां न दूरीकरोति ॥ १७ ॥

यकोरीव ज्योत्स्नायुतममृतरश्मिं स्थिरतडि-

द्रुतं दिव्याम्भोदं नवमिव रतायातकवधूः ।

तमालं भृङ्गीवोद्यतरुचि कदा स्वर्णलतिका-

श्रितं राधाश्लिष्टं हरिमिह दृगेषा भजति मे ॥ १८ ॥

दूतीभिश्चटुवारिभिः सपिगणैर्भेदाईशाभाडति-

प्रातैः पादलुठाछिरःश्रितरजोवृष्ट्या अकीविद्विषा ।

राधायाः सपि शक्यते शमयितुं यो मानवकिर्न यातं

निर्वापयतीह कुत्कुतीकणैस्तां सिद्धवंशीं नुमः ॥ १९ ॥

प्राङ्क्ष्वेलिभुवं प्रजं प्रजजनं तातं प्रसूं गाः सभ्नी-

न्गोपीः कामपि तां विना विषमभूद्वारावती मित्र मे ।

उत्थं स्वप्निकशीर्णमाधववयः श्रुत्वैव भामापि सा

तद्युक्ता डिल लोडितुं तदभिलं तं याटुना यायते ॥ २० ॥

तमालस्य डोडे स्थितकनकयूर्थी प्रविलस-

त्रसूनां लोलालिं सपि डलय वन्द्यं चिरमिमम् ।
तिरस्कृतुर्भेधधुतिमघभिद्योऽङ्कु स्थितयल-
दृशं स्मेरं राधां तडिदतिरुचिं स्मारयति या ॥ २१ ॥
धति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां
प्रार्थनामृतस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Navashtakam ॥ नवाष्टकम् ॥

गौरीं गोष्ठवनेश्वरीं गिरिधरप्रानाधिकप्रेयसीं
स्वीयप्राणपारार्धपुष्पपटलीनिर्मञ्छयतत्पद्मतिम् ।
प्रेमशा प्रानवयस्यया ललितया संलालितां नर्मभिः
सिक्तां सुष्ठु विशाभया भज मनो राधामगाधां रसैः ॥ १ ॥

स्वीयप्रेष्ठसरोवरान्तिकवलकुञ्जान्तरे सौरभो-
त्सुल्लत्पुष्पमरन्दलुब्धमधुपत्रेणीध्वनिभ्राजिते ।
माधन्मन्थराज्यकार्यमसकृद्सम्भालयन्तीं स्मरा-
मात्यश्रीहरिणा समं भज मनो राधामगाधां रसैः ॥ २ ॥

कृष्णापङ्गतरङ्गतुङ्गिततरानङ्गासुरङ्गां गिरं
भङ्ग्या लङ्गिमसङ्गरे विदधतीं भङ्गं नु तद्रङ्गिणः ।
कुल्लत्समेरसम्पीनिकायनिष्ठितस्वाशीःसुधास्वादन
लब्धोन्मादधुरोद्भुरां भज मनो राधामगाधां रसैः ॥ ३ ॥

जित्वा पाशककेलिसङ्गरतरे निर्वादिभिम्भाधरं
स्मित्वा द्विः पण्डितं धयत्यधुले सानन्दगर्वोद्भुरे ।
शषाणोणदृगन्तकोणमुद्यद्रोमञ्चकम्पस्मितं
निघ्नन्तीं कमलेन तं भज मनो राधामगाधां रसैः ॥ ४ ॥

अंसे न्यस्य करं परं बकरिपोर्बाढे सुसाभ्योन्मदां
पश्यन्तीं नवकाननश्रियमिमामुद्धसन्तोद्भवाम् ।
प्रीत्या तत्र विशाभया किशलयं नव्यं विकीर्णां प्रिय-
श्रोत्रे द्रागदधतीं मुदा भज मनो राधामगाधां रसैः ॥ ५ ॥

मिथ्यास्वापमनल्पपुष्पशयने गोवर्धनाद्रेर्गुडा-
मध्ये प्रागदधतो डरेर्भुरलिकां लृत्वा डरन्तीं स्रजम् ।

स्मित्वा तेन गृहीतकण्ठनिकटां भीत्यापसारोत्सुकां
 उस्ताभ्यां दमितस्तनीं भज मनो राधामगाधां रसैः ॥ ६ ॥

तूर्णं गाः पुरतो विधाय सप्तिभिः पूर्णं विशन्तं व्रजे
 धूर्णधौवतकाङ्क्षिताक्षिनटनैः पश्यन्तमस्या मुष्मम् ।
 श्यामं श्यामदृगन्तविभ्रमभरैरान्दोलयन्तीतरां
 पद्माभ्लानिकरोदयां भज मनो राधामगाधां रसैः ॥ ७ ॥

प्रोद्येत्कान्तिभरेण बल्लववधूताराः परार्धात्पराः
 कुर्वाणां मलिनः सद्योज्ज्वलरसे रासे लसन्तीरपि ।
 गोष्ठारण्यवरेण्यधन्यगगने गत्यानुराधाश्रितां
 गोविन्देन्दुविराजितां भज मनो राधामगाधां रसैः ॥ ८ ॥

प्रीत्या सुष्ठु नवाष्टकं पटुमतिर्भूमौ निपत्य स्फुटं
 काङ्क्षा गद्गदनिस्वनेन नियतं पूर्णं पठेद्यः कृती ।
 धूर्णन्मत्तमुकुन्दभृङ्गविलसद्राधासुधावल्लरीं
 सेवोद्रेकरसेण गोष्ठविधिने प्रेम्णा स तां सिञ्चति ॥ ९ ॥

एति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां
 नवाष्टकं सम्पूर्णम् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Gopalarajastotra ॥ श्रीगोपालराजस्तोत्रम् ॥

वपुरतुलतमालस्कीतबाडूरुशाभो
परिधृतगिरिवर्यस्वर्णवर्णैःकगुच्छः ।
कटिकृतपरलस्तारक्तशाभाग्रलुधः
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ १ ॥

रुशिरदृगामिधाने पङ्कजे कुल्लयन्तं
सुभगवदनगात्रं चित्रयन्त्रं दधानः ।
विलसदधरबिम्बघ्रायिनासाशुकोष्ठः
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ २ ॥

यलकुटिलतरल्लुङ्गुर्मुकान्तर्दृगन्त
डमणनिशितभाणं शीघ्रयानं दधानः ।
द्वयितुमिव राधाधैर्यपारीन्द्रवर्ष
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ ३ ॥

असुलभमिड राधावङ्गत्रयुम्भं विजानन्-
निव विलसितुमेता छायायापि प्रदूरात् ।
मुकुरयुगलमच्छं गण्डमभेन बिम्ब-
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ ४ ॥

रुचिनिःकरविराजद्दाडिभीपङ्कवभीज
प्रकरविजयिदन्तश्रेणिसौरभ्यवातैः ।
रथितयुवतिथेतःकीरजिह्वातिलौल्यः
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ ५ ॥

वचनमधुरसानां पायनैर्गोपिरामा
कुलमुरुधृतधामाप्युन्मदीकृत्य कामम् ।

अभिमतरतिरत्नान्यादधानस्ततो द्राङ्
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ ६ ॥

कुवलयनिभभावे कौङ्कुमद्रावपुण्ड्रं
दधदिव धनशाण्डे निश्चलायञ्चलाग्रम् ।
रथयितुमिव साध्वीकीर्तिमुग्धालिभीतिं
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ ७ ॥

श्रवणामदनरञ्जु सञ्जयल्लज्जिराधा
नयनयलयकोरौ बन्धुमुक्तः किशोरौ ।
कृतमकरवतंसस्निग्धयन्द्रांशुयारः
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ ८ ॥

युवतिकरणरत्नप्रातमाच्छिद्य नेत्र
भ्रमणपटुभटैस्तं न्यस्य हृत्सौधमध्ये ।
गरुडमणिकवाटेनोरसाधुष्य लृष्टः
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ ९ ॥

त्रिभलिलविततुण्डस्यन्दिनाभिद्ध्रुवोद्य-
त्तनुरुत्ततिसर्पीमत्र भिभ्राण उग्राम् ।
युवतिपतिभयाभुञ्जासनायेव सद्यः
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ १० ॥

मरकतकृतरम्भागर्वसर्वाङ्कुशोरु
द्वयमुरुरसधाम प्रेयसीनां दधानः ।
स्फुरदविरलपुष्टश्रोणिभारातिरभ्यः
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ ११ ॥

मदनमणिवरावीसम्पुटक्षुल्लज्जनु
द्वयसुलवितजङ्घामञ्जुपादाब्जयुग्मः ।
विविधवसनभूषाभूषिताङ्गः सुकण्ठः
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ १२ ॥

कलितवपुस्त्रिव श्रीविट्टलप्रेमपुञ्जः
परिजनपरिचर्यावर्षपीयूषपुष्टः ।
धुतिभरजितमधन्मन्मथोद्यत्समाजः
प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ १३ ॥

विविधभजनपुष्पैरिष्टनामानि गृह्ण-

न्युलङ्किततनुरिड श्रीविट्टलस्योरुसम्प्यैः ।

प्रणयमणिसरं स्वं उन्त तस्मै दधानः

प्रतपति गिरिपट्टे सुष्ठु गोपालराजः ॥ १४ ॥

गिरिकुलपतिपट्टोल्लासिगोपालराज

स्तुतिविलसितपद्यान्युद्भटप्रेमदानि ।

नटयति रसनाग्रे श्रद्धया निर्भरं यः

स सपदि लभते तत्रेमरत्नं प्रसादम् ॥ १५ ॥

एति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां

श्रीगोपालराजस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Madanagopalastotram ॥ श्रीमदनगोपालस्तोत्रम् ॥

वनभुवि रविकन्यास्वच्छकच्छालिपालि
ध्वनियुतवरतीर्थद्वादशादित्यकुञ्जे ।
सकनकमण्डिवेदीमध्यमध्याधिरुढः
स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल ओषः ॥ १ ॥

सुभगनवशिषाण्डभ्राजदृषणीषडारा-
ङ्गदवलयसमुद्राध्वानमञ्जररभ्यः ।
वसनधुसृष्टार्थामल्लिकोल्वासिताङ्गः
स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल ओषः ॥ २ ॥

कटिकृतवरभङ्गान्यस्तजङ्घान्यजङ्घः
करयुगधृतवर्शी न्यस्तबिम्बाधरात्रे ।
सुमधुरमतिरिर्ग्रीवया पाद्यंस्तां
स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल ओषः ॥ ३ ॥

विधिकृतविधुसृष्टिव्यर्थाकारिवक्त्र
धुतिलवदृतराधास्थूलमानान्चकारः ।
स्मितलपितमधूल्योन्मादितैतद्भृषीकः
स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल ओषः ॥ ४ ॥

शरदुदितसरोजप्रातवित्रासिनेत्र-
न्यलकुटिलकटाक्षैर्मन्दरोङ्गुड्यालैः ।
अटिति मथितराधास्वान्तदुग्धार्वान्तः
स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल ओषः ॥ ५ ॥

कुटिलचटुलशिल्लीवल्लिलास्येन लब्ध
प्रथितसकलसाध्वीधर्मरत्नप्रसादः ।

तिलकवदलिकेन ध्वस्तकामेषुयापः

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ ६ ॥

शुक्युववरयञ्चुप्रांशुनासांशुसिन्धौ

जनितकुलवधूटीदृष्टिमत्स्थीविडारः ।

स्मितलवयुतराधाजल्पमन्त्रोन्मदान्तः

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ ७ ॥

विकसदधरभन्धूकान्तरुड्रीय गन्धैः

पतितमुप विधर्तुं राधिकायित्तभृङ्गम् ।

दशनरुचिगुणोत्रे दत्ततत्सीधुयारः

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ ८ ॥

श्रवाणामदनकन्ध्रेक्षार्णोड्डीनराधा

धृतिविभवविडङ्गे न्यस्तनेत्रान्तभाणः ।

अलकमधुपदत्तधोतमाध्वीकसत्रः

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ ९ ॥

परिमलरुचिपालीशालिगान्धर्विकोध-

न्मुष्कमलमधूलीपानमत्तद्विरेकः ।

मुकुटजयिकपोले मृग्यतायुम्भभिम्भः

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ १० ॥

मकरमुभसदृक्षस्वर्णवर्णवतंस

प्रचलनदृतराधासर्वशारीरधर्मः ।

तदतिचलदृगन्तस्वस्थवंशे धृताक्षः

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ ११ ॥

हरिमणिकृतशङ्खश्राधितोत्प्लङ्घिलेभा

त्रयरुचिवृतकण्ठस्थोपकण्ठे मणीन्द्रम् ।

दधदिल परिरब्धुं राधिकां बिम्बितां य

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ १२ ॥

कुवलयकृतवक्षस्तल्पमुख्यं दधानः

श्रमविलुलितराधास्वापनाथैव नव्यम् ।

भुजयुगमपि दिव्यं तत्प्रकाण्डोपधानं

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ १३ ॥

रुचिरशठरपत्रे चित्रनाभीतटोद्य-

त्तनुरुडततिनाम्नीं बल्लवीवृन्दमुञ्चै ।

स्मरनृपतिसमुद्रस्वाक्षरावीं दधानः

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ १४ ॥

युवतिवृद्धलसेभप्रौढबन्धाय काम

स्थपितयितरसोरुस्तम्भजृम्भाभिरामः ।

मरकतकटशैत्रकुल्लजानुप्रसन्नः

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ १५ ॥

प्रणयनवमधूनां पानमात्रैकगत्या

सकलकरणशुभ्यं राधिकामत्तभृङ्ग्याः ।

अरुणयरणकञ्जद्वन्द्वमुल्लास्य पश्य-

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ १६ ॥

अतुलविलसद्गुग्गुश्रेणिविन्धासभङ्ग्या

ग्लपितमदनकोटिस्फुरसौन्दर्यकीर्तिः ।

बललवडतमत्तापारपारीन्द्रदर्पः

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ १७ ॥

तरणिदुडितृकच्छे स्वच्छपाथोदधामा

समुदितनवकामाभिररामावलीषाम् ।

तडिदतिरुचिबाहुस्फुर्जदंसोऽतिजृम्भ-

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ १८ ॥

नवतरुणिमभट्टाचार्यवर्षेण शास्त्रं

मनसिजमुनि क्लृप्तं न्यायमध्यापिताभिः ।

नवनवयुवतीभिर्बिभ्रदुद्ग्राहमस्मि-

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ १९ ॥

रतिमतिरयथन्त्या राधिकानर्मकान्त्या

स्थगितवयनदर्पः स्फुरितान्यप्रसङ्गः ।

भरमतिललितास्ये डिञ्चिदञ्चत्स्मिताक्षः

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल अेषः ॥ २० ॥

सविधरमितराधः साग्रजस्निग्धरूप

प्रणयरुचिरयन्द्रः कुञ्जभेलावितन्द्रः ।

रथितजनयकोरप्रेमपीयूषवर्षः

स्फुरति मदनपूर्वः कोऽपि गोपाल ओषः ॥ २१ ॥

मदनवलितगोपालस्य यः स्तोत्रमेत-

त्यठति सुमतिरुद्यैः न्यवन्त्याभिषिक्तः ।

स भलु विषयरागं सौरिभागं विडाय

प्रतिजनि लभते तत्यादकञ्जानुरागम् ॥ २२ ॥

इति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां

श्रीमदनगोपालस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Vishakhanandabhidhastotram ॥ श्रीविशाखानन्दबिधस्तोत्रम् ॥

भावनामगुणादीनामैक्यात्श्रीराघिकैव या ।
कृष्णोऽः प्रेयसी सा मे श्रीविशाखा प्रसीदतु ॥ १ ॥

जयति श्रीमती काचिद्धन्दारण्यविहारिणी ।
विधातुस्तरुणीसृष्टिकौशलश्रीऋ षडोज्ज्वला ॥ २ ॥

छिन्नस्वर्णसदृक्षाङ्गी रक्तवस्त्रावगुण्ठिनी ।
निर्बन्धबद्धवेणीका यारुकाशमीर्यविता ॥ ३ ॥

द्विधकालेन्दुललाटोद्यत्स्तूरीतिलकोज्ज्वला ।
स्फुटकोकनद्वन्द्व बन्धुरीकृतकर्णिका ॥ ४ ॥

विचित्रवर्णविन्यास चित्रितीकृतविग्रहा
कृष्णयोरभयाभ्योली गुम्हीकृतमण्डिस्तनी ॥ ५ ॥

दारमञ्जरकेयूर यूडानासाग्रमौक्तिकैः ।
मुद्रिकादिभिरन्यैश्च भूषिता भूषणोत्तमैः ॥ ६ ॥

सुदीप्तकज्जलोद्दीप्त नयनेन्दीवरद्वय ।
सौरभोज्ज्वलताम्बूल मञ्जुला श्रीमुषाम्बुजा ॥ ७ ॥

स्मितलेशलसत्पङ्कव यारुभिम्बङ्गलाधरा ।
मधुरालापपीयूष सञ्जवितसम्प्रीकुला ॥ ८ ॥

वृषभानुकुलोत्कीर्ति वर्धिका भानुसेविका ।
कीर्तिदाप्रणिरत्नश्रीः श्रीजितश्रीः श्रियोज्ज्वला ॥ ९ ॥

अनङ्गामञ्जरीज्येष्ठा श्रीदामानन्ददानुजा ।
मुषारादृष्टिपीयूष वर्तिनाञ्ची तदाश्रिता ॥ १० ॥

पौर्णमासीबहिःभेलत्राणपञ्जरसारिका ।

सुभलप्राणयोल्वासा तत्र विन्धस्तभारका ॥ ११ ॥

व्रजेश्याः कृष्णवत्प्रेम पात्री तत्राति भक्तिका ।

अम्बावात्सल्यसंसिक्ता रोहिणीघातमस्तका ॥ १२ ॥

व्रजेन्द्रथरणाम्भोजे ऽर्पितभक्तिपरम्परा ।

तस्यापि प्रेमपात्रीयं पितुर्भानोरिव स्फुटम् ॥ १३ ॥

गुरुबुद्ध्युत्पलम्भारौ नतिं दूरे वितन्वती ।

वधूबुद्ध्यैव तस्यापि प्रेमभूमिद्वीयुता ॥ १४ ॥

ललिताललिता स्वीय प्राणोरुललितावृता ।

ललिताप्राणरक्षैकरक्षिता तद्गशात्मिका ॥ १५ ॥

वृन्दाप्रसाधितोत्तुङ्ग कुडुङ्गानङ्गवेशमनि ।

कृष्णभण्डितमानत्वाल् ललिताभीतिकम्पिनी ॥ १६ ॥

विशाभनर्मसाभ्येन सुष्मिता तद्गतात्मिका ।

विशाभाप्राणदीपाणि निर्मञ्जयनभयन्द्रिका ॥ १७ ॥

सभीवर्गैकजुवातुस्मितकैरवकोरका ।

स्नेहकुल्लीकृतस्वीयगण्णा गोविन्दवल्लभा ॥ १८ ॥

वृन्दारण्यमडाराज्यमडासेकमडोज्ज्वला ।

गोष्ठसर्वजनाञ्जुव्यवदना रदनोत्तमा ॥ १९ ॥

ज्ञातवृन्दाटवीसर्वलतातरुमृगद्विजा ।

तदीयसाभ्यसौरभ्यसुरभीकृतमानसा ॥ २० ॥

सर्वत्र कुर्वति स्नेहं स्निग्धप्रकृतिराभवम् ।

नाममात्रजगाथितद्राविका दीनपालिका ॥ २१ ॥

गोकुले कृष्णयन्द्रस्य सर्वापिच्छान्तिपूर्वकम् ।

धीरलालित्यवृद्ध्यर्थं छिद्यमाणप्रतापिका ॥ २२ ॥

गुरुगोविप्रसत्काररता विनयसन्नता ।

तदाशीःशतवर्षिषुसौभाग्यादिगुणान्विता ॥ २३ ॥

आयुर्गोश्रीयशोदायिपाको दुर्वाससो वरात् ।

अतः कुन्दलतानीयमाना राज्ञ्याः समाज्ञया ॥ २४ ॥

गोष्ठञ्जुवातुगोविन्दञ्जुवातुवपितामृता ।
 निजप्रानार्बुदश्रेणिरक्षतत्पादरेणुका ॥ २५ ॥
 कृष्णपदारविन्दोद्यन्मकरन्दमये मुदा ।
 अरिष्टमर्दि कासारे स्नात्री निर्बन्धतोऽवडम् ॥ २६ ॥
 निजकुन्दपुरस्तीरे रत्नस्थल्यामर्दिशम् ।
 प्रेष्ठनर्माविभिर्भङ्ग्या समं नर्म वितन्वती ॥ २७ ॥
 गोवर्धनगुडालक्ष्मीर्गोवर्धनविडारिणी ।
 धृतगोवर्धनप्रेमा धृतगोवर्धनप्रिया ॥ २८ ॥
 गान्धर्वाद्भुतगान्धर्वा राधा आधापडारिणी ।
 यन्द्रकान्तिश्चलापङ्गी राधिका भानुराधिका ॥ २९ ॥
 गान्धर्विका स्वगन्धातिसुगन्धीकृतगुडला ।
 धति पञ्चभिराडूता नामभिर्गोडुले जनैः ॥ ३० ॥
 हरिणी हरिणीनेत्रा रङ्गिणी रङ्गिणीप्रिया ।
 रङ्गिणीध्वनिनागस्थसुरङ्गध्वनिडासिनी ॥ ३१ ॥
 बद्धनन्दीश्वरोत्सृष्टा कान्तकृष्णैककङ्कया ।
 नवानुरागसम्बन्धमदितोन्मत्तमानसा ॥ ३२ ॥
 मदनोन्मादिगोविन्दमकस्मात्प्रेक्ष्य ङासिनी ।
 लपन्ती रुदती कम्प्रा रुष्टा दृष्टाधरातुरा ॥ ३३ ॥
 विलोकयति गोविन्दे स्मित्वा यारुमुष्णाम्बुजम् ।
 पुष्पाकृष्टिमिषादूर्ध्वे धृतदोर्मुलयालना ॥ ३४ ॥
 समक्षमपि गोविन्दमविलोडयेव भावतः ।
 दले विलिप्य तन्मूर्तिं पश्यन्ती तद्विलोडिताम् ॥ ३५ ॥
 लीलया यायकं कृष्णामवधीर्येव भामिनी ।
 गिरीन्द्रगाह्वरं भङ्ग्या पश्यन्ती विकसद्दृशा ॥ ३६ ॥
 सुभलस्कन्धविन्ध्यस्तबाडौ पश्यति माधवे ।
 स्मेरा स्मेरारविन्देन तमालं तडयन्त्यथ ॥ ३७ ॥
 लीलया डेलिपाथोजं स्मित्वा युम्भितमाधवे ।
 स्मित्वा भावात्तडस्तूरीरसं धृतवती क्वचित् ॥ ३८ ॥

महाभावोज्ज्वलायिन्तारत्नोद्भवितविग्रहाम् ।

सभीप्रणयसद्गन्धवरोद्गर्तनसुप्रभाम् ॥ ३९ ॥

कारुण्यामृतवीथिभिस्तारुण्यामृतधारया ।

लावण्यामृतवन्याभिः स्नपितां ग्लपितेन्द्रिराम् ॥ ४० ॥

द्रीपट्टवस्त्रगुमाङ्गीं सौन्दर्यघुसुण्णायिताम् ।

श्यामलोज्ज्वलकस्तूरीविचित्रितकलेवराम् ॥ ४१ ॥

कम्पाश्रुपुलकस्तम्भरवेदगद्गदरक्तता ।

उन्मदो जाज्यमित्येतै रत्नैर्नवभिरुत्तमैः ॥ ४२ ॥

क्लमालङ्कृतिसंश्लिष्टां गुणालिपुष्पमालिनीम् ।

धीराधिरत्वसद्गुणपटवासैः परिष्कृताम् ॥ ४३ ॥

प्रथन्नमानधम्मिल्लां सौभाग्यतिलकोज्ज्वलाम् ।

कृष्णनाभयशःश्रावावतंसोल्लासिकर्णिकाम् ॥ ४४ ॥

रागतम्बूलरक्तोष्ठीं प्रेमकौटिल्यकज्जलाम् ।

नर्मभाषितनिःस्यन्दस्मितकर्पूरवासिताम् ॥ ४५ ॥

सौरभान्तःपुरे गर्वपर्यङ्कोपरि लीलया ।

निविष्टां प्रेमवैशित्यवियलत्तरलायिताम् ॥ ४६ ॥

प्रणयकोधसायोलीलान्धगुमिङ्कृतस्तनाम् ।

सपत्नीवङ्गत्रदृच्छोशियशःश्रीकच्छपीरवाम् ॥ ४७ ॥

मध्यतात्मसभीस्कन्धलीलान्यस्तकराम्बुजाम् ।

श्यामां श्यामस्मरामोदमधुलीपरिवेशिकाम् ॥ ४८ ॥

सुभगवल्गुविञ्छोलीमौलीभूषणमञ्जरी ।

आवैकुण्ठमजाण्डालिवतंसीकृतसद्यशः ॥ ४९ ॥

वैदग्ध्यैकसुधासिन्धुश्चाटुर्यैकसुधापुरी ।

माधुर्यैकसुधावल्ली गुणरत्नैकपेटिका ॥ ५० ॥

गोविन्दानङ्गराज्ये तानुश्रीवर्षभानवी ।

कृष्णशृङ्खलुमुदोल्लासे सुधाकारकरस्थितिः ॥ ५१ ॥

कृष्णमानसखंडसस्य मानसी सरसी वरा ।

કૃષ્ણચાતકજીવાતુનવામ્ભોદપયઃશ્રુતિઃ ॥ ૫૨ ॥

સિદ્ધાઞ્જનસુધાવાર્તિઃ કૃષ્ણલોચનચોદ્ભ્યોઃ ।

વિલાસશ્રાન્તકૃષ્ણાડ્ગે વાતલી માધવી મતા ॥ ૫૩ ॥

મુકુન્દમત્તમાતડ્ગવિહારાપરદીર્ઘિકા ।

કૃષ્ણપ્રાણમહામીનખેલનાનન્દવારિધિઃ ॥ ૫૪ ॥

ગિરીન્દ્રધારિરોલમ્બરસાલનવમઞ્જરી ।

કૃષ્ણકોકિલસમ્મોદિમન્દરોધાનવિસ્તૃતિઃ ॥ ૫૫ ॥

કૃષ્ણકેલિવરામવિહારાદ્ભુતકોકિલા ।

નાદાકૃષ્ણબકદ્વેષિવીરધીરમનોમૃગા ॥ ૫૬ ॥

પ્રણયોદ્રેકસિદ્ધ્યેકવશિકૃતધૃતાચલા ।

માધવાતિવશા લોકે માધવી માધવપ્રિયા ॥ ૫૭ ॥

કૃષ્ણમઞ્જુલતાપિઞ્છે વિલસન્સ્વર્ણયૂથિકા ।

ગોવિન્દનવ્યપાથોદે સ્થિરવિદ્યુલ્લતાદ્ભુતા ॥ ૫૮ ॥

ગ્રીષ્મે ગોવિન્દસર્વાડ્ગે ચન્દ્રચન્દનચન્દ્રિકા ।

શીતે શ્યામશુભાડ્ગેષુ પીતપટ્ટલસત્પટી ॥ ૫૯ ॥

મધૌ કૃષ્ણાતરૂલાસે મધુશ્રીર્મધુરાકૃતિઃ ।

મઞ્જુમલ્લારરાગશ્રીઃ પ્રાવૃષી શ્યામહર્ષિણી ॥ ૬૦ ॥

ઋતૌ શરદિ રાસૈકરસિકેન્દ્રમિહ સ્ફુટમ્ ।

વરિતું હન્ત રાસશ્રીર્વિહરન્તી સાખીશ્રિતા ॥ ૬૧ ॥

હેમાન્તે સ્મરયુદ્ધાર્થમટન્તં રાજનન્દનમ્ ।

પૌરુષેણ પરાજેતું જયશ્રીર્મૂર્તિધારિણી ॥ ૬૨ ॥

સર્વતઃ સકલસ્તવ્યવસ્તુતો યત્નતશ્ચિરાત્ ।

સારણાકૃષ્ણ તૈર્યુક્ત્યા નિર્માયાદ્ભુતશોભયા ॥ ૬૩ ॥

સ્વશ્લાઘં કુર્વતા કુલ્લવિધિના શ્લાઘિતા મુહુઃ ।

ગૌરીશ્રીમૃગ્યસૌન્દર્યવન્દિતશ્રીનખપ્રભા ॥ ૬૪ ॥

શરત્સરોજશુભ્રાંશુમણિદર્પનમાલયા ।

નિર્મઞ્છિતમુખામ્ભોજવિલસન્સુષમકણા ॥ ૬૫ ॥

स्थायीसञ्चारिसूदीमसत्त्विकैरनुभावकैः ।
 विभावाद्यैर्विभावोऽपि स्वयं श्रीरसतां गता ॥ ६६ ॥
 सौभाग्यदुन्दुभिप्रोद्यद्भवनि कोलाडवैः सदा ।
 वित्रस्तीकृतगर्विष्ठविपक्षाप्पिलगोपिका ॥ ६७ ॥
 विपक्षलक्षाद्भृत्सम्प्रासम्पादकमुपश्रिया ।
 वशीकृतभकारातिमानसा मटनालसा ॥ ६८ ॥
 कन्दर्पकोटिरभ्यश्रीजयित्रीगिरिधारिणा ।
 यञ्चलापङ्गुगमङ्गेन विस्मारितसतीव्रता ॥ ६९ ॥
 कृष्णोतिवर्णयुग्मोरुमोडमन्त्रेण मोडिता ।
 कृष्णदेडवराभोदुधमादनमादिता ॥ ७० ॥
 कुटिलभ्रूयलायण्डकन्दर्पोद्दण्डकर्मका ।
 न्यस्तापङ्गुशरक्षेपैर्विह्वलीकृतमाधवा ॥ ७१ ॥
 निजाङ्गसौरभोद्गारमदकौषधिवात्यया ।
 उन्मदीकृतसर्वैकमदकप्रवराय्युता ॥ ७२ ॥
 दैवाञ्छ्रुतिपथायातनामनीडारवायुना ।
 प्रोद्यद्रोमाञ्चशीतडारकम्पिकृष्णमनोडरा ॥ ७३ ॥
 कृष्णनेत्रलसञ्जिह्वालेख्यवङ्गप्रभामृता ।
 कृष्णान्यतृष्णासंडारी सुधासारैकजरी ॥ ७४ ॥
 रासलास्यरसोल्वासवशीकृतभलानुजा ।
 गानकुल्लीकृतोपेन्द्रा पिङ्गोरुमधुरस्वरा ॥ ७५ ॥
 कृष्णकेलिसुधासिन्धुमकरी मकरध्वजम् ।
 वर्धयन्ती स्फुटं तस्य नर्मास्फुलनभेलया ॥ ७६ ॥
 गतिर्मत्तगजः कुम्भौ कुयौ गन्धमदीधुरौ ।
 मध्यमुद्गामसिंडोऽयं त्रिभल्यो दुर्गमित्तयः ॥ ७७ ॥
 रोमाली नागपाशश्रीर्नितम्भो रथ उल्बनः ।
 दान्ता दुर्दन्तसामन्ताः पादाङ्गुल्यः पदातयः ॥ ७८ ॥
 पादौ पदतिकाध्यक्षौ पुलकः पृथुकङ्कतः ।
 उरु जयमणिस्रस्तम्भौ बाहू पाशवरी दृढौ ॥ ७९ ॥

भ्रूङ्क्ष्णं कर्मुकं कूरं कटाक्षाः शानिताः शराः ।
 भालमर्षेन्दुदिव्यास्त्रमकुशाणि नभाङ्कुराः ॥ ८० ॥
 स्वर्णेन्दुङ्कलकं वक्त्रं कृपाणी करयोर्धुतिः ।
 भल्लभारः कराङ्गुल्यो गाण्डौ कनकदर्पनौ ॥ ८१ ॥
 केशपाशः कटुकोधः कर्णौ भौर्वङ्गुणोत्तमौ ।
 बन्धुकाधररागोऽतिप्रतापः करकम्पकः ॥ ८२ ॥
 द्दुन्दुभ्यादिरवश्चूडाङ्किङ्किनीनूपुरस्वनः ।
 सिभुकं स्वस्तिकं शास्तं कण्ठः शङ्खो जयप्रदः ॥ ८३ ॥
 परिष्वङ्गो हि विद्वध्यस्त्रं सौरभं मद्कौषधम् ।
 वाणी मोहनमन्त्रश्रीर्द्विबुद्धिविमोहिनी ॥ ८४ ॥
 नाभी रत्नादिभाण्डारं नासाश्रीः सकलोज्ज्वला ।
 स्मितलेशोऽप्यचिन्त्यादि वशीकराणान्नकः ॥ ८५ ॥
 अलकानां कुलं भीष्मं भृङ्गास्त्रं भृङ्गदायकम् ।
 मूर्तिः कन्धर्पयुद्धश्रीर्वेणी सञ्जयिनी ध्वजा ॥ ८६ ॥
 धति ते कामसङ्ग्रामसामग्यो दुर्घटाः परैः ।
 धृष्टयो ललितादीनां सेनानीनां य राधिके ॥ ८७ ॥
 अतो दर्पमदाधूतं दानीन्द्रमवधीर्य माम् ।
 मडामारमडाराजनिचुक्तं प्रथितं व्रजे ॥ ८८ ॥
 सुष्ठु सीमान्तसिन्दूर तिलकानां वरत्विषाम् ।
 डाराङ्गदादियोलीनां नासामौक्तिकवाससाम् ॥ ८९ ॥
 केयूरमुद्रिकादीनां कञ्जलोध्रद्रुतंसयोः ।
 ऐतावद्युद्धवस्तूनां परार्थानां परार्थतः ॥ ९० ॥
 तथा दध्यादिगव्यानाममूल्यानां व्रजोद्भवत् ।
 अदत्त्वा मे करं न्याय्यं ज्वेलन्त्यो भ्रमतेऽहं यत् ॥ ९१ ॥
 ततो मया समं युद्धं कर्तुमिच्छत बुध्यते ।
 किं यैकोऽहं शतं यूयं कुरुष्वं क्वमशस्ततः ॥ ९२ ॥
 प्रथमं ललितोऽय्यएडा यरताय्यएडसङ्गरम् ।

ततस्त्वं तदनु प्रेषसङ्गराः सकलाः कृमात् ॥ ८३ ॥
 अथ येन्मिलिताः कर्तुं कामयध्वे रणं मदात् ।
 अग्रे सरत तद्दोर्भ्यां पिनष्मि सकलाः क्षणात् ॥ ८४ ॥
 धति कृषणवयः श्रुत्वा साटोपं नर्मनिर्मितम् ।
 सानन्दं मदनाकान्तमानसालिकुलान्विता ॥ ८५ ॥
 स्मित्वा नेत्रान्तभाणैस्तं स्तब्धीकृत्य मदीधृतम् ।
 गच्छन्ती लंसवद्भङ्ग्या स्मित्वा तेन धृताञ्चला ॥ ८६ ॥
 वीलयञ्चलमाकृष्य यलन्ती यारुडेलया ।
 पुरो रुद्धपथं तं तु पश्यन्ती रुष्टया दृशा ॥ ८७ ॥
 मानसस्वर्धुनीं तूर्णमुत्तरीतुं तरिं श्रिता ।
 कम्पितायां तरौ भीत्या स्तुवन्ती कृषणनाविकम् ॥ ८८ ॥
 निजकुण्डपयःकेलिलीलानिर्जितमच्युतम् ।
 उसितुं युञ्जती भङ्ग्या स्मेरा स्मेरमुष्ठीः सप्तीः ॥ ८९ ॥
 मकन्दमकुलस्यन्दिमरन्दस्यन्दिमन्दिरे ।
 डेलितव्ये मुकुन्देन कुन्दवृन्देन मण्डिता ॥ ९० ॥
 नानापुष्पमण्डिप्रातपिञ्छागुञ्जाकृलादिभिः ।
 कृषणगुम्भितधम्मिल्लोत्सुल्लरोमस्मरङ्कुरा ॥ ९०१ ॥
 मञ्जुकुञ्जे मुकुन्दस्य कुशौ चित्रयतः करम् ।
 क्षपयन्ती कुयक्षेपैः सुसाभ्यमधुनोन्मदा ॥ ९०२ ॥
 विलासे यत्नतः कृषणदत्तं ताम्बूलयर्वितम् ।
 स्मित्वा वाम्यादगृह्णाना तत्रारोपितदूषणम् ॥ ९०३ ॥
 धूते पाण्डिकृतां वंशीं जित्वा कृषणसुगोपिताम् ।
 उसित्वाच्छिद्य गृह्णाना स्तुता स्मेरालिसञ्चयैः ॥ ९०४ ॥
 विशाभागूढनर्मोक्तिजितकृषणार्पितस्मिता ।
 नर्माध्यायवराचार्या भारतीजयवाग्मिता ॥ ९०५ ॥
 विशाभाग्रे रडःकेलिकथोद्घाटकमाधवम् ।
 ताडयन्ती द्विरञ्जेन सल्लभङ्गेन वीलयया ॥ ९०६ ॥

ललितादिपुरः साक्षाद्दृष्यासम्भोगलञ्छने ।
 सूयमाने दृशा दूत्या स्मित्वा डुडुर्वती रुषा ॥ १०७ ॥
 क्वचित्प्रणयमानेन स्मितमावृत्य मौनिनी ।
 भीत्या स्मरशरैर्बुद्ध्यलिङ्गन्ती सस्मितं हरिम् ॥ १०८ ॥
 दुषितं कौतुकेः कृष्णं विहारे बाढमौनिनम् ।
 कतरा परिरभ्याशु मानयन्ती स्मिताननम् ॥ १०९ ॥
 मिथः प्रणयमानेन मौनिनी मौनिनं हरिम् ।
 निर्मोना स्मरमित्रेण निर्मोः वीक्ष्य सस्मिता ॥ ११० ॥
 क्वचित्पथि मिलायन्द्रावलीसम्भोगदूषणम् ।
 श्रुत्वा क्रूरसभीवङ्गनाम्बुकुन्दे मानिनी रुषा ॥ १११ ॥
 पादलक्षारसोत्लासिशिरस्कं कंसविद्धिषम् ।
 कृतकाकुशतं सास्त्रा पश्यन्तीषायलदृशा ॥ ११२ ॥
 क्वचित्कलिन्जतीरे पुष्पत्रोटनभेलया ।
 विहरन्ती मुकुन्देन सार्धमावीकुलावृता ॥ ११३ ॥
 तत्र पुष्पकृते कोपाद्गजन्ती प्रेमकारितात् ।
 व्याधोतिता मुकुन्देन स्मित्वा धृत्वा पटाञ्चलम् ॥ ११४ ॥
 विहारश्रान्तिः कान्तं ललितान्यस्तमस्तकम् ।
 वीजयन्ती स्वयं प्रेम्णा कृष्णं रक्तपटाञ्चलैः ॥ ११५ ॥
 पुष्पकल्पितदोलायां कलगानकुतूहलैः ।
 प्रेम्णा प्रेष्ठसभीवर्गैर्दोलिता हरिभूषिता ॥ ११६ ॥
 कुण्डकुञ्जाङ्गने वल्यु गायदालीगणान्विता ।
 वीणानन्दितागोविन्दतत्तयुग्मेन लज्जिता ॥ ११७ ॥
 गोविन्दवदनाम्भोजे स्मित्वा ताम्बूलवीटिकां ।
 युञ्जतीह मिथो नर्मकेलिकर्पूरवासिताम् ॥ ११८ ॥
 गिरीन्द्रगाह्वरे तल्पे गोविन्दोरसि सालसम् ।
 शयना ललितावीज्यमाना स्वीयपटाञ्चलैः ॥ ११९ ॥
 अपूर्वबन्धगान्धर्वाकलयोन्मद्य माधवम् ।
 स्मित्वा हरिततद्रेणुदारा स्मेरविशाभया ॥ १२० ॥

वीणाध्वनिधुतोपेन्द्रस्तोत्रोत्तितवंशिका ।
 यूडास्वनलुप्तश्यामदेलगोळपथस्मृतिः ॥ १२१ ॥
 मुरलीगिवितोत्तुङ्गगृहधर्मकुलस्थितिः ।
 शृङ्गतो दत्ततत्सर्वसतिलापोऽञ्जलित्रया ॥ १२२ ॥
 कृष्णपुष्टिकरामोदिसुधासाराधिकाधरा ।
 स्वमधुरित्वसम्मादिकृष्णपादाम्बुजामृता ॥ १२३ ॥
 राधेति निजनाम्नैव जगत्प्यापितमाधवा ।
 माधवस्यैव राधेति ज्ञापितात्मा जगत्त्रये ॥ १२४ ॥
 भृगुनाभेः सुगन्धश्रीरिवेन्दोरिव यन्द्रिका ।
 तरोः सुमञ्जरीवेल कृष्णस्याभिन्नतां गता ॥ १२५ ॥
 रङ्गिना सङ्गरङ्गेन सानङ्गरङ्गिनीकृता ।
 सानङ्गरङ्गमङ्गेन सुरङ्गीकृतरङ्गदा ॥ १२६ ॥
 धृत्येतन्नामलीलाक्तपदैः पीयूषवर्षिकैः ।
 तद्रसास्वादनिष्णातवसनावासितान्तरैः ॥ १२७ ॥
 गीयमानं जनैर्धन्यैः स्नेहविक्रिन्नमानसैः ।
 नत्वा तां कृपयाविष्टां दृष्टोऽपि निष्ठुरः शठः ॥ १२८ ॥
 जनोऽयं यायते दुःखी रुदन्नुच्चैरिदं मुहुः ।
 तत्पदाम्भोजयुग्मैकगतिः कातरतां गतः ॥ १२९ ॥
 कृत्वा निजगणस्थान्तः कारुण्यान्निजसेवने ।
 निश्चिञ्चतु मां साक्षात्सेयं वृन्दावनेश्वरी ॥ १३० ॥
 भजामि राधामरविन्दनेत्रां
 स्मरामि राधां मधुरस्मितास्याम् ।
 वदामि राधां करुणामरार्द्रां
 ततो ममान्यास्ति गतिर्न कापि ॥ १३१ ॥
 लीलानामाङ्कितस्तोत्रं विशाभानन्ददाभिधम् ।
 यः पठेन्नियतं गोष्ठे वसेन्निरर्दीनधीः ॥ १३२ ॥
 आत्मावकृतिराधायां प्रीतिमुत्पद्य मोदभाङ्

નિયોજયતિ તાં કૃષ્ણઃ સાક્ષાત્તત્પ્રિયસેવને ॥ ૧૩૩ ॥

શ્રીમદ્રૂપપદામ્બોજધૂલીમાત્રૈકસેવિના

કેનચિદ્ગ્રથિતા પદૈર્માલાદ્રેયા તદાશ્રયૈઃ ॥ ૧૩૪ ॥

ઇતિ શ્રીરઘુનાથદાસગોસ્વામિવિરચિતસ્તવાવલ્યાં

શ્રીવિશાખાનન્દાભિધસ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ્ ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Mukundashtakam ॥ श्रीमुकुन्दाष्टकम् ॥

बलभिद्गुणलकान्तिद्रोहिणि श्रीमदङ्गे
धुसृणारसविलासैः सुष्ठु गान्धर्विकायाः ।
स्वमदननृपशोभां वर्धयन्तेऽराज्ये
प्रणयतु मम नेत्राभीष्टसिद्धिं मुकुन्दः ॥ १ ॥

उदितविधुपराधज्योतिरुल्लङ्घिवङ्गो
नवतरुणिमरज्यद्वात्यशेषातिरम्यः ।
परिषदि ललितार्त्वी द्योलयन्कुण्डलाभ्यां
प्रणयतु मम नेत्राभीष्टसिद्धिं मुकुन्दः ॥ २ ॥

कनकनिवडशोभानिन्दि पीतं नितम्बे
तद्गुपरि नवरक्तं वस्त्रमित्थं ध्यानः ।
प्रियमिव डिल वर्णा रागयुक्तं प्रियायाः
प्रणयतु मम नेत्राभीष्टसिद्धिं मुकुन्दः ॥ ३ ॥

सुरभिङ्कुसुमवृन्दैर्वासिताम्भःसमृद्धे
प्रियसरसि निदाघे सायमालीपरीता ।
मदनजनकशेकैः खेलयन्नेव राधां
प्रणयतु मम नेत्राभीष्टसिद्धिं मुकुन्दः ॥ ४ ॥

परिमलमिड लब्ध्या ङन्त गान्धर्विकायाः
पुलङ्किततनुरुच्यैरुन्मदस्तत्क्षणेन ।
निम्बिलविपिनदेशान्वासितानेव जिघ्र-
न्प्रणयतु मम नेत्राभीष्टसिद्धिं मुकुन्दः ॥ ५ ॥

प्रणिङ्कितभुजङ्गः स्कन्धदेशे वराङ्ग्याः
स्मितविकसितगण्डे कीर्तिदाकन्यकायाः ।

मनसिज्जनिसौष्यं शुम्भनेनैव तन्व-
 न्प्राणयतु मम नेत्राभीष्टसिद्धिं मुकुन्दः ॥ ६ ॥

प्रमददनुजगोष्ठ्याः कोऽपि संवर्तवत्ति-
 र्रज्जभुवि डिल पित्रोर्मूर्तिमा-स्नेहपुञ्जः ।
 प्रथमरसमलेन्द्रः श्यामलो राधिकायाः
 प्राणयतु मम नेत्राभीष्टसिद्धिं मुकुन्दः ॥ ७ ॥

स्वकदनकथयाङ्गीकृत्य मूर्द्धां विशाप्तां
 कृत्यट्टु ललितां तु प्रार्थयन्प्रौढशीलाम् ।
 प्राणयविधुरराधामानविध्वंसनाय
 प्राणयतु मम नेत्राभीष्टसिद्धिं मुकुन्दः ॥ ८ ॥

परिपठति मुकुन्दस्याष्टकं काकुभिर्यः
 सकलविषयसङ्गात्सन्निभ्येन्द्रियाणि ।
 प्रजनययुवराजो दार्शयि-स्वं सराधे
 स्वजनगणनमध्ये तं प्रियायास्तनोति ॥ ९ ॥

एति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां
 श्रीमदनगोपालस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Utkanthadashakam ॥ उत्कण्ठादशकम् ॥

छिन्नस्वर्णविनिन्दितचिह्नकारुण्यि स्मेरां वयःसन्धितो
रभ्यां रक्तसुखीनपट्टवसनां वेशेन विभ्राजिताम् ।
उद्धूर्णास्थितिकण्ठपिञ्जविलसद्गोर्णो मुकुन्दं मनाङ्
पश्यन्तीं नयनाञ्चलेन मुद्वितां राधां कदाहं भजे ॥ १ ॥

यस्याः कान्ततनूलसत्परिमलेनादृष्ट उच्यैः स्फुर-
द्रोपीवृन्दमुभारविन्दमधुतत्प्रीत्या धयन्नप्यदः ।
मुञ्चन्वर्त्मनि भ्रमन्ममीति मदतो गोविन्दभृङ्गः सतां
वृन्दारण्यवरेण्यकल्पलतिकां राधां कदाहं भजे ॥ २ ॥

श्रीमत्सुप्ततटीकुडुङ्गभवने कीडाकलानां गुरुं
तल्पे मञ्जुलमल्लिकोमलदलैः कूमे मुडुर्माधवम् ।
जित्वा मानिनमक्षसङ्गरविधौ स्मित्वा दृगन्तोत्सवै-
र्युञ्जानां हसितुं सार्धं परमलो राधां कदाहं भजे ॥ ३ ॥

रासो प्रेमरसेन कृष्णविधुना सार्धं सार्धोभिवृतां
भावैरष्टभिरिव सात्त्विकतरैर्लास्यं रसैस्तन्वतीम् ।
वीणावेणुमुदङ्गकिङ्किणियलन्मञ्जर्युडोच्छल-
ध्वानैः स्कीतसुगीतमञ्जुनितरां राधां कदाहं भजे ॥ ४ ॥

उद्धामस्मरकेलिसङ्गरभरे कामं वनान्तःपले
कृष्णेनाङ्कितपीनपर्वतकुचद्वन्द्वान् नभैरस्त्रकैः ।
तदर्पोण तथा मदोद्भुरमलो तं विद्ममाकुर्वतीं
दूरे स्वालिकुलैः कृताशिषमलो राधां कदाहं भजे ॥ ५ ॥

मित्राणां निकरैर्वृतेन हरिणा स्वैरे गिरीन्द्रान्तिके
शुल्कादानमिषेण वर्त्मनि लडाद्भस्मेन शृङ्गाञ्चलाम् ।

સાર્ધં સ્મેરસખીભિરુદ્ધુરગિરાં ભઙ્ગ્યા ક્ષિપન્તીં રુષા
ભૂદર્પૈર્વિલસચ્ચકોરનયનાં રાધાં કદાહં ભજે ॥ ૬ ॥

પારાવારવિહારકૌતુકમનઃપૂરેણ કંસારિણા
સ્ફારે માનસજાહ્નવીજલભરે તર્યાં સૌમુત્થાપિતામ્ ।
જીર્ણાં નૌર્મમ ચેત્સ્મલેદિતિ મિષાચ્છાયાદ્વિતીયાં મુદા
પારે ખણ્ડિતકચ્ચુલીં ધૃતકૃત્યાં રાધાં કદાહં ભજે ॥ ૭ ॥

ઉલ્લાસૈર્જલકેલિલોલુપમનઃપૂરે નિદાઘોદ્રમે
ક્ષ્વેલીલમ્પટમાનસાભિરમિતઃ સાયં સખીભિર્વૃતામ્ ।
ગોવિન્દં સરસિ પ્રિયેડત્ર સલિલક્રીડાવિદગ્ધં કલૈઃ
સિચ્ચન્તીં જલયન્ત્રકેણ પયસાં રાધાં કદાહં ભજે ॥ ૮ ॥

વાસન્તીકુસુમોલ્કરેણ પરિતઃ સૌરભ્યવિસ્તારિણા
સ્વેનાલકૃતિસચ્ચયેન બહુધાવિર્ભાવિતેન સ્ફુટન્ ।
સોલ્કમ્ પુલકોદ્રમૈર્મુરભિદા દ્રાગ્ભૂષિતાઙ્ગીં ક્રમૈ-
મૌદેનાશ્રુભરૈઃ પ્લુતાં પુલકિતાં રાધાં કદાહં ભજે ॥ ૯ ॥

પ્રાણેભ્યોડપ્યધિકપ્રિયા મુરરિપોર્યા હન્ત યસ્થા અપિ
સ્વીયપ્રાણપરાર્થતોડપિ દયિતાસ્તત્પાદરેણોઃ કણાઃ ।
ધન્યાં તાં જગતીત્રયે પરિલસજ્જઙ્ઘાલકીર્તિં હરેઃ
પ્રેષ્ટાવર્ગશિરોડગ્રભૂષણમણિં રાધાં કદાહં ભજે ॥ ૧૦ ॥

ઉલ્કણ્ઠાદશકસ્તવેન નિતરાં નવ્યેન દિવ્યૈઃ સ્વરૈ-
ર્વૃન્દારણયમહેન્દ્રપટ્ટમહિર્ષી યઃ સ્તૌતિ સમ્યક્સુધીઃ ।
તસ્મૈ પ્રાણસમાગુણાનુરસનાત્સન્જૃતહર્ષોત્સવૈઃ
કૃષ્ણોડનર્ધમભીષ્ટરત્નમચિરાદેતત્સ્ફુટં યચ્છતિ ॥ ૧૧ ॥

ઇતિ શ્રીરઘુનાથદાસગોસ્વામિવિરચિતસ્તવાવલ્યામુલ્કણ્ઠાદશકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Navayuvadvandvadidrikshashtakam ॥ श्रीनवयुवद्वन्द्वदृष्टिक्षाष्टकम् ॥

स्फुरदमलमधूलीपूर्वराज्ज्वराज-
त्रवमृगमदगन्धद्रोडिदिव्याङ्गगन्धं
मिथ षड उदितैरुन्मादितान्तर्विधूर्ण-
द्व्रजभुवि नवयूनोर्द्वन्द्वरत्नं द्रिदृक्षे ॥ १ ॥

कनकगिरिभलोद्यत्तेतकीपुष्पदीव्य-
त्रवजलधरमालाद्वेषिदिव्योरुकान्त्या ।
सजलमिव विनोदैरीक्षयात्स्वं मिथस्त-
द्व्रजभुवि नवयूनोर्द्वन्द्वरत्नं द्रिदृक्षे ॥ २ ॥

निरुपमनवगौरीनव्यकन्धर्षकोटि
प्रथितमधुरिमोर्मिक्षालितश्रीनभान्तम् ।
नवनवरुचिरागैर्दृष्टमिष्टैर्मिथस्त-
द्व्रजभुवि नवयूनोर्द्वन्द्वरत्नं द्रिदृक्षे ॥ ३ ॥

मदनरसविधूर्णत्रैत्रपद्मान्तनृत्यैः
परिकलितमुभेन्दुल्लीविनाम्र मिथोऽल्पैः ।
अपि य मधुरवाचं श्रोतुमावर्षिताशं
व्रजभुवि नवयूनोर्द्वन्द्वरत्नं द्रिदृक्षे ॥ ४ ॥

स्मरसमरविलासोद्गारमङ्गेषु रङ्गै-
स्तिमितनवसम्भीषु प्रेक्षमानासु भङ्ग्या ।
स्मितमधुरदृगन्तैर्द्वीपासम्कुल्लवङ्गत्रं
व्रजभुवि नवयूनोर्द्वन्द्वरत्नं द्रिदृक्षे ॥ ५ ॥

मदनसमरयथार्यार्यमापूर्णापुण्य
प्रसरनववधूभिः प्रार्थ्यपादानुथर्यम् ।

સ્મરસિકમેકપ્રાણમન્યોન્યભૂષ

વ્રજભુવિ નવયૂનોર્દ્ધ્નરત્નં દિદૃક્ષે ॥ ૬ ॥

તટમધુરનિકુન્જે શ્રાન્તયોઃ શ્રીસરસ્યઃ

પ્રચુરજલવિહારૈઃ સ્નિગ્ધવૃન્દૈઃ સાખીનામ્ ।

ઉપહૃતમધુરડ્ગૈઃ પાયયાત્તન્મિથસ્તૈ-

વ્રજભુવિ નવયૂનોર્દ્ધ્નરત્નં દિદૃક્ષે ॥ ૭ ॥

કુસુમશરસૌઘગ્રન્થિભિઃ પ્રેમદામ્ના

મિથ ઇહ વશવૃત્યા પ્રૌઢયાહ્વા નિબદ્ધમ્ ।

અખિલજગતિ રાધામાધવાખ્યપ્રસિદ્ધં

વ્રજભુવિ નવયૂનોર્દ્ધ્નરત્નં દિદૃક્ષે ॥ ૮ ॥

પ્રણયમધુરમુઝૈર્નવ્યયૂનોર્દિદૃક્ષા

ષ્ટકમિદમતિયત્નાથઃ પઠેત્સ્ફારદૈન્યૈઃ ।

સ ખલુ પરમશોભાપુન્જમન્જુ પ્રકામં

યુગલમતુલમક્ષણોઃ સેવ્યમારાત્કરોતિ ॥ ૯ ॥

ઇતિ શ્રીરઘુનાથદાસગોસ્વામિવિરચિતસ્તવાવલ્યાં

શ્રીનવયુવદ્ધ્નદિદૃક્ષાષ્ટકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Abhishtaprarthanashtakam ॥ अभीष्टप्रार्थनाष्टकम् ॥

कदा गोष्ठे गोष्ठक्षितिपगृह्येया किल तथा
सभाष्पं कुर्वत्या विलसति सुते लालनविधिम् ।
मुहुर्दृष्टं रोडिष्यपीडितनिवेशामवनतं
निषेवे ताम्बूवैरुमपि विशाभाप्रियसप्तीम् ॥ १ ॥

कदा गान्धर्वायां शुचि विरचयन्त्यां हरिकृते
मुदा लारान्पुनैः सल सवयसामात्मसदने ।
विशित्य श्रीलस्ते मणिमिड मुहुः सम्पुटयथा-
दडो विन्यस्यन्ती सङ्कलयति सेयं भुजलताम् ॥ २ ॥

कदा लीलाराज्ये व्रजविपिनरूपे विजयिनी
निजं भाग्यं साक्षादिल विदधती वल्लभतया ।
समन्ताद्दृडीडन्ती पिडमधुपमुष्याभिरभितः
प्रजाभिः सञ्जुष्टा प्रमदयति सा मां मदधिपा ॥ ३ ॥

कदा कृष्णातीरे त्रियतुरसप्तीभिः सममडो
प्रसूनां गुम्फन्तीं रविसापसुतामानततया ।
समेत्य प्रखन्नं सपदि परिशिषोर्भकशिपो-
निषेधे भ्रूभङ्गं भृशमनुभजेडडम् व्यजनिनी ॥ ४ ॥

कदा शुभ्रे तस्मिन्पुलिनवलये रासमडसा
सुवर्णाङ्गीसङ्घेष्टलमडमिडामत्तमतिषु ।
डरौ याते नीलोत्पलनिकसतां जित्वरगुणा-
दुणादस्मान्दिव्यद्रविणमिव राधा मदयति ॥ ५ ॥

कदा भाण्डीरस्य प्रथितरुचिरोत्सङ्गनिलये
वसामध्यासीनं कुसुममयतूलीमतुलितम् ।

प्रिये चित्रं पत्रं लिखति निखितस्वङ्गलतिकां

विशाभाप्राणालीं लज्जति द्विशती वर्णकमसौ ॥ ६ ॥

कदा तुङ्गे तुङ्गे रडसि गिरिशङ्गे प्रततिजा-

न्प्रिये पूर्वा लीला निगमयति संस्तव्यं निलयान् ।

भेदेनाविष्यष्टं सकलितपदं प्रीडिततया

द्रुतमौल्येनैषा विरयति पृच्छां मम पुरः ॥ ७ ॥

गतिर्यन्मे नित्या यदम्बिलमपि स्वं सवयसाम्

मदीश्वर्याः प्रेष्ठप्रणयकृतसौभाग्यवरिमा ।

उर्येत्प्रेमश्रीर्निवसतिरमुष्यस्तुलनया

सदा तस्मिन्कुण्डे लसतु ललिताली मम दृशी ॥ ८ ॥

धृति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां

अम्बीष्टप्रार्थनाष्टकं सम्पूर्णम् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Dananirvartanakundashtakam ॥ श्रीदाननिर्वर्तनकुण्डाष्टकम् ॥

स्वदयितगिरिकच्छे गव्यदानार्थमुख्यैः
उपटकलङ्कितं कुर्वतोर्नव्ययूनोः ।
निजजनकृतदर्पैः कुल्लतोरीक्षकेऽस्मि-
न्सरसि भवतु वासो दाननिर्वर्तने नः ॥ १ ॥

निभृतमजनि यस्माद्दाननिर्वृत्तिरस्मि-
न्त एधमभिधानं प्राप यत्तत्सभायाम् ।
रसविभुभनिगूढे तत्र तल्लैकवेद्ये
सरसि भवतु वासो दाननिर्वर्तने नः ॥ २ ॥

अभिनवमधुगन्धोन्मत्तरोलम्बसङ्घ
ध्वनिललितसरोजप्रातसौरभ्यशीते ।
नवमधुरभगवलीक्ष्वेलिसञ्चारकाग्रे
सरसि भवतु वासो दाननिर्वर्तने नः ॥ ३ ॥

छिमकुसुमसुवासस्कारपानीयपूरे
रसपरिलसदावलीशालिनोर्नव्ययूनोः ।
अतुलसालिलभेलालब्धसौभाग्यकुल्ले
सरसि भवतु वासो दाननिर्वर्तने नः ॥ ४ ॥

दरविकसितपुष्पैर्वासितान्तर्दिगन्तः
भगमधुपनिनादैर्मोहितप्राणिजातः ।
परितौपरि यस्य क्षमारुडा भान्ति तस्मि-
न्सरसि भवतु वासो दाननिर्वर्तने नः ॥ ५ ॥

निजनिजनवकुञ्जे गुञ्जिरोलम्बपुञ्जे
प्राणधिनवसम्पीभिः संप्रवेश्य प्रियौ तौ ।

निरुपमनवरङ्गस्तन्यते यत्र तस्मि-

न्सरसि भवतु वासो दाननिर्वर्तने नः ॥ ६ ॥

स्फुटिकसममतुच्छं यस्य पानीयमच्छं

भगनरपशुगोभिः सम्पिबन्तीभिरुच्यैः ।

निजनिजगुणवृद्धिर्वभ्यते द्रागमुस्मि-

न्सरसि भवतु वासो दाननिर्वर्तने नः ॥ ७ ॥

सुरभिमधुरशीतं यत्पयः प्रत्यक्षं ताः

सभिगणपरिवीतो व्याहृन्नाययन्गाः ।

स्वयमथ पिबति श्रीगोपयन्द्रोऽपि तस्मि-

न्सरसि भवतु वासो दाननिर्वर्तने नः ॥ ८ ॥

पठति सुमतिरेतदाननिर्वर्तनाभ्यं

प्रथितमङ्गिमकुण्डस्थाष्टकं यो यतात्मा ।

स य नियतनिवासं सुष्ठु संलभ्य काले

कलयति किल राधाङ्गणयोर्दानलीलाम् ॥ ९ ॥

एति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां

श्रीदाननिर्वर्तनकुण्डाष्टकं सम्पूर्णम् ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Shri Prarthanashrayachaturdashakam ॥ श्रीप्रार्थनाश्रयचतुर्दशकम् ॥

अलं दीपावल्यां विपुलरति गोवर्धनगिरिं
जनन्या सम्भूज्योज्ज्वलितमडिलोद्गीतकुतुङ्कैः ।
निशाद्रावैः पृष्ठे रथितकरलक्ष्माश्रियमसौ
वडन्नेधध्वानैः कलय गिरिभूत्पलयति गाः ॥ १ ॥

पुरो गोभिः सार्धं प्रजनृपतिभुष्या प्रजजना
प्रजन्येषां पश्चान्निष्पिलमडिलाभिर्प्रजनृपा ।
ततो मित्रप्रातैः कृतविविधनर्मा प्रजशशी
छलैः ष्यन्नाधां सड्यरि परिकामति गिरिम् ॥ २ ॥

उदग्ग्र्यत्कारुण्यामृतवितरणैर्जुवितजग-
ध्रुवद्वन्द्वं गन्धैर्गुणसुमनसं वासितजनम् ।
कृपां येन्मय्येवं किरति न तदा त्वं कुरु तथा
यथा मे श्रीकुण्डे सप्ति सकलमङ्गं निवसति ॥ ३ ॥

उद्दामनर्मरसकेलिविनिर्मिताङ्गं
राधामुकुन्दयुगलं ललिताविशाषे ।
गौराङ्गयन्द्रमिड रुपयुगं न पश्य-
न्डा वेदनाः कति सडे स्कुट रे ललाट ॥ ४ ॥

प्रजपतिकृतपर्वानन्दिनन्दीश्वरोद्य-
त्परिषदि वदनान्तःस्मेरतां राधिकायाः ।
रथयति हरिरादाद्दृग्विभङ्गेन नद्यां
रविरिव कमलिन्यः पुष्पकान्तिं करेण ॥ ५ ॥

उपगिरि गिरिधर्तुः सुस्मिते वङ्गत्रिभम्भे
भ्रमति निभृतराधा नेत्रभङ्गीच्छलेन ।

अतितृषितयकोरी लालसेवाम्बुदस्थो

परि शशिनि सुधाढ्ये मध्य आकाशदेशम् ॥ ६ ॥

द्युतिञ्जितरतिगौरीक्षमारमासत्यभामा

ब्रजपुरवरनारीवृन्धनद्रावलीकाम् ।

गिरिभृत षड राधां तन्वतो मण्डितं तत्-

तदुपकरणमग्रे किं निधास्ये कमेण ॥ ७ ॥

कनकरथितकुम्भद्वन्द्वविन्द्यासम्भङ्गी

रुचिडरकुचयुग्मं सौरभोज्यनमस्याः ।

सपुलकमथ गन्धैश्चित्रितं कर्तुमिच्छो-

गिरिभृत षड उस्ते उन्त दास्ये कदा तान् ॥ ८ ॥

कृष्णस्थांसे विनिछितभुजवल्विरुत्तुल्लरोमा

रामा डेयं कलयतितरं भूधरारण्यलक्ष्मीम् ।

ज्ञातं ज्ञातं प्रणययतुला व्याकुला रागपूरै-

रन्या कान्ते सडयरि विना राधिकामीदृशी वा ॥ ९ ॥

अपूर्वप्रेमाब्धेः परिमलपयःकेननिवडैः

सदा यो ज्वातुर्यमिड कुपयासिञ्चदतुलम् ।

षडानीं दूर्दैवात्प्रतिपदविपदाववितो

निरालम्भः सोऽयं कमिड तं ऋते यातु शरणम् ॥ १० ॥

शून्यायते मडागोष्ठे गिरीन्द्रोऽजगरायते ।

व्याघ्रतुण्डायते कुण्डं ज्वातुरछितस्य मे ॥ ११ ॥

न पतति यद्वि देडस्तेन किं तस्य दोषः

स डिल कुविशसारैर्यद्विधात्रा व्यधायी ।

अयमपि परछेतुर्गाढतर्कण दृष्टः

प्रकटकदनभारं को वडत्वन्वथा वा ॥ १२ ॥

गिरिवरतटकुञ्जे मञ्जुवृन्दावनेश

सरसि च रचयन्श्रीराधिकाकृष्णकीर्तिम् ।

धृतरति रमणीयं संस्मरंस्तत्पदाब्जं

ब्रजदधिहृलभश्र-सर्वकालं वसामि ॥ १३ ॥

वसतो गिरिवरतटकुञ्जे

वपतः श्रीराधिकेऽनु कृष्णेति ।

धायतो व्रजदधितकं

नाथ सदा मे दिनानि गच्छन्तु ॥ १४ ॥

एति श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां

श्रीप्रार्थनाश्रयतुर्दशकं सम्पूर्णां ।

स्तवावलीसङ्ग्रहः

Abhishtasuchanam ॥ अभीष्टसूचनम् ॥

आभीरपल्लीपतिपुत्रकान्ता-
दास्याभिलासातिबलाश्रवारः ।
श्रीरूपचिन्तामणिंसामिसंस्थो
मत्स्वान्तदुर्दान्थयेच्छुरास्ताम् ॥ १ ॥

यथलतः शमदमात्मविवेकयोगै-
रध्यात्मलग्नमविकारमभून्मनो मे ।
रूपस्य तत्स्मितसुधं सदयावलोकं
आसाद्य माधति उरेश्चरैरिदानीम् ॥ २ ॥

निभृतविपिनलीलाः कृष्णवकुत्रं सदाक्षणा
प्रपिबथ मृगकन्या यूयमेवातिधन्याः ।
क्षणमपि न विलोके सारमेयी प्रस्थाप्य-
उदरभरणवृत्त्या भग्भ्रमन्ती उताडम् ॥ ३ ॥

मन्मानसोन्मीलदनेकसङ्गम
प्रयासकुञ्जोदरलब्धसङ्गयोः ।
निवेद्य सप्यर्पय मां स्वसेवने
वीटीप्रदानावसरे प्रजेशयोः ॥ ४ ॥

निविडरतिविलासायासगाढालसाङ्गी
श्रमजलकण्डिकाभिः ज्विन्नगाण्डां नु राधाम् ।
प्रजपतिसुतवक्षःपीठविन्यस्तदेडां
अपि सप्ति भवतीभिः सेव्यमानां विलोके ॥ ५ ॥

दितिजकुलनितान्तध्वान्तमश्रान्तमस्थ-
स्वजनजनयकोरप्रेमपीयूषवर्षा

करशिशिरितराधाकैरवोत्कुलवल्ली

कुयकुसुमगुलुय्यः पातु कृष्णौषधीशः ॥ ६ ॥

रासे लास्यं रसवति समं राधया माधवस्य

क्ष्माभृत्स्थे दधिकरकृते स्फारकेलीविवादम् ।

आलीमध्ये स्मरपवनजं नर्मभङ्गीतरङ्गं

काले कस्मिन्कुशलभरिते उन्त साक्षात्करोमि ॥ ७ ॥

रोडिड्यात्रे कृताशीःशतमथ सभयानन्दमाभीरभर्ता

भीत्या शश्वन्नृसिंहे उलिनि सपिडुले न्यस्य सास्रं व्रजेश्या ।

साटोपरनेडमुद्यद्ब्रजजनिवडै राधिकादिप्रियाभिः

सश्राधं वीक्ष्यमाणः श्रितसुरभिरटन्नव्यगोपः स पायात् ॥ ८ ॥

अदृष्टा दृष्टेव स्फुरति सपि डेयं व्रजवधूः

कुतोऽस्मिन्नायाता भजितुमतुला त्वां मधुपुरात् ।

अपूर्वेषापूर्वा रमय उरिणौनामिति स रा-

धिकोद्यद्भङ्ग्युक्त्या विदितयुवतिभ्यः स्मितमघात् ॥ ९ ॥

राधेति नाम नवसुन्दरदीधुमुग्धं

कृष्णैति नाम मधुराद्भुतगाढदृग्धम् ।

सर्वक्षणां सुरभिरागडिभेन रभ्यं

कृत्वा तदेव पिभ मे रसने क्षुधार्ते ॥ १० ॥

चैतन्यचन्द्र मम उडुमुदं विकश्य

उदं विधेडि निजचिन्तनभृङ्गरङ्गैः ।

किं यापराधतिमिरं निविडं विधूय

पादामृतं सद्य पायय दृगंतं माम् ॥ ११ ॥

पिकपटुरववाधैर्भृङ्गजङ्गारगानैः

स्फुरदतुलकुडुङ्गडोडरङ्गे सरङ्गम् ।

स्मरसदसि कृतोद्यन्नृत्यतः श्रान्तगात्रं

व्रजनवयुवयुगं नर्तकं वीजयामि ॥ १२ ॥

यत्पादाम्बुजयुगमविच्युतरजःसेवाप्रभावादु

गान्धर्वासरसीगिरीन्द्रनिकटे कष्टोऽपि नित्यं वसन् ।

तत्प्रेयोगणपावितो जितसुधा राधामुकुन्दाभिधा

उद्गायामि शृणोमि मां पुनरडो श्रीमान्स रुपोऽवतु ॥ १३ ॥

ॐ श्रीरघुनाथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां
श्रीअलीष्टसूयनं सम्पूर्णम् ।

——
Collected prayers by Raghunatha Dasa Goswami Stavavali
pdf was typeset on February 2, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

